

CONTRA CURENTULUI

5 octombrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia?
Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți
indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

A umbla CU DUMNEZEU PARTEA 1

Text de memorat | 2 Cronici 7:14

Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.

SECȚIUNEA I

Probabil că ai auzit apropiații vorbind despre cât este de important să ai zilnic timpul tău pentru „devoțional”. Ce sunt însă devoționalele? Rădăcina cuvântului este verbul a devota, care înseamnă „a da ceva”. Cuvântul în sine provine din doi termeni latinești al căror sens este acela de a face un jurământ oficial. Timpul dedicat devoționalului este unul pe care îl punem deoparte pentru Dumnezeu, pentru a ne devota pe noi înșine în slujba Sa pe parcursul zilei.

Pentru un creștin, devoționalul nu este doar o activitate care trebuie bifată în fiecare zi și nici simpla lectură a Bibliei pe parcursul unui an, ci este un timp pe care îl dedicăm cunoașterii lui Dumnezeu prin studiu biblic și rugăciune.

În Eden, se întâmpla câteodată ca Adam și Eva să aibă un Vizitator special în timpul devoționalelor.

Fericita pereche aștepta cu bucurie vizitele Creatorului lor, care umbla și vorbea cu ei în răcoarea zilei. - *Divina vindecare*, p. 261

Cei doi aveau privilegiul de a petrece timpul studiind sub îndrumarea celui mai mare Învățător. Însă apariția păcatului a schimbat natura acestor întâlniri față în față, iar ei se ascundeau de frică atunci când El venea să-i caute. Păcatul l-a despărțit pe Adam de Făcătorul lui și ne desparte și pe noi.

Isaia 59:2 Nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru.

Dar Dumnezeu tot a găsit o modalitate de a comunica din nou cu Adam și cu Eva: moartea lui Hristos a făcut acest lucru posibil. Chiar în ziua în

“Dedicați-vă lui Dumnezeu dimineața; aceasta să fie prima voastră activitate.”

—*Calea către Hristos*, p. 70

DIN CUPRINS:

B-40

A umbla cu Dumnezeu – partea 1

Adunarea roadelor – partea 1

Un mesaj solemn

Spitalul – partea 1

care a păcătuit, Adam a primit instrucțiuni cu privire la serviciul simplu de închinare pe care trebuia să îl aibă cu ocazia jertfei de dimineață și a celei de seară. Adam și familia lui se adunau zilnic în jurul altarului pentru a se închina și ruga, meditănd la marele sacrificiu al lui Dumnezeu. Putem și noi să urmăm exemplul lui Adam și, în răcoarea dimineții și a serii, să ne închinăm și să ne rugăm, iar Dumnezeu Se va întâlni cu noi și ne va învăța, așa cum a făcut cu Adam și cu Eva.

Ieremia 33:3 Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști.

Acesta este unul dintre motivele pentru care devoționalul este o necesitate pentru a pune capăt

stricăciunii provocate de păcat și pentru a reface chipul lui Dumnezeu în gândurile și acțiunile noastre. Totuși, cât de ușor putem fi zăpăciți! Cât de des nu ne-am îngropat dimineața capul în pernă pentru câteva minute de somn în plus? De câte ori nu ne-am petrecut serile absorbiți de teme pentru acasă, înghițiți de internet sau cu atenția distrasă de prieteni, de distracțiile media sau de activitățile sportive?

Avem, însă, această minunată promisiune:

2 Cronici 7:14 Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.

SECȚIUNEA II

Probabil că ai auzit istorisiri despre oameni devotați, precum o mamă care se avântă într-o casă cuprinsă de flăcări pentru a-și salva bebelușul prețios, o fiică ce își îngrijește cu credincioșie părinții în vârstă sau un soldat care își riscă viața pentru a salva un camarad rănit.

Aceste exemple de devotament ale unei persoane pentru o altă ne ajută să înțelegem că devotamentul față de Dumnezeu implică dragoste, prietenie și credincioșie. Atunci când ne consacram cu adevărat lui Dumnezeu, ne găsim bucuria în El pentru că este Creatorul nostru, iar plăcerea noastră este să ne supunem Lui.

Rugăciunea Domnească începe prin recunoașterea măreției lui Dumnezeu și prin exprimarea predării noastre depline față de El.

Matei 6:9,10 Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfintească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Așadar, o parte importantă a devoționalului nostru din fiecare dimineață este să ne consacram personal lui Dumnezeu. Acest lucru înseamnă că în fiecare dimineață ne reînnoim dedicarea față de El ca Domn al nostru – Conducătorul nostru de drept – și că alegem să permitem voinței Lui, Legii Lui și dorințelor Lui să ne conducă pe tot parcursul zilei.

Consacră-te lui Dumnezeu în fiecare dimineață; aceasta să fie prima activitate a ta.

Roagă-te astfel: „O, Doamne, primește-mă să fiu cu totul al Tău! Așez toate planurile mele la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și tot ce fac eu să fie făcut prin puterea Ta”. Această

lucrare trebuie să fie îndeplinită zilnic....

Pune toate planurile tale la dispoziția Lui, pentru a fi aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El în providența Sa – *Calea către Hristos*, p. 70

În mod practic, acest lucru înseamnă că alegem să avem încredere în Dumnezeu și că-I dăm dreptul de a ne spune ce să facem. Îi dăm permisiunea să ne conducă planurile pe termen lung, cum ar fi alegerea carierei sau a partenerului/partenerei de viață, călăuzindu-ne alege-rile „mici” din fiecare zi în ceea ce privește alimentația, îmbrăcămintea sau lecturile.

Pavel se reconsacra lui Dumnezeu în fiecare zi. De asemenea, alegând să se supună planurilor lui Dumnezeu, el se tăgăduia zilnic pe sine.

„În fiecare zi eu mor” (trad. după KJV).

Voința și dorințele lui se luptau în fiecare zi cu datoria și cu voia lui Dumnezeu. În loc să își urmeze înclinațiile, el a făcut voia lui Dumnezeu, oricât de neplăcută sau de chinuitor ar fi fost pentru natura lui firească.

- *Mărturii pentru biserică*, vol. 4, p. 299

Dacă noi, asemenea lui Pavel, am recunoscut autoritatea lui Dumnezeu asupra vieții noastre, atunci vom dori să ne petrecem devoționalul învățând de la El și citindu-i sfaturile despre cum trebuie să trăim. În mod cert, trebuie

să ne apropiem de Cele Zece Porunci cu o atenție deosebită. De asemenea, trebuie să studiem toate rânduielile lui Dumnezeu, adică diversele porunci din Biblie care ne oferă înțelepciune și fericire în viață. Din conținutul acestora învățăm principii privind disciplina financiară, permițându-ne, astfel, să fim generoși în daruri. Învățăm principii de viață care ne mențin sănătatea în formă prin exerciții fizice și prin evitarea alimentelor nesănătoase, precum carnea de porc. Apoi, sunt mărturiile, adică spusese și scrierile profeților.

Deuteronomul 4:6 Să le păziți și să le împliniți, căci aceasta va fi înțelepciunea și

priceperea voastră înaintea popoarelor, care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!”

Deuteronomul 6:24 Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți și să ne țină în viață, cum face astăzi.

Dacă dorim înțelepciune, vom fi doritori să auzim și să luăm aminte la învățăturile Lui.

SECȚIUNEA III

Să presupunem că vezi un tânăr care ajută un domn în vârstă să găsească un loc bun în biserică. Probabil te gândești că este un tânăr atent. După biserică, atunci când îl observi pe același tânăr curățând mesele după cina de părtășie, te gândești că în mod sigur acesta este de ajutor. Mai târziu, când îl auzi vorbind frumos cu părinții lui, ești uimit. „Cât de respectuos este!” De fapt, de fiecare dată când îl vezi pe acel tânăr, admirația ta privind caracterul lui crește.

Astfel stau lucrurile când ajungem să-L cunoaștem pe Isus. Cu cât aflăm mai multe despre Mântuitorul nostru, cu atât mai mult Îl admirăm.

Atunci când ajungem să cunoaștem mai bine oamenii, vom vedea, în cele din urmă, unele defecte. Dar cel mai minunat lucru despre Dumnezeu este că despre caracterul Său nu vom descoperi nimic, niciodată, care să ne strice impresia bună despre El.

Există câteva modalități bune de a descoperi cum este Dumnezeu. Una dintre ele este să studiem lucrurile pe care le-a făcut. Atunci când ne luăm timp să studiem o floare delicată, ne gândim că Dumnezeu iubește cu adevărat frumusețea! Când ne uităm la designul complex al corpului uman, tragem concluzia că înțelepciunea lui Dumnezeu este infinită! Și suntem plini de uimire atunci când privim îndelung stelele și ne amintim că în Scriptură este menționat faptul că Dumnezeu le numără și le cheamă pe nume toate. „Dumnezeu este incredibil de puternic!”

Biblia ne dă o descoperire chiar și mai limpede a

lui Dumnezeu și Îl admirăm tot mai mult atunci când citim cum a creat lumea, cum a dat legi drepte și cum, plin de grijă, împlinește nevoile atâtor oameni. Un plan excelent pentru devoțional este să te gândești la Dumnezeu așa cum S-a descoperit El Însuși în Biblie.

Psalmii 145:5 Voi spune strălucirea slăvită a măreției Tale și voi cânta minunile Tale.

Caracterul lui Dumnezeu ne este descoperit cel mai limpede în viața lui Isus. De aceea, suntem sfătuiți să petrecem zilnic un timp în care medităm la viața Sa.

Ar fi bine să petreci în fiecare zi o oră în meditație, revăzând viața lui Hristos de la iesle la Golgota. Noi ar trebui să o luăm punct cu punct și, cu însuflețire, să ne prindem de fiecare scenă, mai ales de cele de încheiere ale vieții Lui pământești. Contemplând în felul acesta învățăturile și suferințele Sale și sacrificiul nemărginit pe care l-a făcut pentru răscumpărarea neamului omenesc, ne putem întări credința,

“Un caracter format după asemănarea divină este singura comoară pe care o putem lua din lumea aceasta în următoarea.” —Parabolele Domnului Hristos, p. 332

ne putem reînvia iubirea și putem deveni mai plini de spiritul care L-a susținut pe Mântuitorul nostru. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 4, p. 374

Cu alte cuvinte, timpul devoționalului petrecut cum se cuvine ne va întări dedicarea față de Hristos, ne va crește admirația față de El, precum și asemănarea cu El. Pe măsură ce Îl vom admira și aprecia tot mai mult, la fel se va întâmpla și cu devotamentul nostru față de El.

Este interesant că pe măsură ce învățăm mai mult despre Hristos, vom vedea cât de incompleți suntem. Pe măsură ce Îi studiem caracterul perfect, va fi tot mai evident cât de neasemănători suntem cu El. Observați, însă, cum până și acest lucru ne ajută, de fapt, în devoționalele noastre.

Cu cât vom contempla mai mult caracterul lui Hristos și cu cât vom experimenta mai mult puterea Sa salvatoare, cu atât mai multă intensitate ne vom da seama de propriile slăbiciuni și defecte și vom privi cu și mai multă sinceritate la El ca fiind tăria și Salvatorul nostru. – *The Sanctified Life*, p. 83.

Așadar, să studiem cu atenție Scripturile și vom nutri o admirație crescândă față de caracterul Său și o dependență tot mai mare de El.

Isaia vorbește despre acest lucru astfel:

Isaia 45:22 Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Gândește-te la sensul cuvântului „devoțional.” De ce nu ar trebui să tratăm devoționalele doar ca pe o activitate de zi cu zi care trebuie bifată? _____
2. Care este una dintre modalitățile prin care devoționalele contracarează lucrarea păcatului în viața noastră? _____
3. Compară 2 Cronici 7:14 cu Isaia 55:6, 7. Ce asemănări vezi? _____

Studiu suplimentar: Uită-te după cuvântul „caută” într-o Biblie cu concordanță sau într-una online. Ce altceva poți învăța despre ce înseamnă să-L cauți pe Dumnezeu și de ce ar trebui să facem astfel? _____

Secțiunea II

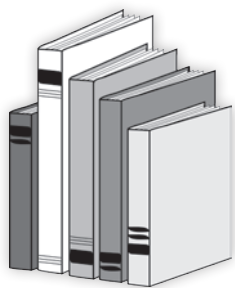
4. Ce înseamnă să te consacri lui Dumnezeu? _____

Cum ne va afecta acest lucru comportamentul? _____

5. Citește Deuteronomul 6:17-25. Ce anume ne poruncește Dumnezeu să păzim cu sârguință și de ce? Vezi, de asemenea, Psalmii 19:7-11. _____

Secțiunea III

6. De ce ar trebui să petrecem o parte din timpul devoționalului meditănd la caracterul lui Dumnezeu? 2 Corinteni 3:18 _____

VIZIUNI DIN CER

Adunarea roadelor — partea 1

Într-un vis care mi-a fost dat pe data de 29 septembrie 1886, mergeam împreună cu un grup mare de oameni care căutau afine. În grup erau mulți tineri și multe tinere gata să ajute la culegerea fructelor. Se părea că ne aflam într-un oraș, deoarece era foarte puțin teren liber; dar în jurul orașului se aflau câmpii, dumbrăvi frumoase și grădini cultivate. În fața noastră, mergea un car mare, plin cu provizii pentru grupul nostru.

În curând, căruța s-a oprit și grupul s-a răspândit în toate direcțiile, în căutarea fructelor. Pretutindeni în jurul carului erau tufe înalte și joase, în care se aflau afine frumoase și mari, dar grupul căuta prea departe ca să le vadă. Eu am început să culeg fructele din apropiere, fiind foarte atentă ca nu cumva să culeg afinele verzi, care erau atât de amestecate cu fructele coapte, încât puteam să culeg doar câte una sau două afine de pe un ciorchine.

Unele dintre afinele frumoase și mari căzuseră pe pământ și erau pe jumătate consumate de viermi și de insecte. „Oh”, m-am gândit eu, „dacă am fi venit în acest loc mai înainte, toate aceste fructe prețioase ar fi putut fi salvate! Dar acum este prea târziu. Cu toate acestea, eu voi culege aceste afine de pe jos și voi vedea dacă mai este ceva bun în ele. Chiar dacă afina este distrusă în întregime, cel puțin pot să le arăt fraților ce ar fi putut găsi, dacă nu ar fi ajuns prea târziu.”

Tocmai atunci, două sau trei persoane din grup au venit în apropiere, plimbându-se în locul în care mă aflam. Ele discutau și păreau foarte preocupate de conversația lor. Văzându-mă, au spus: „Am căutat pretutindeni și nu am putut găsi niciun fruct.” Au privit cu uimire la cantitatea pe care o aveam eu. Le-am spus: „Mai este mult de cules din aceste tufe.” Ele au început să culegă, dar s-au oprit îndată, spunând: „Nu este corect să culegem noi aici; tu ai găsit locul acesta și fructele îți aparțin.” Dar eu am răspuns: „Nu contează.

Adunați oriunde puteți găsi ceva. Acesta este terenul lui Dumnezeu și acestea sunt afinele Sale, așa că este privilegiul vostru să le culegeți.”

Dar, curând, se pare că am rămas din nou singură. Am auzit toate lucrurile despre care vorbeau și râdeau lângă car. I-am strigat pe cei care erau acolo și i-am întrebat: „Ce faceți?” Ei au răspuns: „Nu am putut să găsim nimic afină, am obosit și ne este foame, am crezut că putem veni la căruța pentru a mânca. După ce ne vom odihni puțin, vom merge din nou.” „Dar”, am spus eu, „nu ați adus nimic până acum. Voi mâncați proviziile, fără să fi adus nimic. Eu nu pot să mănânc acum, pentru că sunt prea multe fructe de cules. Voi nu le-ați găsit deoarece nu ați căutat suficient de atent. Afinele nu se află la suprafața tufelor, trebuie să le căutați. Este adevărat că nu le puteți culege în cantități mari, dar, dacă veți căuta cu atenție printre afinele verzi, veți găsi fructe foarte frumoase.”

Vadra mea mică s-a umplut curând de afine și le-am dus la căruța. Am spus: „Acestea sunt cele mai frumoase fructe pe care le-am cules vreodată și le-am strâns în apropiere, în timp ce voi ați obosit căutându-le departe și fără succes.” Apoi au venit toți să vadă fructele. Ei au spus: „Acestea sunt niște tufe înalte, puternice și mature. N-am crezut că putem găsi ceva în tufele înalte, așa că am căutat doar tufele mici, dar am găsit numai câteva.” (Va continua)

- *Slujitorii Evangheliei* 1892, pp. 328-330

**„N-am crezut
că putem găsi
ceva în tufele
înalte.”**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Un mesaj solemn

↑ n legătură cu cererea lui Hristos „Sfințește-i prin adevărul tău: Cuvântul Tău este adevărul”, m-am simțit îndemnată de Duhul lui Dumnezeu să fac un apel la tineri să studieze Cuvântul. Fie ca toți cei intrați în legământ cu Dumnezeu să studieze Cuvântul.

Dragi tineri, încetați să mai citiți reviste care conțin povești. Puneți deoparte orice roman. În zilele lui Pavel, cei care s-au convertit din Efes și-au ars cărțile de magie. Am face bine să ne curățăm casele de toate revistele de povești și de publicațiile care conțin imagini ridicole – reprezentări născocite de agenții lui Satana. Tinerii nu își pot permite să-și otrăvească mințile cu astfel de lucruri. „Ce este pleava pe lângă grâu?” Toți cei care pretind că sunt urmași ai lui Hristos să citească numai ceea ce este adevărat și are valoare veșnică.

Trebuie să ne pregătim pentru cea mai solemnă datorie. Există o lume care trebuie să fie salvată. Lucrarea avansează într-un mod minunat în străinătate; până și pe plan local se găsesc numeroase oportunități pentru a comunica altora adevărurile salvatoare ale soliei celor trei îngeri. Materialele publicate trebuie să fie răspândite ca frunzele toamnei. Aceasta este solia pe care am primit-o de la Domnul de mulți ani. În perspectiva mării lucrări care trebuie îndeplinită, cum ar putea cineva să-și permită să irosească timpul prețios și mijloacele oferite de Dumnezeu pentru a face acele lucruri care nu sunt pentru binele său sau pentru slava lui Dumnezeu? Scriptura trebuie să fie studiată cu sârguință și trebuie să devină sfătuitoarea noastră. Nimeni nu își poate permite să negligeze această sursă de putere și de binecuvântare.

Pe când eram în Mountain View, am primit indicații, ca sol al lui Dumnezeu, să lansez un apel tinerilor ce fac parte din lucrarea noastră instituționalizată. Acest mesaj are sens pentru toți tinerii și pentru toate tinerele care pretind că păzesc Sabatul și în special pentru cei care lucrează în instituțiile noastre.

Dragi tineri, există o mare nevoie să vă cercetați. Numeroși oameni au dispărut în dezastrul care a avut

loc la San Francisco. Câți dintre cei ce au fost nimiciți de cutremurul acesta îngrozitor erau pregătiți să moară? Câți dintre cei rămași în viață se vor simți avertizați? Nimeni dintre noi nu poate prevedea unde va fi permis să aibă loc următorul cutremur. Cine este pregătit? ...

Nimeni să nu creadă că distracțiile sunt esențiale și că ignorarea nepăsătoare a Duhului Sfânt din timpul orelor de plăcere egoistă poate fi considerată o chestiune lipsită de importanță. Dumnezeu nu va permite să fie batjocorit. Toți tinerii să se gândească la asta: „Sunt eu pregătit astăzi, dacă mi se termină viața? Am eu inima pregătită să fac lucrarea pe care mi-a dat-o Domnul să o fac?”

Toți tinerii ar trebui să facă din Cuvântul lui Dumnezeu un îndrumător personal și să adune zilnic instrucțiunile oferite în el. Cei care refuză să se lase îndrumați de aceste instrucțiuni seamănă semințele pe care le-a pus vrăjmașul în mâinile lor și nu le pasă ce vor culege. Având în vedere oportunitatea îmbelșugată dată fiecăruia de a umbla în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este trist să te gândești că sunt unii care aleg calea plăcerii nepăsătoare?

Influența exercitată de fiecare talant primit în dar trebuie să fie prețuită cu sfințenie și folosită cu scopul de a aduna suflete pentru Hristos. Tinerii și tinerele nu ar trebui să creadă că activitățile lor sportive, petrecerile de seară și distracțiile muzicale, așa cum sunt ele desfășurate, sunt acceptabile în ochii lui Hristos.

Mi-a fost dată această lumină, iar și iar, că toate întâlnirile noastre ar trebui să fie caracterizate de o influență religioasă hotărâtă. Dacă tinerii și tinerele noastre se vor aduna ca să citească și să înțeleagă Scriptura, întrebându-se „Ce ar trebui să fac ca să am parte de viața veșnică?”, după care se vor așeza uniți de partea

adevărului, Domnul Isus le va binecuvânta inimile.

Oh, de-ar realiza fiecare membru al bisericii și fiecare lucrător din instituțiile noastre că viața este o școală în care ne pregătim să fim cetății de Dumnezeu cerurilor în privința purității, a curăției gândurilor, a acțiunilor noastre! Fiecare cuvânt, fiecare activitate și fiecare gând sunt trecute în cărțile din cer.

Față de toți, fie că sunt bătrâni sau tineri, cuvântul Domnului spune: Fie ca adevărul lui Dumnezeu să fie încrustat în minte și în suflet. Rugăciunea voastră să fie: „Doamne, păzește-mi sufletul, astfel încât să nu Te dezonzor.” Rugăciunile voastre să se ridice la Dumnezeu, iar El să vă sfințească în gândire, în cuvânt, în spirit, în fiecare înțelegere.

Rugați-vă lui Dumnezeu ca niciun fir de egoism să nu fie țesut în materialul caracterului vostru. Rugă-

ciunea înălțată de voi să sune astfel: „Sfințește-mi inima prin adevăr. Fie ca îngerii Tăi să mă îndrume pe calea integrității stricte. Mintea mea să fie impresionată de învățăturile simple și cercetătoare ale Cuvântului Tău, date ca să mă îndrume în această viață, ca o pregătire pentru viața viitoare, veșnică.”

Noi trebuie să fim sfințiți prin puterea și prin răspândirea adevărului; trebuie să ne înălțăm la adevărata demnitate a standardului declarat în Cuvânt. Calea Domnului poate fi învățată doar prin cea mai atentă ascultare de Cuvântul Său. Studiați Cuvântul. — *The Youth's Instructor*, 14 august 1906

“Influența exercitată de fiecare talant primit în dar trebuie să fie prețuită cu sfințenie și folosită cu scopul de a aduna oameni pentru Hristos.”

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

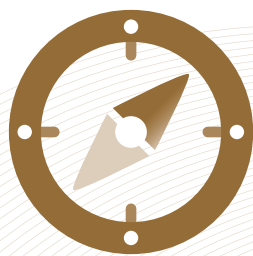
1. Ce legământ ar trebui să facă fiecare tânăr cu Dumnezeu? _____
 2. Dați câteva exemple de lucruri pe care nu ar trebui să le citim. _____
De ce? Ce impresie vor avea aceste lucruri asupra minții noastre? _____
 3. Care este singurul lucru pe care ar trebui să-l citească ucenicii lui Hristos? _____
 4. De ce nu ne permitem să irosim timp prețios și bani pe ceea ce este lipsit de valoare _____

 5. Care sunt cele două lucruri pe care nimeni nu ar trebui să le creadă? _____

 6. Care sunt cele două întrebări pe care toți tinerii ar trebui să le ia în considerare? _____

- la-ți timp să te gândești la aceste întrebări și să vezi cum se raportează ele la tine.
7. Cât de des ar trebui să adunăm instrucțiuni din Cuvânt? _____
 8. De ce anume ar trebui să fie caracterizate toate adunările noastre? _____
 9. Viața aceasta este o școală. Care sunt cerințele pentru a trece de ultima examinare? _____

 10. Ce ar trebui să-L rugăm pe Dumnezeu să facă pentru noi? _____
 11. Care este singura cale de a învăța calea Domnului? _____

Capitole de credință

Spitalul — partea 1

de Barnabas Hope, misionar AFM în Turcia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Spitalele străine îmi dau o stare de nervozitate. Poate din cauza măgarului care paște în parcare, poate a imaginii betonului neterminat de peste tot sau poate a săgeții de la intrare care indică spre partea din spate a clădirii și pe care scrie „Morga”. Nu știu despre ce este vorba anume, dar faptul că acest spital străin este, actualmente, spitalul meu îmi dă o stare de nervozitate.

Acum doi ani, în timp ce soția mea era plecată din țară, a trebuit să mă internez în spital. Am stat la urgențe șapte ore. Sunt bucuros că nu sângeram ca persoana dinaintea mea, judecând după sângele împrăștiat pe peretele de lângă capul meu. După ce m-am întins pe targa din camera mea plină cu aproximativ douăzeci de pacienți, m-am uitat la sângele de pe perete și m-am gândit cât de bine era că economiseam bani – vreau să spun că pentru o singură zi într-un spital cu pereți curați din America aș fi putut plăti prețul unei mașini ușor uzate. Pe de altă parte, după a doua oră petrecută privind individul de pe targa de vizavi care se zvârcolea și țipa de durere din cauza unei pietre la rinichi, m-am gândit că nici puțină intimitate nu ar fi fost rea.

Când ajungi aici la spital trebuie să te pregătești să aștepți mult să-ți vină rândul, iar asta înseamnă să aștepți lângă mulți oameni bolnavi și contagioși. Senzația pe care o trăiesc înghesuit într-o zonă de așteptare cu șase scaune și nouăzeci de oameni care respiră șuierător ajunge pentru a mă face să iau în considerare ideea de a mă duce în spate, să caut un loc de stat la morgă. Cel puțin acolo nimeni nu respiră. În America, oamenii din sala de așteptare au la dispoziție o varietate de reviste de citit. Ai săli cu scaune confortabile și poate chiar o mică încăpere de joacă pentru copii. Nu și aici. Aici stai lângă ușă cu un număr în mână și aștepți până când te faci bine, ești chemat să vezi doctorul sau mori – oricare dintre aceste variante apare prima.

În această dimineață, m-am dus la spital cu Halit, unul dintre participanții credincioși la întâlnirile bisericii. A stat la noi acasă cu o seară înainte, ca să putem pleca de dimineață. Am ajuns la 7:30 a.m., iar spitalul era deja supra aglomerat.

Halit este un antreprenor de 54 de ani. Este vesel din fire și iubește copiii. Însă cum a divorțat recent, a rămas

singur și a descoperit că biserica noastră este o familie bună. E încredător că este un musulman dedicat, dar în realitate este îndrăgostit cu disperare de Biblie și de mesajul ei. Înainte să facă recent o călătorie la el acasă, în est, mi-a spus: „Domnule pastor, dați-mi mult material scris – Noul Testament, materiale video despre Isus, broșuri. O să le dau mai departe. Estul este o

zonă periculoasă pentru tine, dar eu sunt musulman. Eu o să pot răspândi vestea cea bună. Toți trebuie să citească aceste lucruri.” Evident, suntem încântați că Halit face parte din familia bisericii noastre.

În această săptămână, când Halit a început să simtă că-l strânge în piept și m-a chemat, cu frică în voce, spunând că nu mai poate respira, m-am alarmat serios. Ne-am grăbit să ajungem la spital și am descoperit (după patru ore) că avea pneumonie.

În timp ce așteptam să-i facă radiografie, am început să mă gândesc la slujirea uimitoare a lui Isus, care a lucrat cu oamenii bolnavi – mintal, emoțional și fizic. Sala de așteptare a spitalului semăna mult cu imaginea pe care o aveam despre scaldătoarea Betesda. Nu scaldătoarea în sine, ci mai degrabă marginile murdare, urât mirositoare și pline de agitație unde așteptau oameni cu răni purulente, cu bandaje însângerate și cu cicatrice. Cel mai bun lucru pe care am putut să-l fac în dimineața aceea pentru Halit a fost să-i citesc Psalmul 91 și să mă rog. Cu Isus, lucrurile nu stăteau la fel. El putea să vindece oamenii! (*Va urma*)

Adventist Frontier Missions (AFM). Pentru a afla mai multe despre AFM, pentru a solicita revista lunară gratuită plină cu istorisiri palpabile de pe frontul misionar și pentru a descoperi cum poți ajuta la răspândirea Evangheliei printre cei la care este greu de ajuns, vizitează [HYPERLINK „http://www.afmonline.org/”](http://www.afmonline.org/) www.afmonline.org

CONTRA CURENTULUI

12 octombrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia?
Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți
indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

A umbla CU DUMNEZEU PARTEA 2

Text de memorat | Ieremia 15:16

Când am primit cuvintele Tale, le-am
înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și
veselia inimii mele, căci după Numele
Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul
oștirilor!.

SECȚIUNEA I

Devoționalele sunt pline de putere, deoarece ne oferă acces la toate resursele cerului prin rugăciune și prin studiul Bibliei. Pentru că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, prin ea primim o putere supranaturală în viața noastră. Ceea ce îi este imposibil omului să facă, devine posibil prin puterea lui Dumnezeu.

Filipeni 4:13 Pot totul în Hristos care mă
întărește.

Gândește-te la ce au făcut oamenii tineri și cei
bătrâni prin credința în cuvântul Domnului.

**Evrei 11:33-35 Prin credință au cucerit
ei împărății, au făcut dreptate, au căpă-
tat făgăduințe, au astupat gurile leilor, au
stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul
sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în
războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.
Femeile și-au primit înapoi pe morții lor
înviați; unii, ca să dobândească o înviere**

**mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea
care li se dădea și au fost chinuiți.**

Chiar dacă acestea sunt consemnări străvechi,
Cuvântul lui Dumnezeu nu și-a pierdut deloc din
putere de-a lungul mileniilor. Prin Cuvântul Său
reuesc tinerii să facă fapte importante azi pentru
Dumnezeu. Să ascultăm Cuvântul Domnului trebuie
să fie prioritatea noastră zilnică. Aceia care vor lucra cu
îndrăzneală pentru Dumnezeu vor căuta Cuvântul Lui
de la răsăritul zorilor.

Cum putem avea devoționale consistente în fiecare
dimineață?

“Cea mai mare lucrare pe care o
putem face în lume este să-i aducem
slavă lui Dumnezeu trăind o viață
asemănătoare caracterului lui Isus.”

—Mărturii pentru biserică, vol. 6, p. 439

DIN CUPRINS:

B-41

A umbla cu Dumnezeu – partea 2

Adunarea roadelor – partea 2

Creșterea în har

Spitalul – partea 2

Unii se împiedică de trezirea de dimineață devreme. Ei vor să se trezească, dar dimineața se simt atât de obosiți, încât hotărăsc să se trezească devreme *a doua zi*. Dacă ajung să facă vreun devoțional, o fac în grabă, încercând să nu întârzie la școală sau la lucru. O astfel de atitudine nu ne va aduce nicio putere supranaturală pentru a trăi. Slăbiciunea garantată constă în încrederea în propriile forțe.

Psalmii 127:1, 2 Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cei ce o păzește. Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu ca să mâncați o pâine câștigată cu durere, căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.

V-ar fi de ajutor să vă gândiți că ziua voastră începe seara. Alegeți o oră potrivită de culcare, în funcție de programul vostru și de numărul de ore de somn de care aveți nevoie, și faceți un obicei de a vă băga în pat la acea oră. Vă va fi mai ușor, după aceea, să vă treziți dimineața. Iar atunci când este timpul să vă treziți, ridicați-vă din pat. Nu vă întoarceți pe partea cealaltă ca să vă culcați la loc.

Proverbele 26:14: Cum se învârtește ușa pe tâțanile ei, așa se învârtește leneșul în patul lui.

Dumnezeu știe că ne este greu să ne trezim de dimineață, așa că Se oferă să ne ajute. Roagă-L să te ajute să te trezești! Iar atunci când o face, răspunde la chemarea Sa!

Isaia 50:4 „Domnul Dumnezeu... mă trezește în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.

Atunci când ne trezim înaintea altora, putem să practicăm devoționalul în liniște, într-un loc izolat și personal din care nu-i vom deranja pe cei care dorm.

Proverbele 27:14 Binecuvântarea aproape-lui cu glas tare dis-de-dimineață este privită ca un blestem.

Cum putem avea o viață de rugăciune semnificativă?

Când oamenii se întâlnesc prima dată, ar putea să întâmpine dificultăți privind începerea unei conversații. Adesea, aceasta este problema când încercăm prima dată să învățăm cum să ne rugăm.

Iată câteva sugestii:

Noi putem cere în rugăciune iertarea păcatelor, influența Duhului Sfânt, un temperament asemănător cu al lui Hristos, înțelepciune și putere să facem lucrarea Lui și orice făgăduință pe care ne-a promis-o; apoi, trebuie să credem că primim toate acestea și să-I aducem mulțumiri lui Dumnezeu pentru cele primite. - *Educație*, p. 258

Pe măsură ce căutăm să-i ajutăm pe alții, vom avea la dispoziție mai multe subiecte pentru rugăciune.

Când oamenii se retrag din viața socială, departe de sfera îndatoririlor creștine și de purtarea crucii, când încetează să mai lucreze cu zel pentru Domnul, care a lucrat cu zel pentru ei, atunci nu mai au pentru ce să se roage și pierd simțământul nevoii de rugăciune. - *Calea către Hristos*, p. 101

SECȚIUNEA II

Este o lege a minții să devenim interesați de orice activitate căreia îi dedicăm timp și atenție. O persoană interesată de activități sportive, de filme sau de jocuri video va dedica timp acestora.

Cum putem ști că timpul și atenția tânărului Ieremia se îndreptau spre Scriptură? Din faptul că era interesat de ea.

Ieremia 15:16 Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul oștirilor!

Însă Biblia necesită mai mult decât timp și atenție. Avem nevoie de ajutor din cer ca să o putem înțelege.

Spiritul cu care veți cerceta Scripturile va determina cine va fi lângă pentru a vă ajuta. Îngerii luminii vor fi alături de cei care, cu

inima smerită, vor căuta călăuzirea divină.

Dar dacă veți deschide Biblia... cu un sentiment de autosuficiență..., Satana va sta lângă voi și va prezenta afirmațiile directe ale lui Dumnezeu într-o lumină pervertită. - *Slujitorii Evangheliei* (ediția din 1892), p. 127.

Atunci când ne predăm lui Isus fără nicio rezervă și ne dedicăm timpul și atenția studiului Bibliei, se va întâmpla ceva minunat:

Cartea care mai înainte părea să nu fie atractivă, deoarece descoperirea adevărului care mărturiseau împotriva păcătoșului, acum ajunge

să fie hrană pentru suflet, bucurie și mângâiere pentru viață. - Solii pentru tineret, p. 274

Predarea de care vorbeam mai sus nu va face ca studiul sânguinos să-și piardă importanța, ci, dimpotrivă, va deveni un efort productiv.

La fel cum straturile de minereu prețioase sunt ascunse în adâncul pământului, și bogățiile spirituale sunt ascunse în pasajele scrierilor sfinte, iar pentru a descoperi sensul ascuns al Cuvântului lui Dumnezeu este necesar să dăm dovadă de efort intelectual și de o dedicare însoțită de rugăciune. - The Review and Herald, 10 noiembrie 1891

Să nu fii niciodată mulțumit cu studiul făcut în locul tău de pastor, de un părinte sau de vreun instructor.

Vouă, celor care ați încetat să fiți studenți ai Bibliei și care v-ați lenevit intelectul, v-aș spune... să începeți de îndată să vă utilizați mintea cu sârguință. Declarați în puterea lui Isus: Voi studia pentru veșnicie; îmi voi supune temperamentul leneș. După aceea, cu mai multă seriozitate decât oricând, dedicați-vă lucrării lui Dumnezeu și studiului cuvântului Său. - The Review and Herald, 6 aprilie 1886 „O adevărată cunoaștere a Bibliei nu poate fi dobândită decât cu ajutorul aceluiași Duh prin care a fost dat Cuvântul. Iar pentru a câștiga

“O adevărată cunoaștere a Bibliei nu poate fi dobândită decât cu ajutorul aceluiași Duh prin care a fost dat Cuvântul. Iar pentru a câștiga această cunoaștere trebuie să trăim conform ei. Avem datoria de a ne supune tuturor lucrurilor pe care le poruncește Cuvântul lui Dumnezeu.” —Educație, p. 189

această cunoaștere trebuie să trăim conform ei. Avem datoria de a ne supune tuturor lucrurilor pe care le poruncește Cuvântul lui Dumnezeu.” - Educație, p. 189

Pe măsură ce studiezi, scrie cu propriile cuvinte ceea ce înveți. Acest lucru te va ajuta să îți organizezi gândurile și va face să îți fie mai ușor să ții minte și să-i înveți și pe alții ceea ce ai aflat. De asemenea, încearcă să vezi care dintre ideile oferite de Biblie îți pot fi de ajutor peste zi; analizează aceste gânduri pe tot parcursul zilei. Pe măsură ce se ivește oportunitatea, împărtășește ceea ce înveți; acest lucru te va ajuta să îți amintești și să urmezi ideile studiate.

SECȚIUNEA III

Biblia ne dă multe exemple minunate despre oameni care au prețuit devoționalul zilnic petrecut alături de Dumnezeu. Acestea sunt exemple de binecuvântări de care Dumnezeu vrea să ne bucurăm.

Timp de trei sute de ani, Enoh a umblat în comunione continuă cu Dumnezeu. Chiar dacă trăia în mijlocul apostaziei, el l-a rămas credincios lui Dumnezeu. Enoh a fost atât de mult pe placul lui Dumnezeu, încât a fost înălțat la cer, ca un model pentru universul ceresc despre cum vor fi oamenii lui Dumnezeu la sfârșitul timpului.

În ciuda faptului că avea o îndeletnicire extrem de profitabilă și de solicitantă, prioritatea lui Avraam rămânea îndeplinirea devoționalelor de dimineață și seară. Iar Dumnezeu l-a făcut părintele celor credincioși.

Daniel, un student de excelență, și-a menținut viața devoțională pe tot parcursul anilor de studii. Acesta a fost secretul succesului lui în școală și în cariera care a urmat. Viața sa devoțională a ajuns să fie atât de bogată

și de importantă pentru el, încât ar fi ales mai degrabă să moară decât să-și abandoneze practica devoțiunii zilnice – un model pentru cei care vor trăi în timpul strâmtorării.

Isus este Exemplul suprem în ceea ce privește viața devoțională.

Marcu 1:35 A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.

Isus Își lua puterea din aceste ore de devoțional cu Dumnezeu. În fiecare dimineață, trecea prin îndatoririle zilnice cu înțelepciune, pentru a identifica răul și căutând putere ca să i Se opună.

Deși a fost păstor, muzician, soldat, fugar și împărat, David nu a lăsat nimic să-l despartă de devoționalele lui.

Psalmii 55:17 Seara, dimineața și la amiază, mă voi ruga și voi striga, și El va auzi glasul meu.
Psalmii 63:6 Mă gândesc la Tine în timpul priveghiurilor nopții.

David a descoperit că devoționalele îl pregăteau pentru confruntarea cu ispitele din fiecare zi.

Psalmii 119:11 Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

Pe măsură ce devoționalele de dimineață ne vor îndruma pe parcursul zilei, vom deveni „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători” (Iacov 1:22).

Iacov 1:23-25 Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta,

seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruie în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.

La fel ca David și Ieremia, vom descoperi că cea mai frumoasă perioadă din zi va fi atunci când vom practica devoționalul.

Psalmii 119:103 Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea în gura mea!

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Gândește-te la câteva dintre lucrurile care, de obicei, îi țin treji pe tineri noaptea. În afară de faptul că îi lipsesc de timpul de dormit, cum mai pot dăuna aceste activități? _____
2. Gândește-te la programul tău zilnic. Trebuie să-l modifice, ca să-ți faci timp pentru un devoțional de calitate? _____
Dacă așa stau lucrurile, atunci modifică-l după cum este cazul, începând cu o oră potrivită de somn.
3. Folosind planul general sugerat în cartea Educație, p. 258, scrie o rugăciune, la computer sau pe o foaie de hârtie, personalizând-o potrivit cu nevoile și cu circumstanțele tale actuale.
4. Ce ar trebui să faci, dacă descoperi că nu ai niciun motiv pentru care să te rogi și nicio motivație să practici devoționalul? _____

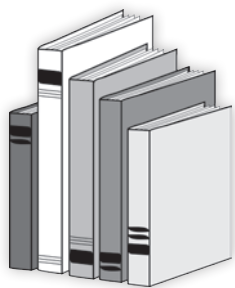
Secțiunea II

5. De ce este atât de important să studiem Scriptura cu spiritul corect? _____
6. De ce studiul Bibliei nu este atât de atractiv pentru o persoană neconvertită? _____
De ce este atât de atractiv pentru o persoană convertită? _____
7. Ce ar trebui să faci dacă realizezi că depinzi de alți oameni pentru a studia Biblia? _____
8. Scrie în cuvintele tale cum poți aplica sugestiile menționate în ultimele trei paragrafe ale acestei secțiuni. _____

Secțiunea III

9. Citește *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, pp. 90, 362, 363. Gândește-te la viața devoțională a lui Iisus. Cum ai putea să urmezi mai îndeaproape exemplul Lui? _____

Studiu suplimentar: *Solii pentru tineret*, pp. 246-268

VIZIUNI DIN CER

Adunarea roadelor — partea 2

Apoi am spus: „Vreți să depozitați aceste afine și, după aceea, să mergeți cu mine, să căutăm mai multe fructe în aceste tufe înalte?” Dar ei nu se pregătiseră deloc să depoziteze fructele. Erau vase și saci din abundență, dar fuseseră folosite pentru mâncare. Eu am obosit așteptând și, în cele din urmă, am întrebat: „Nu ați venit să culegeți fructe? Atunci de ce nu sunteți pregătiți să aveți grijă de ele?”

Cineva a răspuns: „Soră White, noi nu ne-am așteptat cu adevărat să găsim niciun fruct într-un loc în care se află atât de multe case și agitație, dar, pentru că părai atât de nerăbdătoare să culegi fructe, am hotărât să venim cu tine. Noi am crezut că vom aduce suficient ca să mâncăm și, dacă nu vom aduna niciun fruct, ne vom bucura de recreație.” Eu am răspuns:

„Nu pot să înțeleg acest fel de muncă. Voi merge din nou să culeg. Ziua deja a trecut, în curând se va înnopta și nu mai putem culege niciun fruct.” Unii au mers cu mine, dar alții au rămas la căruță, ca să mănânce.

O mică grupă a cules într-un loc și oamenii erau preocupați, discutând despre ceva care părea să-i intereseze mult. Eu m-am apropiat și am văzut că atenția lor era atrasă de un copilăș aflat în brațele unei femei. Am spus: „Mai aveți doar puțin timp și ar fi bine să lucrați cât mai puteți.” Atenția celor mai mulți era atrasă de un tânăr și o tânără care alergau spre căruță. Când au ajuns, erau atât de obosiți, încât au fost nevoiți să stea jos și să se odihnească. Și alții se așezaseră pe iarbă, ca să se odihnească.

În felul acesta, ziua a trecut și s-a realizat foarte puțin. În cele din urmă, eu am spus: „Fraților, voi numiți aceasta o expediție reușită. Dacă acesta este modul în care lucrați, nu mă mir de lipsa voastră de succes. Succesul sau nereușita voastră depinde de modul în care lucrați. Aici sunt afine, pentru că eu le-am găsit. Unii dintre voi au căutat zadarnic în tufele mici, alții

au găsit câteva afine, dar tufele înalte au fost trecute cu vederea pentru că pur și simplu nu v-ați așteptat să găsiți fructe în ele. Vedeți că fructele pe care le-am cules eu sunt mari și coapte. În scurt timp se vor coace și alte fructe și putem merge din nou la cules. Acesta este modul în care am fost învățată să culeg fructe. Dacă ați

fi căutat lângă căruță, ați fi putut găsi afine la fel de bine ca mine.

Cei care abia încep să învețe să îndeplinească o astfel de muncă vor repeta lecția pe care le-ați dat-o astăzi. Domnul a așezat aceste tufe cu fructe chiar în mijlocul acestor locuri aglomerate și Se așteaptă ca voi să le găsiți. Dar voi ați fost mult prea preocupați să mâncați și să vă amuzați. Nu ați venit aici cu o hotărâre serioasă de a găsi fructe.

Altă dată va trebui să lucrați cu mai mult zel, cu mai multă seriozitate și cu un scop cu totul diferit; altfel, munca voastră nu va avea niciodată succes.

Dacă lucrați corect, îi veți învăța pe lucrătorii mai tineri că unele lucruri, cum ar fi hrana și recreația, sunt de o importanță minoră. A fost nevoie de un efort mare să aducem căruța cu provizii în acest loc, dar voi v-ați gândit mai mult la provizii decât la fructele pe care ar fi trebuit să le duceți acasă, ca rezultat al muncii voastre. Dacă ați fi fost atenți să culegeți mai întâi afinele din apropierea voastră, și după aceea să le căutați pe cele care sunt mai departe, pentru ca apoi să vă puteți întoarce să lucrați din nou în apropiere, ați fi avut succes.” (*Final*) - *Slujitorii Evangheliei*, 1892, pp. 330, 331

Fiți atenți să culegeți mai întâi afinele din apropierea voastră, și după aceea să le căutați pe cele care sunt mai departe.

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Creșterea în har

Creșteți, însă, în har și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” Este privilegiul tinerilor, pe măsură ce cresc în Isus, să crească în har spiritual și în cunoaștere. Putem să cunoaștem tot mai mult despre Isus printr-o cercetare interesată a Scripturii, urmând apoi căile adevărului și ale neprihănirii dezvăluite în paginile acesteia.

Aceia care cresc mereu în har vor fi statornici în credință și vor înainta. În inima fiecărui tânăr care și-a propus să fie un discipol al lui Isus Hristos trebuie să existe o dorință sinceră pentru a ajunge la cele mai înalte standarde creștine și pentru a fi un conlucrător cu Hristos. Dacă țelul lui este să se regăsească în numărul celor care vor fi găsiți fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu, va avansa în mod continuu. Singura modalitate de a rămâne statornic este progresul zilnic în viața divină. Credința va crește dacă va depăși îndoielile și obstacolele, atunci când se va cu ele. Adevărata sfințire este progresivă. Dacă vei crește în har și în cunoașterea lui Isus Hristos, vei folosi fiecare privilegiu și fiecare oportunitate pentru a câștiga o mai mare cunoaștere a vieții și a caracterului lui Hristos.

Credința ta în Isus crește pe măsură ce devii tot mai familiarizat cu Răscumpărătorul tău, meditănd la viața Lui lipsită de păcat și la dragostea Sa infinită. Dumnezeu nu poate fi mai dezonorat decât este atunci când cineva mărturisește că este urmașul Lui în timp ce stă departe de El și nu este hrănit de Duhul Lui Sfânt. Când crești în har, îți va plăcea să participi la întâlniri religioase și vei mărturisi cu bucurie despre dragostea lui Hristos în fața adunării. Dumnezeu, prin harul Lui, îl poate face pe un tânăr să fie prudent și poate dărui copiilor cunoștință și experiență. Aceștia pot crește în har zilnic.

Nu ar trebui să îți cântărești credința în funcție de sentimentele tale. Examinează-ți îndeaproape inima și starea emoțiilor în raport cu Dumnezeu. Cercetează dacă ai dedicat momentele prețioase de peste zi pentru a-ți mulțumi sinele, căutând distracția, sau i-ai făcut pe alții fericiți. I-ai ajutat pe cei cu care ai legătură să aibă un devotament mai mare

față de Dumnezeu și să aprecieze lucrurile veșnice? Ți-ai trăit religia acasă și ai dezvăluit harul lui Hristos prin cuvintele și prin purtarea ta? Ți-ai cinstit părinții printr-o ascultare plină de respect, păzind astfel porunca a cincea? Ți-ai îndeplinit micile îndatoriri zilnice cu bucurie și cu credincioșie, făcând tot ce poți pentru a ușura poverile altora? Ți-ai păzit buzele de rău și limba de înșelăciuni? L-ai cinstit pe Hristos, Răscumpărătorul nostru, care Și-a dat viața prețioasă ca noi să putem avea viața veșnică?

Nu neglijați, dragi tineri, ca la începutul zilei să vă rugați cu sinceritate lui Isus, astfel ca El să vă împartă putere și har, ca să rezistați ispitelor vrăjmașului, indiferent sub ce formă vor fi acestea; iar dacă vă rugați cu seriozitate, în credință și cu suflul căit, Domnul vă va auzi rugăciunea. Trebuie însă ca, pe lângă rugăciune, să și vegheați. Isus a spus: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

Copiii și tinerii pot veni la Isus cu poverile și cu dilemele lor, iar El le va respecta cererile și le va oferi chiar lucrurile de care au nevoie. Fiți sinceri; fiți hotărâți. Prezentați făgăduințele lui Dumnezeu și credeți-le fără nicio îndoială. Nu așteptați să simțiți vreo emoție specială înainte să credeți că Domnul v-a răspuns. Nu căutați vreo modalitate anume prin care Domnul trebuie să lucreze pentru voi înainte de a crede că ați primit lucrurile pe care le-ați cerut de la El; încredeți-vă în Cuvântul Său și lăsați întreaga

problemă în mâinile Domnului, având credința deplină că rugăciunea vă va fi onorată, iar răspunsul va sosi la timpul potrivit și exact cum Tatăl vostru cereșc vede că e spre binele vostru; apoi, trăiți-vă rugăciunea. Umblați smeriți și înaintați.

„Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.”

„Temeți-vă de Domnul voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El! Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.” „Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea! Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și urechile Lui iau aminte la strigătele lor. Domnul Își întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ.”

Iată câteva făgăduințe extrem de generoase de care vă puteți bucura, dacă încetați să faceți răul și învățați să faceți binele. Trebuie să vă stabiliți țeluri înalte în viață, cum au făcut Iosif, Daniel și Moise; trebuie să luați în considerare costurile formării caracterului, iar apoi să construiți în timp și pentru veșnicie. Satana se va opune eforturilor voastre de a înainta. Calea noastră nu va fi întotdeauna netedă, însă putem găsi încurajări în făgăduințele lui Dumnezeu. Domnul Și-a dat cuvântul că ne va ajuta cu fiecare pas pe

care îl facem spre neprihănire. Noi suntem slabi și nu suntem înțelepți, însă Dumnezeu a spus: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.” Învățați să fiți meticuloși, nu renunțați niciodată la Dumnezeu, stăruți în slujirea Sa și veți învinge prin sângele Mielului.

Îndeplinind această lucrare pentru voi, veți avea o influență și asupra multor alți oameni cu care sunteți în relații. Ce bune sunt cuvintele rostite la timp! Cât de multă putere pot aduce un cuvânt de speranță, de încurajare și de determinare în direcția corectă pentru cineva care are înclinația de a alege cu ușurință obiceiuri imorale! Scopul ferm pe care îl aveți pentru a îndeplini principiile bune va avea o influență în a înclina viețile oamenilor în direcția corectă. Binele pe care îl puteți face nu are limită. Dacă faceți din Cuvântul lui Dumnezeu norma vieții voastre și vă conduceți acțiunile după poruncile Lui, toate scopurile și străduințele voastre în îndeplinirea datoriei vor fi o binecuvântare, și nu un blestem pentru alții, iar succesul vă va încununa eforturile. V-ați pus în legătură cu Dumnezeu. Sunteți onorați devenind conlucrători cu Isus; nu puteți primi o onoare mai mare decât binecuvântarea auzită din gura Mântuitorului: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria stăpânului tău!” – *The Youth's Instructor*, 1 septembrie 1886

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt mijloacele prin care putem afla mai multe despre Isus? _____
2. Care este singura modalitate prin care putem rămâne statornici? _____
3. Ce anume L-ar dezonoara pe Dumnezeu mai mult decât orice? _____
4. Ce ar trebui să-L rugăm pe Isus la începutul zilei să facă pentru noi? _____
5. Cum ne pot ajuta făgăduințele pline de binecuvântări ale lui Dumnezeu în lucrarea de construire a caracterului? _____
6. „Succesul vă va încorona eforturile.” Ce condiții sunt atașate de această făgăduință? _____
7. Care este cea mai mare onoare pe care o poate primi o persoană? _____

Capitole de credință

Spitalul — partea 2

de Barnabas Hope, misionar AFM în Turcia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Există o latură a Evangheliei pe care toți autorii au ignorat-o. Cum s-au simțit ucenicii când toți acei oameni bolnavi îi înghesuiau din toate părțile pentru a se apropia de Isus? Desfigurați, plini de boli și murdari, aceștia se târau în permanență în jurul lui Isus.

Cu siguranță, există infirmi curați. Este foarte probabil ca bărbatul coborât prin acoperiș de către prietenii lui să fi fost astfel. Însă am descoperit că oamenii infirmi și plini de boli adeseori nu au prieteni și o mare parte dintre ei sunt murdari. Cum s-au descurcat cu situația aceasta ucenicii? S-au simțit cum m-am simțit eu la spitalul nostru local?

Săptămâna trecută, m-am dus la spital ca să vizitez un membru al bisericii. Sadaatin, evanghelistul nostru aproape orb, era în spital de zece zile. Mi-a spus că petrecuse o perioadă atât de bună în spital, încât și-ar fi dorit să poată sta mai mult. Într-un spital mizerabil? Aglomerat cu oameni bolnavi? Cum e posibil așa ceva?

Saadatain a spus că petrecuse o perioadă atât de bună deoarece mărturisise despre Isus în toate cele zece zile. „Am vorbit din ce în ce mai mult.” În prima zi când m-am dus să-l vizitez, neajungând în timpul orelor potrivite, a ieșit afară din spital și a stat pe trepte îmbrăcat în pijamale. În mod providențial, în ziua aceea, chiar înainte să știu că aveam să ajung la spital, mi-am pus în buzunar o fiolă cu untdelemn pentru ungere. Amintindu-mi brusc că am acest ulei asupra mea, m-am umplut de bucurie și i-am spus lui Sadaatin că o să-l ung chiar acolo și o să mă rog pentru el. I-am mai dat un Noul Testament de buzunar în limba turcă și alte două cărți adventiste pe care să le dăruiască, deoarece el nu putea să citească.

Când m-am întors după trei zile, Sadaatin mi-a făcut cunoștință cu un bărbat în scaun cu rotile aflat la ușa din față. „Omul acesta te-a văzut rugându-te pentru mine și mi-a zis că am un prieten bun, dacă face acest lucru pentru mine. M-a întrebat dacă poate veni la biserica noastră.” Apoi mi-a spus că o asistentă a văzut Noul Testament lângă pat și l-a întrebat dacă poate să aibă ea cartea. Cu un

zâmbet mare pe față, mi-a spus că le vorbise oamenilor de peste tot despre Isus și mi-a comandat să-i aduc mai multe cărți ca să dăruiască, inclusiv mai multe exemplare de Noul Testament. Celor doi doctori ai lui le-a făcut cadou cartea Mâini înzestrate a lui Ben Carson, tradusă în limba

turcă. Până la sfârșitul perioadei de ședere, a ajuns să se simtă atât de plin de energie, încât a înșuflețit întregul palier cu istorisirile lui despre Evanghelie.

Cum de Sadaatin a fost atât de plin de bucurie în acel spital mizerabil? Secretul lui a fost că era aproape orb. Nu putea să vadă sângele de pe pereți, mizeria de pe podea și nici cearșafurile pline de pete. În loc de aceasta, vedea

doar inimile invizibile ale bărbaților și femeilor din spital și nevoile lor sufletești. Poți să-ți imaginezi un spital cu 2 000 de paturi și doar unul dintre ele ocupat de un creștin? Sadaatin a văzut această oportunitate provocatoare și și-a transformat cele zece zile de spitalizare într-o experiență binecuvântată. Într-un fel, cred că asta este ceea ce a văzut Isus când a venit pe pământ. Și cred că, încet-încet, ucenicii au început să vadă prin ochii lui.

„Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, căpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi. Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.” (2 Corinteni 4:15-18)

Doamne, orbește-mă astfel încât să pot vedea!
(Final)

CONTRA CURENTULUI

19 octombrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia?
Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți
indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Ce ar trebui SĂ CITIM?

Text de memorat | Filipeni 4:8

Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

SECȚIUNEA I

Cu toate că Pavel era prizonier într-o temniță întunecoasă, știind că putea fi executat oricând, i-a scris lui Timotei o scrisoare în care își menționa cea din urmă cerere. Studind Biblia, descoperim detalii care completează părți de informație importante. Iar această ultimă cerere ne lasă să aruncăm o privire asupra priorităților lui Pavel.

Ultima lui arestare a fost bruscă și a venit pe neașteptate. A fost prins și dus la Roma fără să i se permită să-și adune puținele bunuri pământești pe care le avea. Ce erau acestea?

2 Timotei 4:13 Când vei veni, adu-mi mantaua, pe care am lăsat-o în Troa, la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.

Nu avea bani să-și cumpere o manta nouă și nu voia să împovăreze biserica de acolo cu o astfel de achiziție, mai ales că banii ar fi trebuit să fie luați din visterie, în loc să fie folosiți pentru răspândirea Evangheliei sau pentru a le fi de folos celor săraci. Pe lângă manta, avea câteva cărți și pergamente prețioase pe care le purta cu

el. Nu putem decât să ne întrebăm ce cărți și ce pergamente puteau să-i ofere confort și încurajare în singurătate, în timp ce își aștepta moartea. Poate că acestea includeau Psalmii și imnuri pe care le putea cânta chiar și în închisoare, urmând propriul sfat de a-I cânta din inimă Domnului.

Poate că aceste scrieri includeau fragmente istorice din Biblie. Cu o astfel de lectură, nu avea cum să fie vreodată singur, căci avea alături prieteni de toate vârstele.

Având Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile sale, fiecare ființă omenească, oricare ar fi starea pe care o are în viață, poate avea parte de tovărășia pe care și-o alege. În paginile

“Caracterul experienței tale religioase mărturisește în mare parte despre caracterul cărților pe care alegi să le citești în timpul tău liber”

—*The Publishing Ministry*, p. 68

DIN CUPRINS:

B-42

Ce ar trebui să citim?

Cele două căi

O solie pentru tinerii noștri

Dorothy și iPod-ul

lui, el poate conversa cu cei mai buni și mai nobili reprezentanți ai rasei umane și poate asculta glasul Celui Veșnic, când Acesta vorbește cu oamenii. – Educație, p. 127

Poate că pergamentele și cărțile includeau scrierile profetice care adunau îngerii în celula lui.

În timp ce studiază și meditează la temele asupra cărora „îngerii doresc să privească” (1 Petru 1, 12), el se poate bucura de compania lor. – Ibid.

Este posibil ca ele să fi inclus istorisiri despre viața și misiunea lui Isus.

El poate călca pe urmele pașilor Învățătorului divin și poate asculta cuvintele Sale, ca atunci când El propovăduia pe munte, pe câmp și pe mare. Poate trăi în această lume în atmosfera cerului. – Ibid.

Această epistolă trimisă lui Timotei ne arată că Pavel studia cu sârguință chiar și spre sfârșitul vieții. Darul său

profetic nu îndepărta nevoia de a depune efort în studiul Bibliei. Pavel nu era singur în obiceiurile lui de studiu.

Daniel de asemenea studia cu atenție scrierile inspirate.

Daniel 9:2-4 Eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuia să treacă șaptezeci de ani pentru dărmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă. M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire.

Pavel și Daniel nu sunt unici. Petru a scris: „Prorocii au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare” (1 Petru 1:10). Și noi ne putem bucura de binecuvântări minunate, pe măsură ce studiem scrierile inspirate care ne-au fost date. Isaia ne sfătuiește: „Căutați în cartea Domnului și citiți” (Isaia 34:16).

SECȚIUNEA II

Nu toate cărțile sunt egale între ele. Cu toate că există multe cărți de calitate, piața este inundată cu o literatură lipsită de valoare morală. Chiar și în zilele lui Solomon existau scrieri cu care nu merita să-ți pierzi timpul.

Eclesiastul 12:12 Încolo, fiule, ia învățătură din aceste lucruri; dacă ai voi să faci o mulțime de cărți, să știi că n-ai mai isprăvi, și multă învățătură obosește trupul.

În Faptele apostolilor citim că unele cărți erau considerate atât de periculoase, încât creștinii le-au ars public.

Faptele apostolilor 19:19 Și unii din cei ce făcuseră vrăjitorii și-au adus cărțile și le-au ars înaintea tuturor.

Când Pavel îi scria lui Timotei să „ia seama bine la citire” (1 Timotei 4:13), se referea în principal la lectura publică a Scripturii. Dar sfatul lui este la fel de valoros și de real și când vine vorba despre lecturile noastre personale.

Trebuie să fim foarte precauți în privința lecturilor noastre, ținând cont că acestea ne pot influența gândurile și mintea. Există lecturi care trezesc îndoieli despre Dumnezeu, care scad interesul pentru rugăciune și pentru studiul Bibliei. Unele lecturi dăunează imaginației și chiar procesului de gândire, iar altele stimulează dorințele și gândurile imorale.

Cu ce gânduri ar trebui să ne umplem mintea? Ce gânduri ar trebui să înlăturăm?

Filipeni 4:8 Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

Ne hrănim corpul cu hrană, iar mintea, cu ceea ce citim, vedem, ascultăm și gândim. Exact cum alimentele de tip deșeuri (junk-food) dăunează organismului, lecturile de tip deșeuri dăunează minții.

“Cu cât mai des și mai sânguincios veți studia Biblia, cu atât mai frumoasă vi se va părea ea și cu atât mai lipsită de savoare vi se va părea literatura ușoară”

—*Solii pentru tineret*, p. 274

Gândurile au același caracter ca hrana oferită minții. – *The Youth's Instructor*, 9 octombrie 1902.

Petru îi sfătuiește pe creștini să-și „încingă coapsele minții” (1 Petru 1:13). Aceasta înseamnă să-și disciplineze gândurile și să nu le lase să răătăcească. Pavel spune că trebuie ca „orice gând să îl facem rob ascultării de Hristos” (2 Corinteni 10:5).

În alegoria sa clasică *Războiul sfânt*, John Bunyan numește ochii „poarta vederii.” Prin „poarta vederii”, „poarta auzirii”, „poarta gustatului” și „poarta simțitului”, Satana caută acces la mintea noastră, astfel încât să ne poată distruge sufletul. El caută să ne câștige atenția și să ne trezească interesul față de lucrurile care ne vor provoca daune. Dumnezeu nu este singurul care inspiră scriitorii. Satana îi inspiră pe autorii talentați să scrie cuvinte care

stimulează centrul plăcerii din minte, pentru unii provoacă dependență. Cu gânduri care stimulează plăcerea sunt amestecate filozofii și idei dăunătoare, care sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu.

Prin lucrarea lui, Satana le prezintă tinerilor noștri povești din ziare și din cărți cu care le captivează simțurile, distrugându-le astfel gustul pentru Cuvântul lui Dumnezeu. – *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 517

Filozofile și ideile promovate de autorii conduși de Satana, uneori la vedere, dar cel mai adesea ascunse, pot să zacă o perioadă nebagată în seamă. Însă, asemenea semințelor, mai devreme sau mai târziu ele vor germina și vor produce o recoltă de gânduri și de acțiuni care vor amărî viața și vor micșora potențialul tinerilor de a trăi o viață al cărei impact să schimbe lumea.)

SECȚIUNEA III

Una dintre caracteristicile distinctive ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu este dragostea pentru adevăr. Oamenii care Îi sunt loiali lui Dumnezeu mai degrabă ar muri decât să sacrifice adevărul. Satana și urmașii lui găsesc însă adevărul ca fiind prea restrictiv.

Ioan 8:44 În el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

Una dintre modalitățile preferate ale lui Satana de a câștiga acces la mintea noastră este prin intermediul ficțiunii. El folosește scene incitante, de violență, de pericol, de suspans și de romantism, pentru a agita emoțiile și pentru a oferi plăcere de moment. Numai că plăcerea trăită astfel este plăcerea păcatului. (Vezi Evrei 11:25.)

Poveștile de dragoste și basmele frivole și provocatoare constituie o altă categorie de cărți care sunt un blestem pentru orice cititor. Autorul poate atașa o morală bună și poate întreține chiar idei religioase; cu toate acestea, în majoritatea cazurilor nu este decât Satana înveșmântat în chip de înger, pentru a amăgi și înșela mai eficient. – *Evangelizarea prin literatură*, p. 143

Lectura, vizionările și audierea poveștilor de ficțiune pot asigura o evadare scurtă din realitatea vieții. Cu toate acestea, la fel ca alcoolul, nu oferă decât o evadare iluzorie și trecătoare, lăsând în urmă oamenii nesatisfăcuți, care tânjesc după și mai multă stimulare.

Satana se poate folosi de o mie de deghizări nevino-vate ca să-l amăgească pe creștinul neștiutor.

Chiar ficțiunea care nu cuprinde nici măcar o aluzie la imoralitate și care poate avea la origine dorința de a expune principii excelente, chiar și aceasta este dăunătoare. Ea încurajează obiceiul cititului grăbit, superficial, numai de dragul poveștii. În felul acesta, ea manifestă tendința de a nimici puterea unei gândiri viguroase, capabile de a face legături. – *Divina vindecare*, pp.445, 446

Are sens să citim cărți pe care Dumnezeu le-a interzis, ca să învățăm „principii excelente”? Sună de parcă ispita de a mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, pentru a căpăta înțelepciune, a primit un nou ambalaj. De ce să bem din râuri poluate când avem o sursă pentru apă pură a vieții?

Ieremia 2:13 Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă.

Dincolo de evitarea lucrurilor false, sunt și povești adevărate pe care creștinii trebuie să le evite. Printre

acestea se numără relatările reale despre războaie, vărsări de sânge, atrocități și fapte imorale. Oamenii au tendința să ia chipul preocupărilor lor. (Vezi 2 Corinteni 3:18) Ar trebui, pe cât de mult posibil, să evităm să ne concentrăm gândurile asupra răului făcut în lume.

Efeseni 5:3 Curvia sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți.

Astfel de lucruri nu ar trebui să facă parte din acțiunile sau din conversațiile noastre. Dar dacă ne gândim constant la astfel de rele prin lectura noastră, cu certitudine ne vom referi la ele în conversația noastră, „căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit”.

Privind crimele comise de papalitate, aflăm că „în conciliile lor tainice, Satana împreună cu îngerii lui stăpâneau mințile oamenilor nelegiuiți, în timp ce, nevăzut,

în mijlocul lor stătea un înger al lui Dumnezeu, luând un raport teribil al hotărârilor lor nelegiuite și scriind istoria faptelor prea îngrozitoare pentru a fi văzute de ochiul omenesc” (*Tragedia veacurilor*, p. 59). Vorbind despre evenimentele teribile din timpul Revoluției Franceze, Ellen White spune că Franța „era plină de acte criminale prea îngrozitoare pentru a fi menționate în scris” (*Tragedia veacurilor*, p. 286).

Trebuie să știm să alegem ceea ce citim dintre numeroasele cărți excelente și valoroase disponibile. Există biografii ale oamenilor care au făcut fapte pentru Dumnezeu, istorii ale călătoriilor misionare, cărți de știință, de sănătate și cu alte subiecte folositoare, în care autori informați se străduiesc să comunice gânduri exacte și valoroase. Haideți să ne asigurăm că, indiferent care sunt lecturile noastre, ele trec testul din Filipeni 4:8.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Daniel a afirmat că studiul detaliat și cunoașterea Bibliei vor fi o caracteristică a celor neprihăniți din ultimele zile (Daniel 12:4). Ce ne spune acest lucru despre tipul de lectură pe care ar trebui să-l punem pe primul loc în aceste ultime zile? _____
2. „Prorocii... au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare.” Ce ne spune această afirmație despre importanța studierii Bibliei? _____

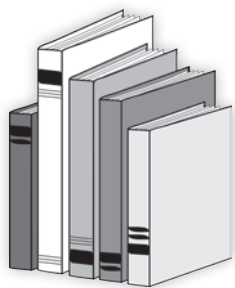
Secțiunea II

3. Cum sunt afectați cititorii de poveștile de dragoste fictive și de istorisirile de aventuri? _____
4. Ce lecții poți învăța de la seminte despre importanța alegerii doar a celor mai bune materiale de citit? Galateni 6:7, 8. _____

Secțiunea III

5. Este ficțiunea adevărată? _____ Ce ne spune Filipeni 4:8 despre lucrurile care nu sunt adevărate? _____
la în considerare cerințele suplimentare din acest verset și caută acele cuvinte într-un dicționar. Ce anume poate face ca o carte de non-ficțiune să nu fie acceptabilă ca lectură pentru un creștin? _____
6. Cum se aplică aceste principii la alte lucruri pe care ochii noștri le văd, precum filme și emisiuni TV? _____
7. Cum fac față lecturile tale obișnuite testului din Filipeni 4:8? _____
Ce cărți sau ce reviste nu ar trebui să mai citești de acum înainte? _____

Studiu suplimentar: citește *Căminul adventist*, pp. 410-418 și *Solii pentru tineret*, pp. 270-290. Scrie o listă de reguli care să te ajute să alegi materiale de citit bune. De asemenea, fă și o listă a beneficiilor unei lecturi bune și a daunelor provocate de lecturile rele.

VIZIUNI DIN CER

Cele două căi

La Conferința din Battle Creek, din 27 mai 1856, mi-au fost arătate în viziune unele lucruri care privesc biserica în general. Slava și măreția lui Dumnezeu au trecut prin fața mea.

Îngerul a spus: „El este grozav în măreție, deși nu vă dați seama de acest lucru; mânia Lui este teribilă, deși Îl supărați în fiecare zi.” „Luptați-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.”

Aceste căi sunt distincte, separate și merg în direcții opuse. Una conduce spre viață veșnică, iar cealaltă, spre moarte veșnică. Am văzut deosebirea dintre aceste căi și, de asemenea, deosebirea dintre cei ce merg pe ele. Căile sunt opuse; una este largă și netedă, cealaltă este îngustă și aspră. Deci, cei care merg pe ele au caractere opuse, în ce privește viața, îmbrăcămintea și conversațiile lor.

Cei care călătoresc pe calea cea îngustă vorbesc despre bucuria și fericirea pe care le vor avea la sfârșitul călătoriei. Chipurile lor sunt adesea triste și totuși deseori strălucesc de o bucurie sfântă, sacră. Ei nu se îmbracă precum cei de pe calea cea largă, nici nu vorbesc ca ei și nici nu fac faptele lor. Lor le-a fost dat un model. Omul durerii, obișnuit cu suferința, le-a deschis calea și El Însuși a mers pe ea. Urmașii Lui văd urmele pașilor Lui și sunt mângâiați, alinați. El a mers pe această cale în siguranță; și ei pot merge la fel, călcând pe urmele pașilor Lui.

Pe calea cea largă, toți sunt preocupați de propriile lor persoane, de îmbrăcămintea, de plăcerile ce se ivesc. Ei își îngăduie libertate în râsete, veselie și nu se gândesc la sfârșitul călătoriei lor, la distrugerea sigură de la capătul cărării. Cu fiecare zi ce trece, ei se apropie de nimicirea lor; cu toate acestea, ei merg înainte în mod nesăbuit, repede, tot mai repede. Oh, cât de înspăimântător mi s-a părut acest lucru!

Am văzut că mulți dintre cei care călătoreau pe această cale largă aveau aceste cuvinte scrise asupra lor: „Mort față de lume. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. De aceea, fiți și voi gata.” Ei păreau la fel de îngâmfați ca cei din jurul lor, cu excepția unei umbre de tristețe pe care am observat-o pe chipurile lor. Discuțiile

lor erau la fel ca ale celor veseli și nesăbuiți din jur; însă, din când în când, ei arătau cu satisfacție spre cele scrise pe veșmintele lor, spunând și altora să aibă și ei aceleași lucruri scrise pe ale lor. Se aflau pe calea cea largă, deși susțineau că se numără printre cei ce merg pe calea cea îngustă. Cei din jurul lor spuneau: „Nu este nicio deosebire între noi. Suntem la fel în modul în care ne îmbrăcăm, vorbim și acționăm.”

Apoi am fost îndreptată înapoi, spre anii 1843 și 1844. Atunci exista un spirit de consacrare care nu mai există acum. Ce s-a întâmplat cu cel care susține că este poporul deosebit al lui Dumnezeu? Am văzut că acesta se conformează lumii și nu dorește să sufere de dragul adevărului. Am văzut o mare lipsă de supunere față de voința lui Dumnezeu. Am fost îndreptată spre copiii lui Israel, după ce au plecat din Egipt. [...] Am văzut că mulți dintre cei care pretind a crede adevărul pentru acest timp de pe urmă socotesc un lucru ciudat că israeliții murmurau în timpul călătoriei lor; și că, după toate faptele minunate făcute de Dumnezeu pentru ei, au putut fi atât de nerecunoscători, încât să uite ce a făcut El pentru ei. Îngerul a spus: „Voi ați făcut mai rău decât ei.” [...]

Dacă apar necazuri, unii încep să privească înapoi și consideră că trec printr-o perioadă grea. Unii din cei care susțin că sunt slujitorii lui Dumnezeu nu știu ce efect curățitor au încercările. Uneori, își produc ei înșiși încercări, își închipuie anumite necazuri și sunt așa de ușor descurajați, răniți, se simt atât de repede atinși în mândria lor, încât se jignesc pe ei înșiși, îi jignesc pe alții și fac rău cauzei lui Dumnezeu. Satana amplifică necazurile lor și le pune în minte astfel de gânduri care le-ar distruge influența și utilitatea, dacă le-ar da frâu liber[...]

A murmură împotriva lui Dumnezeu este un lucru îngrozitor. Ei nu au întipărit în minte că drumul pe care merg este aspru, că este nevoie de tăgăduire de sine, de răstignirea eului și că nu trebuie să se aștepte ca totul să meargă atât de bine ca și când ar fi pe calea cea largă.

- *Mărturii pentru biserică*, vol. 1, pp. 127-129

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Un mesaj pentru tinerii noștri

Există cărți de o importanță vitală care nu sunt căutate de tinerii noștri. Acestea sunt neglijate deoarece nu sunt atât de interesante pentru ei precum lecturile ușoare.

Trebuie să-i avertizăm pe tineri să pună mâna să citească astfel de lecturi, care se recomandă de la sine pentru construirea unui caracter creștin. Cele mai distinctive puncte ale credinței noastre ar trebui să fie imprimare în memoria tinerilor. Ei au aruncat o privire asupra acestor adevăruri, dar nu au cunoștințele care să-i conducă să privească studierea lor cu bunăvoință. Tinerii noștri ar trebui să citească lecturile care vor avea un efect sănătos și de sfințire asupra minții. Au nevoie de aceasta pentru a putea discerne ce este religia adevărată, mai ales că sunt multe lecturi bune care nu sunt sfinte.

Acum este timpul, acum este ocazia să lucrăm pentru tineri. Trebuie să le spunem că ne aflăm în vremuri primejdioase și că trebuie să știm cum să discernem adevărata evlavie. Tinerii noștri trebuie să fie ajutați, înălțați și încurajați, dar într-un mod potrivit; poate că nu așa cum și-o doresc, ci într-un fel care să-i ajute să aibă minți sfințite. Mai mult decât orice, au nevoie de o religie bună, care să-i sfințească.

Nu mă aștept să mai trăiesc mult. Lucrarea mea este aproape terminată. Spuneți-le tinerilor noștri că vreau să-i încurajez prin cuvintele mele să aibă acel stil de viață care se va dovedi a fi cel mai atrăgător pentru inteligențele cerești și că trebuie să aibă cea mai nobilă influență asupra altora.

Noaptea, alegeam și puneam deoparte cărțile care nu le aduc niciun avantaj tinerilor. Ar trebui să alegem pentru ei cărți care să-i încurajeze să urmeze o viață a sincerității și care să-i conducă să deschidă Cuvântul. Acest lucru mi-a fost prezentat în trecut și m-am gândit să vi-l prezint și vouă ca pe o garanție. Nu ne putem permite să le dăm tinerilor lecturi lipsite de valoare. Sunt necesare cărți care sunt o binecuvântare pentru minte și pentru suflet. Aceste lucruri sunt

privite cu prea multă ușurință; prin urmare, oamenii noștri ar trebuie să se familiarizeze cu ceea ce spun.

Nu cred că ar trebui să scriu mai multe Mărturii pentru poporul nostru. Aceia dintre noi care au o minte puternică știu ce este bine pentru înălțarea și pentru întărirea lucrării. Dar cu dragostea lui Dumnezeu în inimile lor, ei trebuie să meargă tot mai în profunzime în ceea ce privește studierea lucrurilor spirituale. Îmi doresc foarte mult ca tinerii noștri să aibă o clasă de lectură adecvată, pe care să o folosească apoi și cei mai în vârstă. Trebuie să ne menținem privirile ațintite asupra atracției religioase a adevărului. Trebuie să ne menținem mintea și creierul deschise pentru adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Satana vine atunci când oamenii sunt nepregătiți și inconștienți. Nu trebuie să ne simțim satisfăcuți că solia de avertizare a fost deja prezentată. Trebuie să o facem cunoscută iar și iar.

Am putea începe un curs de lectură atât de interesant și de captivant încât să atragă și să influențeze multe minți. Dacă sunt scutită de activități fizice, ar trebui să ajut cu bucurie la pregătirea cărților pentru tineri.

Există o lucrare care trebuie să fie făcută pentru tineri, prin care mințile lor trebuie să fie impresionate și modelate de adevărul sfințitor al lui Dumnezeu. Dorința mea sinceră este ca tinerii noștri să găsească adevăratul sens al îndreptăririi prin credință și al perfecțiunii caracterului care să-i pregătească pentru viața veșnică. Nu mă aștept să mai trăiesc mult și las această solie pentru tineri, ca să nu eșueze în atingerea țelului pe care și-l aleg.

Îmi sfătuiesc frații să încurajeze tinerii să mențină tot timpul la un nivel înalt măreția și harul lui Dumnezeu. Lucrați să rugați-vă constant pentru a avea sentimentul scump al religiei adevărate. Introduceți în

viața voastră binecuvântarea și atractivitatea sfințeniei și a harului lui Dumnezeu. Am simțit o povară privind acest subiect, deoarece știu că este neglijat.

Nu am nicio asigurare că viața mea va mai dura mult, dar simt că sunt acceptată de Domnul. El știe cât de mult am suferit și am fost martoră la standardele joase de viațuire adoptate de așa-numiții creștini. Am simțit că era imperativ ca adevărul să fie văzut în viața mea și ca

“ Puneți mâna să citiți astfel de lecturi, care se recomandă de la sine pentru construirea unui caracter creștin. ”

mărturia mea să ajungă la oameni. Vreau ca toți să faceți tot ce puteți pentru a le distribui scrierile mele și oamenilor din alte țări.

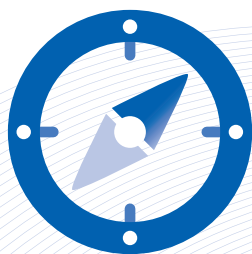
Spuneți-le tinerilor că au multe avantaje spirituale. Dumnezeu vrea ca ei să facă eforturi

sincere pentru a prezenta adevărul în fața oamenilor. Mă impresionează că am această datorie specială de a spune aceste lucruri. - *The Review and Herald*, 15 aprilie 1915

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. De ce au tinerii tendința de a neglija cărțile de o importanță vitală pentru ei? _____
2. Ce influență vor avea cărțile potrivite asupra minții noastre? _____
Toate cărțile bune vor atinge acest țel? _____
3. Își doresc tinerii întotdeauna acel tip de ajutor care să fie cel mai benefic pentru ei? _____
4. De ce au nevoie tinerii, mai mult decât de orice altceva? _____
5. Care sunt unele calități ce ar trebui să fie luate în considerare de către aceia care aleg și pregătesc cărțile pentru tineri? _____
6. Nu toate cărțile gândite pentru tineri întrunesc standardele înalte ale lui Dumnezeu. Enumeră câteva lucruri pe care ar trebui să le iei în considerare când alegi ce să citești. _____
7. Ce anume este foarte prețios, conform autoarei? _____
Ce anume este binecuvântat și atractiv? _____
8. Dumnezeu are o lucrare pe care să o facă tinerii. Care este aceasta? _____
9. Acest articol a fost ultima solie a lui Ellen White pentru tineri, transmisă în timpul ultimei ei perioade de boală și publicată cu doar trei luni înainte să moară. Rezumă cu propriile cuvinte viziunea și dorințele ei privind tinerii. _____

De ce crezi că a pus atât de mult accentul pe alegerea lecturilor de calitate pentru tineri? _____

Capitole de credință

Dorothy și iPod-ul

de Joelle Thea, misionar AFM în Asia de Sud-Est

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

În timp ce spălam vase în chiuveta din bucătărie, ascultam o lectură anevoioasă care se auzea din casa din spatele meu; fiecare cuvânt era pronunțat câte o silabă pe rând. Vecina mea, Dorothy, o membră a bisericii care are puțin peste șaiszeci de ani, iubește să citească din Biblie. Nu citește bine, deoarece nu a avut niciodată oportunitatea de a merge la școală.

În timp ce o ascultam pe Dorothy luptându-se de la un cuvânt la următorul, mi-a trecut prin minte să-i dau o Biblie în format audio. În zilele următoare, am căutat un player muzical digital, dar n-am găsit nimic care să aibă o calitate decentă. Timpul a trecut și munca, predatul și alte lucruri au părut să pună o barieră în calea intenției mele de a mă duce într-o țară vecină, unde aș fi putut să cumpăr un player de bună calitate.

Într-o după-amiază de Sabat, în timp ce mă rugam, mi-a venit în minte, ca o urgență, nevoia lui Dorothy de a avea o Biblie audio. „Doamne, dar încă nu am avut

timp să merg și să iau un player audio!” Încercam să-mi justific eșecul. De îndată, m-a cuprins o senzație puternică materializată într-o întrebare: „Tu ce ai?”

Privirea mi-a alunecat peste iPod-ul de pe raftul de lângă mine. „Doamne, dar acesta este iPod-ul meu frumos! L-am luat ca să pot

asculta Biblia, imnuri și predici. Știi că și eu am nevoie de hrană spirituală!”

„Tu poți să citești Biblia cu ușurință!. De asemenea, poți asculta materiale audio de pe computer sau de pe telefon. Știi că nu folosești mult iPod-ul, iar Dorothy are nevoie de el mai mult decât tine. Știi, și ea este copilul meu.”

Lupta a fost puternică. Știam că Dumnezeu Se adresa inimii mele. Știam că trebuia să renunț la iPod-ul meu, dar era atât de dificil. De ce era atât de greu? La urma urmei, un iPod are o valoare mică prin comparație cu sacrificiul pe care l-a făcut Isus ca să mă mântuiască; și totuși, tot mă luptam cu sentința. Apoi, m-am gândit la un citat care a lovit direct la rădăcină și mi-a indicat păcatul: „Niciun păcat nu este mic în ochii lui Dumnezeu.... Mândria, egoismul și pofta... sunt păcate care Îl ofensează

în mod special pe Dumnezeu” (*Calea către Hristos*, p. 30).

Știam ce trebuia să fac. Duminică de dimineață, mi-am luat iPod-ul meu frumos, de culoare albastră, de pe raft, l-am curățat de praf și l-am conectat la computer. Am șters predicile, lecțiile de studiat limba și alte materiale în engleză și am lăsat Biblia în limba locală. De asemenea, am simplificat cât am putut setările.

În acea după-amiază, am dus iPod-ul și un set de boxe mici acasă la Dorothy. Dorothy a rămas fără cuvinte. Am luat loc pe o rogojină, am conectat boxele și am pregătit totul pentru ea. Am deschis iPod-ul și cuvintele din Evanghelia lui Matei, în limba ei, au umplut încăperea. Ochii i s-au luminat de uimire și de bucurie. „Acest lucru este atât de bun!” a exclamat. Și-a scos Biblia uzată, arătându-mi unde începuse să citească în Isaia ca aproximativ un an și jumătate în urmă. Acum, începea Apocalipsa. Câte o silabă pe rând. Activitatea aceasta a necesitat o adevărată dedicare!

Am căutat Apocalipsa pe iPod. Dorothy stătea și privea fix boxele, ascultând și ținând iPod-ul cu reverență, dar și cu teama că cea mai mică atingere l-ar putea strica. „Acum pot să înțeleg Biblia mult mai ușor!” a exclamat entuziasmată. „Citesc și citesc și citesc și îmi este atât de greu să înțeleg. Încerc și încerc, dar sunt atât de uitucă. Acum, pot să ascult și să înțeleg. Și soțul meu poate să asculte! Nu aude atât de bine și îi scapă unele lucruri care se spun în predică la biserică. Dar aceste boxe sunt destul de puternice încât el să nu aibă probleme. Va aprecia cu adevărat acest cadou.”

Egoismul meu a fost cu totul muștrat de bucuria lui Dorothy.

Vă rog să vă rugați pentru Dorothy și pentru alți membri ai bisericii de acolo. Mulți dintre ei sunt slab educați, dar caută să învețe și să pună în practică ceea ce află. Rugați-vă ca Dumnezeu să continue să-mi convingă inima și să mă ajute să dau mărturie cât pot de bine pentru El.

CONTRA CURENTULUI

26 octombrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia?
Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți
indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Ce ar trebui SĂ SPUNEM?

Text de memorat | Psalmii 19:14

Primește cu bunăvoință cuvintele
gurii mele și cugetele inimii mele,
Doamne, Stâncă mea și Izbăvitorul
meu!.

SECȚIUNEA I

Dumnezeu a revărsat cu generozitate numeroase daruri minunate asupra familiei umane. Cu toate că darurile Sale sunt importante, niciun dar nu este mai important decât darul vorbirii.

Proverbele 18:21 Moartea și viața sunt în
puterea limbii.

Ceea ce spunem îi poate răni pe alți oameni sau le
poate aduce vindecare.

Proverbele 12:18 Cine vorbește în chip
ușuratic rănește ca străpungerea unei săbii,
dar limba înțelepților aduce vindecare.

Cuvintele noastre nu pot doar să-i rănească sau să-i
ajute pe alții; ele ne pot răni sau ne pot ajuta și pe noi.

Proverbele 18:7 Gura nebunului îi aduce
pieirea și buzele îi sunt o cursă pentru suflet.

Nu-i de mirare că vocea inspirată ne-a spus:

Dintre toate darurile pe care le-a dat Dumnezeu omului, nicio binecuvântare nu este

**mai nobilă sau mai importantă decât darul
vorbirii, dacă este sfințit de Duhul Sfânt –
The Voice in Speech and Song, p. 59**

Cu toate că pot fi o mare binecuvântare, cuvintele pot avea, de asemenea, o putere de neegalat în a
distruge pe scară largă și pe termen lung.

Iacov 3:5,6 Iată un foc mic ce pădure
mare aprinde! Limba este și ea un foc,
este o lume de nelegiuiri. Ea este acela
dintre măduarele noastre care întinează
tot trupul și aprinde roata vieții, când este
aprinsă de focul gheenei.

Discursurile pot promova pacea și unitatea; de
asemenea, pot provoca sciziuni, pot crea sentimente

“ Caracterul unui om poate fi
estimat cu exactitate după
natura conversațiilor pe care
acesta le poartă. ”

—*The Youth's Instructor*, June 13, 1895

DIN CUPRINS:

B-43

Ce ar trebui să spunem?

Adunați trandafirii

Darul vorbirii

Minunea cu imprimanta

de înstrăinare între foști prieteni și pot stârni conflicte și războaie.

Proverbele 15:1 Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră ațâță mânia.

Proverbele 16:24 Cuvintele prietenoase sunt ca un fagure de miere: dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase.

Cuvintele ne dezvăluie gândurile, „căci din prisosul inimii vorbește gura” (Matei 12:34). Cuvintele dezvăluie, de asemenea, ce anume vizionăm și ce anume ascultăm, „căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit” (Faptele apostolilor (4:20).

Ținând cont că ne dezvăluie caracterul și au o atât de mare influență atât de partea răului, cât și de partea binelui, Dumnezeu dă cuvintelor o mare importanță la judecată. De fapt, cuvintele noastre ne vor hotărî destinul veșnic. Isus a spus:

Matei 12:36,37 Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit.

Nu ne putem controla cuvintele punându-ne un filtru peste gură.

Iacov 3:8 Limba niciun om n-o poate împlânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte.

Fântâna trebuie să fie curățată înainte dacă vrem ca vorbirea noastră să fie curată.

Matei 12:34,35 Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.

Noi începem să vorbim corespunzător atunci când ne predăm în totalitate Cuvântului lui Dumnezeu și începem să-l ascultăm. Dumnezeu ne spune:

Deuteronomul 4:1 Ascultă legile și poruncile pe care vă învăț să le păziți.

Când Cuvântul lui Dumnezeu ne umple inimile, din gura noastră vor curge râuri de apă vie, înviorătoare, vindecătoare și alinătoare pentru cei din jurul nostru. Iar acest semn este distinctiv pentru creștinul autentic.

Iacov 1:26 Dacă crede cineva că este religios și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică.

“Darul vorbirii este un talent prețios. Dați-l slavă lui Dumnezeu rostind cuvintele potrivite.” —*Australian Signs of the Times*, 9 martie 1903

SECȚIUNEA II

Logopedia este o ramură a pedagogiei speciale (și, am putea spune, și a medicinei) destinată asistării oamenilor cu probleme de vorbire. Terapeuții își ajută pacienții cu dificultăți de vorbire cu instrucțiuni, teorii și exerciții, astfel încât aceștia să câștige abilități de comunicare cât de repede se poate.

Putem spune că Dumnezeu este marele Logoped. El a dedicat multe resurse pentru a ajuta creștinii în problemele lor de vorbire spirituală. Moise vorbea greu. El i-a spus lui Dumnezeu: „vorba și limba îmi sunt încurcate” (Exodul 4:10). Dumnezeu i-a răspuns lui Moise cu o făgăduință, care este valabilă și pentru noi.

Exodul 12:11,12 Cine a făcut gura omului? ... Oare nu Eu, Domnul? Du-te dar; Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.”

De asemenea, Dumnezeu ne va învăța cum ar trebui să vorbim. Cuvântul lui Dumnezeu este plin de instrucțiuni care nu doar ne vor învăța ce să spunem, dar ne

va oferi și puterea necesară ca să o facem. Prin puterea creatoare a Cuvântului lui Dumnezeu, toate obiceiurile noastre greșite legate de vorbire pot fi îndepărtate.

Moise era lângă muntele Sinai, supraveghindu-și turma, când Dumnezeu i-a promis că o să-l învețe ce să spună. Dumnezeu Și-a ținut promisiunea față de Moise. El l-a instruit ce să spună și i-a dat și puterea să o facă.

Un an mai târziu, Moise, conducând acum un popor în locul turmei de oi, s-a întors la muntele Sinai, iar Dumnezeu i-a dat cele mai importante învățături în Cele Zece Porunci.

Porunca a treia este dedicată în întregime vorbirii.

Exodul 20:7 Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

Același Dumnezeu care a controlat limba unui măgar și i-a dat darul vorbirii vrea să controleze și limba noastră. El a promis că va fi logopedul nostru spiritual personal. Ai dezvoltat obiceiuri rele în ce privește vorbirea? Vorbirea ta spirituală este afectată de blesteme și de înjurături? Poți găsi vindecarea și puterea transformării în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există nici măcar un singur obicei rău de vorbire pe care Cuvântul lui Dumnezeu să nu-l poată schimba, deoarece Creatorul gurii este dispus să ne controleze gura, împiedicându-ne să rostim cuvinte pe care nu ar trebui să le spunem.

Gândește-te o clipă la porunca a treia. Ea ne vorbește despre o modalitate prin care ne putem arăta dragostea față de Dumnezeu: Nu folosi niciodată numele Lui într-un mod mânios, lipsit de evlavie, repetitiv sau ca pe o banalitate. Această poruncă interzice și cuvintele lipsite de sens pe care lumea le folosește în locul numelui lui Dumnezeu. Biblia ne spune că ascultarea de poruncile lui Dumnezeu atrage o mare răsplată. (Vezi Psalmii 19:11)

Unul dintre pionierii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea a fost căpitanul Joseph Bates. El a fost printre

primii care au descoperit câteva dintre binecuvântările pe care le aduce ascultarea de această poruncă.

Căpitanul Bates a crescut într-un oraș pescăresc, devenind marinar la vârsta de doisprezece ani. Marinarii sunt renumiți pentru limbajul plin de înjurături și nu a trecut mult până când Bates a adoptat acest obicei rău. Pe măsură ce Dumnezeu a început să lucreze asupra inimii lui, și-a dat seama că blestemele și înjurăturile sunt greșite și, cu ajutorul lui Dumnezeu, a reușit să rezolve această deficiență.

Și noi putem lua aceeași decizie.

Haideți să decidem că nu vom mai păcătui împotriva lui Dumnezeu cu gurile noastre. [...] Nu putem întotdeauna să împiedicăm gândurile care ne vin în minte ca niște ispite, dar putem să ne opunem vrăjmașului, astfel încât să nu le rostim. - *Historical Sketches*, p. 146

Dumnezeu a fost cu gura lui Bates și acest obicei a fost eliminat din vorbirea lui.

În timp, Bates a ajuns căpitan de vas. Când pleca în călătorie, își surprindea marinarii anunțându-i că înjurăturile nu aveau să fie permise. La început, unii dintre marinari au fost nemulțumiți de această regulă. Dar, în curând, au observat cu toții pacea și armonia de la bordul vasului și au cerut să participe și la următoarea călătorie avându-l căpitan pe Bates.

SECȚIUNEA III

Cuvintele nu sunt folosite doar ca să vorbim, ci și ca să gândim. Poruncile care se adresează cuvintelor pe care le rostim se adresează și cuvintelor pe care le gândim. Citește din nou versetul de mai jos, care se găsește și în prima secțiune:

Matei 12:34 Din prisosul inimii vorbește gura.

Putem controla cuvintele pe care le spunem doar când Dumnezeu ne controlează gândurile. David spune:

Psalmii 19:14 Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!

Porunca a treia nu este singura ce se ocupă în mod special de vorbire. Porunca a noua este un alt dar al lui Dumnezeu menit să ne vindece deficiențele din vorbirea spirituală.

Exodul 20:16 Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

Fiecare gând pe care îl avem este fie adevărat, fie fals. Fiecare propoziție pe care o rostim este fie onestă, fie necinstită. Porunca aceasta ne spune să dăm dovadă de dragoste față de semenii noștri, având gânduri curate față de ei și spunând adevărul.

Proverbele 12:22 Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți.

Pentru a spune adevărul, nu trebuie să ascultăm minciuni.

Proverbele 17:4 Cel rău ascultă cu luare aminte la buza nelegiuită și mincinosul pleacă urechea la limba nimicitoare.

În Cuvântul Său, Dumnezeu a oferit rețete eficiente pentru problemele noastre diverse legate de vorbire. Observă ce neajunsuri în vorbire tratează laudele:

Efesenii 5:4 Să nu se audă nici cuvinte proaste, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă cuvinte de mulțumire.

Alte anomalii din vorbire sunt depășite prin bunătate și prin compasiune.

Efesenii 4:31,32 Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevețire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.

Prețuirea Cuvântului lui Dumnezeu și împărtășirea Lui cu alții vindecă o altă serie de defecte în vorbirea spirituală.

Filipeni 2:13-16 Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ... ținând sus Cuvântul vieții.

Cum „cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le-au determinat” (*The Youth's Instructor*, 27 iunie 1895), aceasta înseamnă că nu ar trebui să vorbim când suntem mânioși.

Proverbele 29:12 Când cel ce stăpânește dă ascultare cuvintelor mincinoase, toți slujitorii lui sunt niște răi.

Atunci când se știe că există o cameră video care înregistrează ce se întâmplă, activitatea infracțională scade. La fel, cuvintele noastre ar trebui să se schimbe pe măsură ce medităm la judecată și realizăm că fiecare gând și fiecare cuvânt sunt înregistrate.

Psalmii 139:4 Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.

Cu perseverență, Dumnezeu ne-a promis biruința.

Nu fiți descurajați dacă la început eșuați. Nu renunțați la luptă dacă limba își urmează traseul obișnuit de câteva ori când nu sunteți vigilenți. Îndreptați-vă atenția spre Dumnezeu și rugați-L să vă întărească și veți primi putere. - *The Youth's Instructor*, 1 mai 1859

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Biblia spune că suntem mântuiți prin har, prin credință. (Vezi Efesenii 2:8.) Explică atunci cum, în conformitate cu Matei 12:36,37, suntem judecați după cuvintele noastre. _____

2. Enumeră câteva istorisiri din Biblie care ilustrează puterea cuvintelor – fie bune, fie rele. _____

Secțiunea II

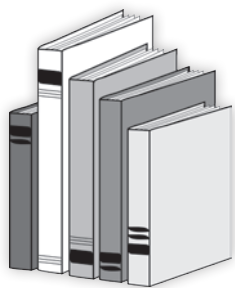
3. În Biblie, Dumnezeu ne învață ce ar trebui să spunem și ce nu. Ce ne învață următoarele versete despre cuvintele noastre? Leviticul 19:16; Psalmii 15; 89:1; Proverbele 10:19; 12:22; 26:18,19; 29:11; 31:26; Efesenii 4:29; 5:3, 4; Iacov 1:19; 3:1-12

4. În cartea Proverbele se spune multe despre darul vorbirii. Alege orice capitol din Proverbele 10 – 31 și rezumă ce se amintește aici despre cuvintele noastre. _____

Secțiunea III

5. Citește Numeri 13:25-14:38. Rezumă consecințele minciunilor și ale vorbelor rele atât pentru cel care le rostește, cât și pentru cel care le aude. _____

6. „Cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le-au determinat.” Dă un exemplu despre cum ai experimentat adevărul acestei afirmații. _____

VIZIUNI DIN CER

Adunați trandafirii

Mulți, de-a lungul vieții, se ocupă atât de mult cu greșelile, cu căderile și cu dezamăgirile lor, încât inimile le sunt pline de tristețe și de descurajare. În timp ce mă aflam în Europa, o soră care era tocmai în această situație și care ajunsese la disperare, mi-a scris, cerându-mi un cuvânt de încurajare.

După ce am citit scrisoarea, în noaptea aceea am visat că mă aflam într-o grădină și cineva care părea că este proprietarul acelei grădini mă conducea pe diferitele ei poteci. Eu culegeam flori și mă bucuram de parfumul lor, când această soră, care mergea alături de mine, mi-a atras atenția asupra unor tufe de mărăcini urâți la vedere, care îi blocau drumul. Din această cauză, era amărâtă și plângea. Ea nu mergea pe cărare urmându-l pe stăpânul grădinii, care ne conducea, ci înainta numai printre spini și mărăcini.

„Vai”, se plângea ea, „nu este oare păcat că această grădină frumoasă este stricată de mărăcini?” Cel care ne călăuzea i-a spus: „Lasă mărăcinii, nu te mai ocupa de ei, pentru că ei te rănesc numai. Culege trandafiri, crini și garoafe”.

Oare n-ai avut și momente luminoase în experiența ta? N-ai avut oare ocazii prețioase când inima ți-a tresăltat de bucurie răspunzând lucrării Duhului lui Dumnezeu? Când privești înapoi și răsfoiești capitolele care cuprind experiența vieții tale, nu găsești oare și pagini plăcute? Nu cresc oare făgăduințele lui Dumnezeu, asemenea florilor înmiresmate, pretutindeni de-a lungul cărării vieții tale? Nu vei lăsa tu oare ca frumusețea și dulceața lor suavă să-ți umple inima de bucurie? Spinii și mărăcinii nu vor face decât să te rănească și să-ți producă durere. Dacă îi culegi numai pe aceștia și îi dai și altora, atunci, pe lângă faptul că disprețuiești bunătatea lui Dumnezeu, nu-i împiedici tu oare și pe cei din jurul tău să umble pe calea vieții?

Nu este un lucru înțelept acela de a strânge toate amintirile neplăcute ale trecutului, cu nedreptățile și dezamăgirile lui, de a vorbi despre ele și a ne lamenta din pricina lor până când ajungem copleșiți de descurajare. Un creștin descurajat este plin numai de întuneric, exclu-

zând din sufletul său lumina lui Dumnezeu și aruncând o umbră asupra cărării altora.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru tabloul luminos pe care ni l-a dat! Să adunăm laolaltă binecuvântatele asigurări ale iubirii Sale, ca să le putem avea totdeauna înaintea ochilor; Fiul lui Dumnezeu părăsind tronul Tatălui Său, îmbrăcând divinitatea Sa în haina naturii omenești, ca să-l poată răscumpăra pe păcătos de sub puterea lui Satana; biruința câștigată de El pentru noi, deschizând astfel cerul

înaintea oamenilor și înfățișând privirii noastre locul în care Dumnezeirea își descoperă slava; neamul omenesc căzut, dar ridicat din ruina în care îl aruncase păcatul și adus iarăși în legătură cu Dumnezeu, trecând cu bine încercarea prin credința în Mântuitorul, îmbrăcat în neprihănirea Domnului Hristos și înălțat la tronul măririi Sale: iată tabloul-

pe care Dumnezeu dorește să le contemplăm...

Îngerii ascultă cu atenție ca să audă ce fel de mărturie dai, ce spui tu lumii despre Stăpânul ceresc. Conversația ta să-L aibă ca subiect pe El, care trăiește ca să mijlocească pentru tine înaintea Tatălui. Când dai mâna cu un prieten, pe buzele tale și în inima ta să fie laude la adresa lui Dumnezeu. Faptul acesta va îndrepta gândul lui către Domnul.

Noi toți avem de făcut față încercărilor; toți avem dureri greu de suportat, ispite cărora cu greu se poate rezista. Dar nu trebuie să-ți spui necazurile semenilor tăi, ci prezintă-I totul în rugăciune lui Dumnezeu. Trebuie să-ți faci ca regulă de viață să nu rostești vreodată un cuvânt de îndoială sau de descurajare. Poți face foarte mult pentru iluminarea vieții altora și pentru susținerea eforturilor lor prin cuvinte dătătoare de nădejde și de bucurie sfântă.

- *Calea către Hristos*, pp. 116-120

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Darul vorbirii

Căci cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare. Să se depărteze de rău și să facă binele, să caute pacea și s-o urmărească. Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor. Dar Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.”

Cum se face că mulți oameni care dau mărturie pentru numele lui Hristos rostesc atât de multe cuvinte pline de îngâmfare și deșarte? Satana caută să obțină avantaj asupra celor care vorbesc într-o manieră necugetată. Aceia care glumesc și își găsesc plăcerea în conversații ieftine se pun pe ei înșiși într-o poziție unde Satana poate câștiga acces la ei, jucându-se cu sufletul lor. Și să ne mai mirăm că am fost preveniți de Cuvântul lui Dumnezeu și avertizați să nu păcătuim cu vorba?

Noi trebuie să ne hrănim cu Hristos, pâinea vieții din cer. Sufletul nostru trebuie să înseteze după apele mântuirii, iar noi trebuie să studiem Scriptura și să practicăm în viața noastră de fiecare zi adevărurile pe care le învățăm. Aceia care fac astfel vor da dovadă că se hrănesc din pâinea vieții, hrănindu-se cu trupul Fiului lui Dumnezeu și bând zilnic din apele mântuirii. Dacă studiem îndeaproape cuvintele lui Hristos și luăm aminte la lecțiile Lui, ne vom hrăni din trupul Său; căci Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Hristos a zis: „Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și sunt viață.”

Atunci când rostim cuvinte lipsite de sens și prostesți, îi încurajăm pe alții să-și permită același tip de conversații; însă în ochii lui Dumnezeu este un mare păcat să ne îngăduim să rostim cuvinte care nu sugerează gânduri alese și curate, care să sfințească și să înnobileze și caracterul nostru, și pe al celor le aud. Singurele cuvinte care ar trebui să se audă de pe buzele noastre ar trebui să fie cuvinte pure și curate. Nimeni nu poate spune cât de multe păcate se înfăptuiesc prin intermediul

cuvintelor neglijente, necugetate și lipsite de sens. Aceia care rostesc astfel de cuvinte fără rost au un caracter care le agreează. Oamenilor sensibili le este rușine să asculte asemenea cuvinte și sunt dezgustați că timpul lor prețios trebuie să fie irosit ascultând asemenea vorbe frivole.

Ah, de ar realiza fiecare dintre tinerii noștri răul produs de conversațiile nechibzuite, ușurate, și și-ar corecta obiceiul de a rosti cuvinte deșarte! Fie ca toți cei care s-au răsfațat în acest păcat să se pocăiască, să-l mărturisească înaintea lui Dumnezeu și să se îndepărteze de el. Rostind cuvinte prostesți, dezonoarăți numele lui Hristos, căci Îi denaturați caracterul. Pe buzele Lui nu s-a găsit niciun cuvânt viclean, de tergiversare sau de falsitate. Oamenii care sunt descriși că fac parte din

cei o sută patruzeci și patru de mii au numele Tatălui scris pe fruntea lor. Despre ei s-au scris următoarele: „Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” Dacă ar fi rostit cuvinte necugetate, lipsite de sens sau minciuni, atunci nu ar fi fost găsiți fără vină înaintea tronului

lui Dumnezeu. Ioan a mai scris următoarele: „După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini, și strigau cu glas tare și ziceau: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului! Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului

“Cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le determină.”

de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu și au zis: Amin. Ale Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria în vecii vecilor! Amin. Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit? Doamne, i-am răspuns eu, tu știi. Și el mi-a zis: Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Oh, dacă și-ar forma toți tinerii noștri caracterele după asemănarea divină! Oh, dacă Hristos ar fi în voi un râu care izvorăște spre viața veșnică. Începeți de îndată lucrarea purificării sufletului. Îndepărtați de voi orice lucru necugetat și abțineți-vă să roștiți cuvinte ușuratece.

Fiecare cuvânt pe care îl roștiți este o sămânță care va germina și va produce fie roade bune, fie roade rele, potrivit cu caracterul lui. Cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le determină. Exagerarea este un păcat teribil. Cuvintele pasionale seamănă semințe care vor produce o recoltă rea, pe care nimeni nu vrea să o strângă. Cuvintele noastre au efect asupra caracterului nostru, dar acționează chiar mai puternic asupra caracterului altora. Doar Dumnezeu infinit poate măsura răul făcut prin cuvintele neglijente. Aceste cuvinte ne scapă printre buze și poate că nu intenționăm să facem niciun rău; și totuși ele ne reprezintă gândurile interioare și lucrează de partea răului. Câtă nefericire nu a fost adusă în cercurile familiale de rostirea unor cuvinte necugetate și nemiloase! Cuvintele dure pot să doară în minte ani de zile fără să-și piardă din intensitate. Ca unii care mărturisim că suntem creștini, ar trebui să luăm în considerare influența cuvintelor asupra celor cu care intrăm în contact, indiferent că sunt sau nu credincioși. Cuvintele noastre sunt urmărite și vorbirea necugetată face rău. [...] Cuvintele noastre sunt dovada hranei cu care ne hrănim sufletul. - *The Youth's Instructor*, 27 iunie 1895

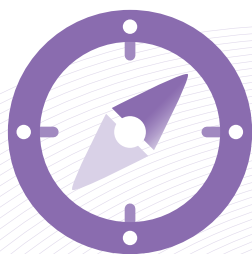
ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce fel de cuvinte îi oferă acces lui Satana la mintea vorbitorului? _____
2. Care este dovada că o persoană se hrănește din pâinea vieții? _____

3. Ce anume este un mare păcat în ochii lui Dumnezeu? _____
De ce? _____
4. Ce ar trebui să faci dacă ai obiceiul să spui cuvinte greșite? _____
5. Descrie tipul de cuvinte rostite de Hristos, precum și de cei pe care El îi va lua în cer. _____

6. Fiecare cuvânt pe care îl spui este _____
7. Scrie această propoziție cu propriile cuvinte: „Cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le determină.”

8. Ce anume este un păcat teribil? _____
9. Care sunt câteva dintre rezultatele nefericite ale cuvintelor greșite? _____

Capitole de credință

Minunea cu imprimanta

de Laurie Erickson, misionar AFM în Papua Noua Guinee

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

O h, nu, nu acum”, m-am gândit în timp ce încercam să tipăresc procesul verbal al ultimei adunări administrative a bisericii. De fiecare dată când începea să tipărească, imprimanta se închidea brusc și-mi transmitea un mesaj despre fuser, spunându-mi că ar trebui să opresc imprimanta și să o pornesc din nou.

Steve, soțul meu, urma să călătorească la Kotale în acea dimineață anume, pentru o întâlnire a comitetului bisericii, iar eu îi promisesem secretarei bisericii că voi trimite procesul verbal prin el. Dar mai mult de atât, a doua zi trebuia să scot la imprimantă materialele pentru următoarea întâlnire de studiu al cărții *Calea către Hristos* pe care o aveam cu un mic grup de etnici din Gogodala. Fără aceste materiale, nu aveam cum să ne întâlnim.

Trăind într-un loc izolat, trebuia fie să reparăm noi înșine lucrurile, fie să așteptăm până la următoarea călătorie semestrială pe care o făceam la Porto Moresby. M-am rugat chiar atunci lui Dumnezeu să mă ajute cu această problemă, dar imprimanta continua să funcționeze cu rateuri. Steve avea să meargă la întâlnirea comitetului fără procesul verbal. M-am rugat din nou și având credință că Dumnezeu voia ca noi să studiem următorul capitol și, astfel avea să facă imprimanta să funcționeze.

A doua zi dimineață, în timp ce terminam de spălat rufe, am profitat de generator ca să folosesc imprimanta. Steve umblase deja la ea ca să vadă dacă putea

repara ceva, dar singurul lucru pe care a fost capabil să-l facă a fost să o curețe un pic de praf. În timp ce porneam computerul și imprimanta, m-am rugat din nou ca Dumnezeu să facă o minune de dragul grupului nostru de studiu. Ținându-mi respirația, am apăsă pe butonul imprimantei și am așteptat. Nu am primit niciun mesaj de avertizare și au început să apară paginile tipărite! Lăudat să fie Domnul! Am rămas uimită urmărind cum ies paginile una după alta, iar credința mi s-a întărit! Grupul nostru avea să audă solia a doua zi.

Steve și-a băgat capul în birou ca să vadă cum merg lucrurile și a întrebat dacă imprimanta funcționa. Am ridicat o pagină tipărită, iar el a exclamat: „Lăudat să fie Domnul!”

„Se da marea luptă în imprimanta aceasta!” am spus.

Cred că Dumnezeu își dorește ca etnicii din Gogodala să primească solia din *Calea către Hristos*. Apostolul Ioan a scris: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă” (1 Ioan 5:14). În mod cert este după voia Lui să învățăm toți să avem o relație strânsă cu El!

Despre misiunea adventistă dincolo de frontiere

AFM (Adventist Frontier Missions) stabilește misiuni pentru plantarea de biserici adventiste indigene printre grupuri de oameni la care este greu de ajuns, lucrând exclusiv printre grupurile de oameni unde Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu are încă o adunare de credincioși stabilă. În aproape 30 de ani de misiune, AFM a trimis peste 180 de misionari de carieră și aproximativ 400 de misionari pe termen scurt și studenți direct în primele rânduri. Acești misionari au slujit aproximativ 40 de grupuri de oameni în țări din întreaga lume.

CUM POȚI AJUTA

- Roagă-te: Mijlocește la Dumnezeu atât pentru misionari, cât și pentru grupurile de oameni la care este greu de ajuns.
- Oferă: Sprijină un misionar cu darurile tale.
- Slujește ca misionar de carieră sau ca student misionar.

Pentru a afla mai multe despre Adventist Frontier Missions (AFM), pentru a solicita revista lunară gratuită plină cu istorisiri palpitate de pe frontul misionar și pentru a descoperi cum poți ajuta la răspândirea Evangheliei printre cei la care este greu de ajuns, vizitează „<http://www.afmonline.org/>”

CONTRA CURENTULUI

2 noiembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Ce ar trebui SĂ PURTĂM?

SECȚIUNEA I

PARTEA 1

În primele trei capitole din Geneza se găsesc revelații importante despre un număr uimitor de învățături biblice. Indiferent că studiem originea, căsătoria, moartea, păcatul, planul mântuirii, îndreptățirea prin credință sau dieta, ne întoarcem la aceste prime pagini din Biblie.

Știi că aceste prime capitole introduc și învățătura Bibliei despre îmbrăcăminte?

Psalmi 104:1,2 Binecuvântează, suflete, pe Domnul! Doamne Dumnezeule, Tu ești nemărginit de mare! Tu ești îmbrăcat cu strălucire și măreție! Te învelești cu lumina ca și cu o manta.

Dumnezeu a îmbrăcat ființele cerești în lumină. Când i-a creat pe Adam și pe Eva, El nu le-a dat haine cum purtăm noi azi. De aceea Biblia spune că erau goi. Totuși, nu le era rușine, deoarece erau acoperiți cu haine de lumină, exact ca ființele cerești.

„Îmbrăcăminte în sine și felul în care este aranjată pe o persoană este, în general,

„Îmbrăcăminte în sine și felul în care este aranjată pe o persoană este, în general, un indiciu al celui bărbat sau al acelei femei.”

—*Îndrumarea copilului*, p. 413

Text de memorat | 1 Timotei 2:8–10

Vreau... ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.

un indiciu al celui bărbat sau al acelei femei.” — *Îndrumarea copilului*, p. 413

Perechea fără păcat nu purta haine artificiale; cei doi erau acoperiți cu un veșmânt de lumină și de slavă, la fel ca îngerii. -

Patriarhi și profeti, p. 45

Când Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu le-a îndepărtat frumoasele veșminte de lumină, iar ei și-au dat seama că sunt goi. Și-au cusut frunze de smochin într-o tentativă de a se acoperi. Totuși, când Dumnezeu i-a chemat, le era rușine și frică în continuare. Creatorul le-a pus la dispoziție haine potrivite ca să se acopere, dar acest lucru a costat viața animalelor nevinovate — prima moarte din întregul univers.

DIN CUPRINS:

B-44

Ce ar trebui să purtăm? — partea 1

Calea cea strâmtă — partea 1

Cum să te îmbraci cu curaj

El a stat lângă mine — partea 1

**Geneza 3:21 Domnul Dumnezeu a făcut
lui Adam și nevestei lui haine de piele și i-a
îmbrăcat cu ele.**

Îmbrăcămintea lor era o amintire constantă a urmării păcatului lor. Le proteja trupurile nu doar de căldură și de frig, ci și de ispite. Când erau asaltați de Satana, nu trebuiau decât să privească pieile acelea, să-și amintească proveniența lor și de ce fusese necesar să le poarte.

Mai târziu, Dumnezeu le-a dat israeliților instrucțiuni specifice despre cum să croiască haine care să îi protejeze de tentații și să le dea ocazia de a da mărturie.

Numeri 15:37-40 Domnul a zis lui Moise: Vorbește copiilor lui Israel și spune-le să-și facă, din neam în neam, un ciucure la colțurile veșmintelor lor și să pună un fir albastru peste ciucurele acesta din colțurile veșmintelor. Când veți avea ciucurele acesta, să vă uitați la el și să vă aduceți aminte de toate poruncile Domnului, ca să le împliniți și să nu urmați după poftele inimilor voastre și după poftele ochilor voștri, ca să vă lăsați târați la curvie. Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le împliniți și să fiți sfinți pentru Dumnezeul vostru.

Observați că hainele îi diferențiau pe israeliți de

vecinii lor idolatri. Le amintea continuu, și tuturor celor care îi vedeau, că ei erau un popor care păzea poruncile lui Dumnezeu și care întotdeauna trebuia să rămână diferit, separat și sfânt.

Un israelit era recunoscut ca atare de îndată ce era văzut, pentru că Dumnezeu, prin mijloace simple, îl scotea în evidență ca fiind al Lui. - Mărturii pentru biserică, vol. 1, p. 524

Cu toate că Dumnezeu nu ne cere să ne îmbrăcăm ca israeliții din vechime, hainele unui creștin rămân distinctiv și sunt o protecție față de multe pericole. La mijlocul anilor 1880, stilul de îmbrăcăminte era lipsit de modestie, nesănătos și scump. Dumnezeu avea ceva mai bun pentru copiii Lui. Iar sfatul pe care l-a dat părinților a fost să-și protejeze copiii. În conformitate cu planul lui Dumnezeu, îmbrăcămintea creștinilor trebuia să fie

o protecție pentru fiicele lor, care să le despartă de relele unei societăți mondene, cu care dacă s-ar asocia nu ar fi avut parte decât de pagube și i-ar fi condus la neglijarea religiei Bibliei – Mărturii pentru comunitatea din Battle Creek, pp. 62, 63

Hainele pe care le porți te ajută pe tine și îi ajută și pe ce din jurul tău să vă îndreptați gândurile spre cer?

SECȚIUNEA II

Care sunt instrucțiunile speciale pe care ni le dă Dumnezeu cu privire la îmbrăcămintea noastră astăzi? Spiritul Profetic conține o cantitate uriașă de informații ce poate fi de ajutor celor care doresc să știe cum să fie conformi cu standardul din Biblie, mulțumindu-L pe Dumnezeu cu hainele lor. Haideți să ne gândim la câteva din aceste principii de bază care ar trebui să ne conducă alegerea îmbrăcămintei.

Atrăgătoare. Te surprinde să afli că Dumnezeu vrea ca îmbrăcămintea noastră să fie atrăgătoare și ca noi să arătăm cât mai bine? Ei bine, El vrea acest lucru. Noi suntem copiii Împăratului cerului – reprezentanții Lui. Florile, munții și apusurile de soare ne învață că Dumnezeu iubește frumosul.

Cu bun gust. Piese de îmbrăcăminte trebuie să se potrivească între ele, să fie în culori asortate, care să arate bine pe tine, și să nu difere neapărat de stilul actual. Poartă haine care se potrivesc preferinței tale, atât timp cât sunt conforme cu standardul Bibliei.

Îngrijite. Nu te îmbrăca de parcă ai fi o sperietoare de ciori, nici măcar acasă. Hainele tale ar trebui să fie călcate îngrijit și aranjate cu grijă. Cei din jur trebuie să poată spune că te-ai îmbrăcat cu grijă și în mod înțelept.

“Nu există niciun mod mai bun de a face ca lumina voastră să-i lumineze pe alții, decât cel al simplității cu care vă îmbrăcați și vă purtați. Puteți arăta tuturor că, prin comparație cu lucrurile veșnice, estimați corect valoarea lucrurilor din lumea aceasta.”

—Solii pentru tineret, p. 348

Curate. Hainele trebuie să nu fie murdare și să nu miroasă urât. Cumpără haine care pot fi curățate cu ușurință și ieftin și spală-le când trebuie.

Modeste. Hainele modeste atrag respect pentru persoanele care le îmbracă. Ele nu trebuie să atragă atenția, lauda sau admirația. Să nu stârneasă gelozie sau lipsă de respect și nici să nu invite la o atitudine de familiaritate. Să nu îți expună corpul indiferent că stai jos sau în picioare ori că te apleci. Amintește-ți că Dumnezeu a inventat hainele pentru a ne acoperi goliciunea. Îmbrăcându-ne modest, încurajăm gândurile și acțiunile pure.

Economice. În loc să cumperi haine de firmă, scumpe, alege ceva puțin costisitor. Nu cumpăra mai mult decât ai nevoie, chiar dacă găsești lucruri la reducere. De asemenea, să faci economii nu înseamnă să cumperi lucruri ieftine. Investește în haine durabile, care nu se uzează repede. Folosește banii pe care i-ai economisit pentru a-i ajuta pe alții mai puțin norocoși decât tine.

Sănătoase. Alege haine confortabile și pantofi care să nu dăuneze sănătății. Nu este înțelept să porți ceva care să te facă să ai dureri de picioare, de spate etc. Iar dacă în hainele tale îți este frig, nu sta să tremuri. Ia ceva călduros pe tine! Asigură-te că picioarele și brațele rămân întotdeauna calde, că poți respira profund, că îți poți mișca liber brațele și că poți să mergi confortabil.

Corespunzătoare. Ia în considerare ce este potrivit

pentru vârsta ta, pentru mediul în care trăiești și pentru tipul de lucru pe care îl faci. Ce porți în timp ce lucrezi în grădină, de exemplu, nu va fi o îmbrăcăminte respectuoasă ca să te închini lui Dumnezeu în biserică.

Distinctive. Ar trebui să fie o diferență evidentă între hainele pentru bărbați și cele pentru femei. Un bărbat trebuie să arate masculin, iar o femeie, feminină. De asemenea, îmbrăcămintea unui creștin ar trebui să fie diferită în mod distinctiv de hainele purtate de oamenii din lume.

Simple. Îmbrăcămintea noastră trebuie să fie simplă și lipsită de ornamente. Aceasta trebuie să exprime o atitudine de modestie, nu de mândrie sau de orgoliu.

Nu ar trebui să existe nicio neglijență în îmbrăcăminte. De dragul lui Hristos, ai cărui martori suntem, ar trebui să căutăm să arătăm cât mai bine. Dumnezeu S-a ocupat de fiecare detaliu din îmbrăcămintea celor care slujeau înaintea Sa în Cortul Întâlnirii. Astfel, suntem învățați că El are o preferință în privința îmbrăcămintei celor care-I slujesc. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 6, p. 96

Dumnezeu vrea ca hainele noastre să fie de bun-gust, simple și confortabile, frumoase într-un mod natural, astfel încât să fie o recomandare în sine pentru fiecare persoană rațională. El vrea ca noi să fim cu adevărat fericiți acum și în veșnicie. Ce Dumnezeu minunat slujim!

SECȚIUNEA III

In societatea occidentală, șifonierele multor oameni dau pe afară de haine și de pantofi, multe dintre acestea ajungând să fie purtate doar de câteva ori. Chiar și săracii au adesea haine pe care rareori le poartă. Cu toate acestea, moda dictează că trebuie să cumpărăm tot mai multe haine ca să fim „în ton cu moda”, câteodată chiar și la biserică.

Biserica este transformată în loc de promenadă, dându-se mai multă atenție modei decât prediciei. Cei săraci, neputând face față cerințelor modei, rămân cu totul departe de adunare. - *Educație*, p. 247

Moda este un dumnezeu care îi face pe oameni, chiar și pe mulți care pretind că sunt creștini, să aleagă să poarte haine lipsite de modestie, uzate sau inconfortabile – lucruri pe care nu le-ar purta dacă alții nu le-ar îmbrăca.

Multe dintre surorile noastre îndură de bunăvoie povara inutilă a conformării față de îmbrăcămintea lumească. Poverile lor cresc tot mai mult, încercând să fie în pas cu moda; totuși, poartă de bunăvoie jugul,

deoarece se închină zeiței modei. - *The Review and Herald*, 17 noiembrie 1904

Cu cât mai bine ar fi să accepți din proprie voință invitația lui Isus de a purta jugul Lui (Matei 11:30). Atunci când ne predăm pe deplin lui Isus, El este capabil să ne elibereze de dumnezeul modei. Creștinii maturi nu încearcă să atragă atenția asupra lor prin felul în care se îmbracă. Chiar dacă încearcă să nu pară ciudați, îmbrăcămintea lor este distinctivă, deoarece se îmbracă pentru a-și mulțumi Creatorul și Mântuitorul. Pavel ne spune ce fel de îmbrăcăminte Îl mulțumește pe Dumnezeu.

1 Timotei 2:9,10 Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuvințios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri

de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.

Îmbrăcămintea ta stă martoră că te-ai predat în întregime lui Isus? Ia în serios sfaturile lui Dumnezeu.

1 Ioan 2:15 Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

Apocalipsa 3:18 Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale.

Idolatria îmbrăcămintei este o boală morală.
... În cele mai multe cazuri, supunerea față

de cerințele Evangheliei va necesita o schimbare hotărâtă în felul în care ne îmbrăcăm.

- *Mărturii pentru biserică*, vol. 6, p. 96

Felul în care ne îmbrăcăm le transmite celor de lângă noi ideea că Îl iubim pe Isus sau că iubim lumea?

Aspectul nostru exterior este un indiciu pentru inima noastră. – *Our High Calling*, p. 273

Dacă îmbrăcămintea ta mărturisește că trebuie să Îi te predai lui Hristos, primește cu bunăvoință această convingere. Roagă-L pe Dumnezeu să-Și descopere puterea transformatoare în viața ta.

Dacă inima este corectă, atunci cuvintele tale, îmbrăcămintea ta, acțiunile tale, toate vor fi corecte – *Evanghelizare*, p. 272

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. În ce sens este îmbrăcămintea unui creștin un paznic pentru acesta? _____

Secțiunea II

2. Cum ar putea o tânără femeie să se îmbrace pentru a fi „păzitorul fratelui” ei? _____
3. Ce ar trebui să facă un tânăr când vede o femeie care nu este îmbrăcată în mod corespunzător? Iov 3:11; Matei 5:28

Ce se întâmplă când nu rezistăm ispitei? 2 Samuel 11:1-4; Iacov 1:14,15 _____

4. Sunt principiile lui Dumnezeu privind îmbrăcămintea o binecuvântare sau un blestem? Deuteronomul 6:17-25 _____
5. Ce principii biblice referitoare la îmbrăcămintă găsești în aceste pasaje?

Deuteronomul 22:5 _____

Luca 8:27,35 _____

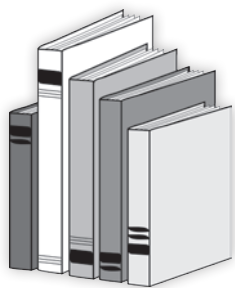
Exodul 19:10,11 _____

Secțiunea III

6. Ce le-a spus Ioan Botezătorul celor care aveau mai multe haine decât aveau nevoie? Luca 3:11 _____
- Ai mai multe haine decât ai nevoie? _____ Dacă așa stau lucrurile, ar trebui să mai cumperi altele? _____
- Ce ai putea face cu hainele tale suplimentare pentru a ajuta pe cineva? _____
7. Citește Matei 25:31-46 și Isaia 58:6-12. Ce recompense și ce binecuvântări le sunt promise celor care îi îmbracă pe cei săraci, care nu au haine? _____

În ce fel capacitatea de a-i ajuta pe cei defavorizați ne este afectată atunci când cheltuim prea mult pe propria îmbrăcămintă? _____

Studiu suplimentar: *Educație*, pp. 246-249

VIZIUNI DIN CER

Calea cea strâmtă — partea 1

În timp ce mă găseam în Battle Creek, în august 1868, am visat că eram cu o mare grupă de oameni. O parte din această adunare era gata pregătită pentru călătorie. Noi aveam o căruță cu încărcătură grea. În timp ce călătoream, drumul părea că urcă. De una dintre părțile acestui drum era o prăpastie adâncă; de cealaltă parte, era un zid alb, înalt și neted, ca finisajul întărit pe pereții camerelor sclivisite.

Pe măsură ce călătoream, drumul devenea mai îngust și mai răpos. În unele locuri, el părea atât de îngust, încât am tras concluzia că nu puteam călători mai departe cu căruțele încărcate. Am deshmăat caii de la căruțe, am luat o parte din bagaje, le-am pus pe cai și am călătorit mai departe călare.

Pe când călătoream, cărarea continua să se îngusteze. Eram obligați să ne strângem aproape de zid, spre a ne apăra de cădere de pe drumul îngust în prăpastia stâncoasă. În timp ce făceam acest lucru, bagajul de pe cai se presa de perete și făcea ca noi să ne înclinăm spre prăpastie. Ne temeam să nu cădem și să fim făcuți bucăți de stânci. Atunci am desfăcut bagajul de pe cai și el a căzut în prăpastie. Am continuat să călătorim călare, temându-ne teribil, când am ajuns la cele mai înguste locuri din drum, să nu ne pierdem echilibrul și să cădem. În astfel de momente, se părea că o mână a luat frâul și ne-a condus peste drumul cel periculos.

Pe măsură ce drumul devenea tot mai îngust, am hotărât că nu mai puteam merge, în siguranță, călare, am lăsat caii și am mers pe jos, pe un singur rând, unul mergând pe urmele celuilalt. În acest loc, de pe vârful peretelui alb și curat au fost lăsate în jos funii mici; acestea au fost grabnic apucate spre a ne ajuta să ne păstrăm echilibrul pe cale. În timp ce călătoream, funiile se mișcau, mergând alături de noi. În cele din urmă, calea a devenit atât de îngustă, încât am tras concluzia că putem călători mai în siguranță fără ghete, așa că le-am scos din picioare și am

mers o oarecare distanță fără ele. Curând s-a hotărât că puteam călători mai în siguranță fără ciorapi; aceștia au fost scoși și am călătorit mai departe cu picioarele goale.

Apoi, ne-am gândit la cei care nu erau obișnuiți cu lipsuri și cu greutate. Unde erau aceștia acum? Ei nu erau în grupă. La fiecare schimbare, unii au rămas în urmă și au continuat drumul numai cei care erau obișnuiți să îndure greutate. Lipsurile drumului i-au făcut pe aceștia și mai dornici să stăruie până la sfârșit.

Pericolul de a cădea de pe cale a crescut. Ne-am strâns aproape de zidul alb, totuși nu ne puteam pune picioarele complet pe cale, pentru că aceasta era prea îngustă. Apoi, ne-am atârnat cu aproape întreaga greutate de funii, exclamând: „Suntem ținuți de sus! Suntem ținuți de sus!” Aceleași cuvinte au fost rostite de toată grupa de pe calea cea îngustă.

Când am auzit sunetele de orgie și de veselie care păreau că vin din abisul de jos, ne-am înfiorat. Am auzit înjurături murdare, glume proaste, cântece vulgare, josnice. Am auzit cântec de război și cântec de dans. Am auzit muzică instrumentală și râsete puternice, amestecate cu blesteme și strigăte de groază și de jale amară, și eram mai preocupați

ca niciodată să ne menținem pe calea cea îngustă și grea. Mare parte din timp, am fost siliți să atârnam toată greutatea noastră de funiile care creșteau în grosime, pe măsură ce progresam. (*Va continua*) - *Mărturii pentru biserică*, vol. 2, pp. 594-596

Lipsurile drumului i-au făcut pe aceștia și mai dornici să stăruie până la sfârșit.

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Cum să te îmbraci cu curaj

Biblia ne învață să fim modești în îmbrăcăminte. „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate cuviincios.” 1 Timotei 2:9. Aceasta interzice etalarea ostentativă a îmbrăcăminte, culorile bătătoare la ochi, împodobirea excesivă. Orice obiect destinat să atragă atenția asupra purtătorului sau să stârnească admirația este exclus din vestimentația modestă pe care o prescrie Cuvântul lui Dumnezeu.

Îmbrăcămintea noastră trebuie să fie necostisitoare – „nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe” (vers. 9). Bani sunt o valoare pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. Nu sunt ai noștri, ca să-i risipim pentru satisfacerea mândriei sau a ambiției. În mâinile copiilor lui Dumnezeu, ei sunt hrană pentru cei flămânzi și îmbrăcăminte pentru cei goi. Sunt o apărare pentru cei oprimați, mijloace de dobândire a sănătății pentru cei bolnavi, mijloace de predicare a Evangheliei către cei săraci. Ați putea aduce fericirea în multe inimi folosind cu înțelepciune mijloacele materiale care sunt acum risipite pentru paradă. Luați în considerare viața lui Hristos. Studiați-I caracterul și fiți părtași cu El la tăgăduirea Sa de sine.

“Ai curajul să te îmbraci
sănătos și simplu, în loc să lupți să
îndeplinești cerințele modei”

În lumea care-și zice creștină, se cheltuie pe bijuterii și pe îmbrăcăminte inutil de costisitoare suficient de mult încât cu acești bani să poată fi săturați toți cei flămânzi și îmbrăcați toți cei goi. Moda și etalarea ostentativă absorb mijloacele care ar putea să le aducă mângâiere celor săraci și celor suferinzi. Ele răpesc lumii Evanghelia iubirii Mântuitorului. Acțiunile misionare lăncezesc. Mulțimi pier din lipsă de învățatură creștină. Chiar lângă ușile noastre și în alte țări păgânii nu sunt învățați și nici mântuiți. Câtă vreme Dumnezeu a încărcat pământul cu bogățiile Sale și i-a umplut cămărele cu binecuvântări ale vieții, câtă

vreme ne-a dat cu atâta mărinimie o cunoaștere mântuitoare a adevărului Său, ce scuză am putea aduce pentru faptul că îngăduim ca strigătele văduvei și ale orfanului, ale celor bolnavi și ale celor suferinzi, ale celor neînvățați și ale celor nemântuiți să se înalțe la cer? În ziua lui Dumnezeu, când vor fi aduși să stea față în față cu Acela care Și-a dat viața pentru acești nevoiași, ce scuze vor aduce aceia care își cheltuie timpul și banii pentru niște capricii pe care Dumnezeu le-a interzis? Unor astfel de oameni nu le va spune oare Hristos: „Am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau; ... am fost gol și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță și n-ați venit pe la Mine”? Matei 25:42,43.

Dar hainele noastre, deși modeste și simple, ar trebui să fie de bună calitate, de culoare potrivită și perfecte pentru slujire. Ele ar trebui alese mai degrabă după criteriul rezistenței decât după acela al etalării ostentative. Ar trebui să ofere căldură și o bună protecție. Femeia înțeleaptă, descrisă în Proverbele, „nu se teme de zăpadă pentru casa ei; căci toți cei din casa ei sunt îmbrăcați cu veșminte căptușite.” Proverbele 31:21.

Îmbrăcămintea noastră ar trebui să fie curată. Veșmintele murdare sunt nesănătoase și, de aceea, nocive pentru trup și pentru suflet. „Voi sunteți templul lui Dumnezeu. [...] Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu.” (1 Corinteni 3:16,17)

În toate privințele, îmbrăcămintea trebuie să fie sănătoasă. „Mai presus de toate lucrurile”, Dumnezeu dorește ca noi „să fim sănătoși” – sănătate trupească și sufletească. Și trebuie să fim conlucrători cu El, pentru sănătatea sufletului și a trupului deopotrivă. Ambele sunt susținute printr-o îmbrăcăminte sănătoasă.

Aceasta ar trebui să aibă farmecul, frumusețea și caracterul adecvat al simplității neafectate. Hristos ne-a avertizat împotriva mândriei vieții, nu însă și împotriva farmecului și frumuseții ei naturale. El a îndreptat atenția asupra florilor câmpului, asupra crinului care se deschidea în puritatea lui, și a spus: „Nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei” (Matei 6:29). Astfel, prin lucrurile din natură, Hristos ilustrează frumusețea pe care o prețuiește cerul, farmecul modest, simplitatea, puritatea, armonia – care fac ca îmbrăcămintea noastră să-I fie plăcută.

El ne îndeamnă ca veșmântul cel mai frumos să fie cel al sufletului. Nicio podoabă exterioară nu se poate compara ca valoare sau frumusețe cu acel „duh blând și liniștit” care înaintea Sa „este de mare preț” (1 Petru 3:4).

Celor care fac din principiile Mântuitorului călăuza lor le sunt atât de prețioase făgăduințele Sale: „De ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Așa că, dacă astfel îmbracă

Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi?... Nu vă îngrijați dar, zicând: ... Cu ce ne vom îmbrăca?... Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:28-33).

„Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine” (Isaia 26:3).

În ce contrast se află aceasta cu oboseala, cu neliniștea, cu boala și cu nefericirea care rezultă în urma domniei modei! Cât de opuse sunt principiilor date în Scripturi multora dintre tipurile de îmbrăcăminte pe care le prescrie moda! [...]

Femeile trebuie să aibă curajul să se îmbrace sănătos și simplu, în loc să se lupte să îndeplinească cerințele modei.
- *Divina vindecare*, pp. 287-290, 294

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce tipuri de haine și de podoabe sunt excluse de porunca explicită a Cuvântului lui Dumnezeu? _____

2. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu bani. Cum Se așteaptă să-i folosim? _____

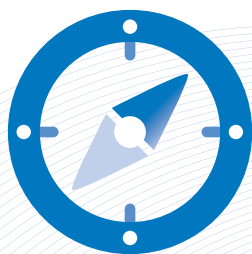
- Cine este modelul nostru în acest tip de tăgăduire de sine? _____
3. Ce ar putea creștinii să facă pentru a le aduce alinare oamenilor înfomețați din lume? _____
Nu poți să hrănești toți oamenii înfomețați. Dar ce sacrificii ai putea să faci ca să le oferi mâncare unora dintre ei?

4. Enumeră câteva principii pe care trebuie să le ai în minte când alegi cu ce să te îmbraci. _____

5. Ce lecție a ilustrat Hristos prin exemplul florilor? _____

6. Care sunt podoabele pe care vrea Hristos să le purtăm? _____

7. De ce este necesar să ai curaj ca să te îmbraci sănătos și simplu? _____

Capitole de credință

El a stat lângă mine—partea 1

de Braden Pewitt, misionar AFM în Cambodia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Eo femeie nebună! Țipă zi și noapte de când a ajuns” mi-a spus femeia Phong. Am privit-o pe tânăra din capătul salonului de spital care se zvârcolea pe pat. Pot spune că țipetele ei erau cel puțin tulburătoare.

„Ahhhhh! Ajută-mă!” Aținea cu degetul continuu prin salon. După aceea, cădea pe spate în pat și murmura cuvinte ce păreau să facă parte dintr-o poveste tragică pe care doar ea o înțelegea. Am privit-o rostogolindu-se și vomitând într-un bazineț. Apoi, s-a ridicat și a început să plângă, să ațintească iar cu degetul și să țipe din nou.

Venise la spital să văd cum se simte un alt pacient al meu, dar de-abia puteam să-i aud vocea din cauza bocetelor femeii. Mi-am pus mâinile peste bătrânul Phong și m-am rugat pentru el, rugându-mă tot timpul în tăcere și pentru femeia gălăgioasă.

Bărbatul bolnav și soția lui au aprobat din cap în timp ce-mi încheiam rugăciunea. Erau rude ale prietenilor noștri din Boan Village, auziseră multe povești ciudate despre Domnul Dumnezeu și mă rugaseră anume să vin. Voiau să-L invite pe Domnul Dumnezeu să fie prezent. Dar, cu cât vorbeam mai mult cu ei, cu atât mai zgomotoasă părea să devină femeia din capătul salonului.

„E hărțuită de demoni”, m-am gândit, aruncându-i o privire. „Ce ar trebui să fac?” Mi-am scos telefonul și am căutat un număr sub privirile celor doi soți Phong. Eram tulburat. „Pot să o sun pe June, asistenta americană. Ea e creștină și va veni să se roage pentru femeia aceasta.” Însă, până la urmă, am băgat telefonul înapoi în buzunar.

„E așa de zile întregi”, mi-a spus femeia Phong. „Și-a pierdut mințile. Continuă să facă așa toată noaptea. Soțul ei nu poate să facă nimic. Uite-l pe băiețelul lor, stă cu ea acum. Sărmanul copil! E neajutorat.” Am continuat să mă rog în tăcere, implorându-L pe Dumnezeu să-mi arate ce să fac. „Aș putea să-l chem pe Sabay, de la Global Mission Pioneer”, m-am gândit. „Ar putea să vină să se roage pentru această femeie. Am nevoie de ajutor. Am nevoie de cineva să mă ajute. E înspăimântător cum face.”

Mi-am scos din nou telefonul și am căutat printre numere. Mentea mea părea să nu funcționeze cum trebuie, ținând cont de toate acele zgomote care îmi răsunau în

cap. „Trebuie să fac ceva. Sunt speriat. Ce trebuie să fac?” Am clătinat din cap disperat și am spus cu voce tare: „Îmi pare rău pentru femeie, pentru soțul ei și pentru copil.” Apoi, mi-am băgat telefonul înapoi în buzunar și l-am luat pe bărbatul Phong pe după umeri. „O să plec acum, dar vreau să știi că poți vorbi cu Domnul Dumnezeu ori-când.” A aprobat din cap în semn de apreciere și mi-a mulțumit, strângându-mi mâna cu căldură. Apoi, m-am ridicat în picioare și am înfruntat situația din fața mea. „Oh, Dumnezeu meu, Te rog, preia conducerea. Te rog, fii aproape.”

Tânărul soț al femeii tocmai se întorsese de la duș și încă își usca părul cu un prosop atunci când am ajuns lângă el. Avea un chip sincer, inocent. M-am aplecat și mi-am pus mâna pe umărul lui. Femeia țipase în khmeră, așa că m-am adresat în aceeași limbă. „De cât timp este așa?” l-am întrebat, acoperindu-i vaietele.

„A avut crize cu mai mulți ani în urmă”, a răspuns, „dar după aceea s-a comportat normal. Acum face așa de o săptămână, zi și noapte. Am adus-o acum două zile cu un camion, dar doctorii n-au putut să facă nimic.” Zâmbetul lui incert trăda o frică întunecată și o neajutorare teribilă care își făcuseră cuib în inima lui.

L-am privit direct în ochi, înainte să vorbesc. „Câteodată aceste lucruri nu pot fi vindecate cu medicamente. Câteodată e vorba de duhuri rele și singurul lucru pe care îl putem face este să vorbim cu Domnul Dumnezeu Stăpân. El este singurul care ne poate ajuta. Te superi dacă mă rog pentru soția ta? (Va continua)

CONTRA CURENTULUI

9 noiembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Ce ar trebui SĂ PURTĂM? PARTEA 2

SECȚIUNEA I

În lecția precedentă, am studiat câteva dintre principiile biblice care ar trebui să ne conducă în alegerea hainelor. În această lecție vom studia un alt subiect pe o temă apropiată – ce spune Biblia despre podoabe.

Dicționarul definește podoabele ca fiind obiecte care sporesc frumusețea sau atractivitatea. Celor mai mulți oameni le-ar plăcea să-și sporească frumusețea și atractivitatea. Rapoarte recente precizează că femeile americane cheltuie în fiecare an sute de miliarde de dolari pe produse de frumusețe. Această sumă este de câteva ori mai mare decât banii oferiți pentru susținerea bisericilor! Ce ar trebui să facem noi, creștinii care trăim într-o societate în care ne confruntăm cu o presiune uriașă de a ne îmbunătăți aspectul exterior? Ar trebui să purtăm podoabe? Dacă răspunsul este da, atunci câte podoabe sunt acceptabile? Aceste întrebări pot părea confuze, mai ales că unii creștini spun că nu ar trebui să folosim niciun produs cosmetic sau vreo

bijuterie, iar alții spun că suntem liberi să o facem atât timp cât dăm dovadă de „moderație”.

Cum dorim să ne bazăm comportamentul pe Cuvântul lui Dumnezeu și nu pe obiceiul societății, hai să aflăm ce spune Biblia în această privință!

Efesenii 5:8-11 Umblați deci ca niște copii ai luminii... Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le.

Vrea Dumnezeu să apărem mai frumoși? Biblia ne răspunde cu un răspuns „da”.

Proaspăt ieșiți din mâinile Creatorului lor și fiind făcuți după chipul Său, Adam și Eva nu aveau nevoie

“ Creștinii nu trebuie să fie în niciun caz neglijenți sau indiferenți în privința aspectului lor exterior. Ei trebuie să fie îngrijiți și aranjați, chiar dacă nu au podoabe. ”

—*Ye Shall Receive Power*, p. 92

DIN CUPRINS:

B-45

Ce ar trebui să purtăm? – partea 2

Calea cea strâmtă – partea 2

Modelul nostru umil

El a stat lângă mine – partea 2

de nicio podoabă personală. Ei erau perfecți din toate punctele de vedere. Dar după experiența a 6 000 de ani de efecte tot mai vizibile ale blestemului păcatului, nu purtăm decât o slabă asemănare cu primii noștri părinți. Blestemul acela ne-a deformat atât fizic, cât și spiritual.

În timp ce majoritatea sunt îngrijorați de defectele fizice, la defectele lor spirituale nu se gândesc aproape deloc. Ei încearcă să devină frumoși din afară spre interior, dar prioritățile lor sunt inversate. Sunt îngrijorați de ceea ce văd oamenii, dar nu-și fac griji pentru ceea ce vede Dumnezeu.

Dumnezeu vrea să ne facă frumoși din interior spre exterior. Iar toți cei care rămân înscriși în programul Său de frumusețe vor ajunge la capăt de linie „fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta” (Efeseni 5:27).

Filipeni 3:21 El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

Așadar, nevoia noastră cea mai urgentă este să începem de îndată programul Său de frumusețe. Petru ni-l explică astfel:

1 Petru 3:3,4 Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns

al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

Acest duh blând și liniștit este acel tip de podoabă pe care Dumnezeu Își dorește mult să o avem. Aceasta dezvăluie inima schimbată, un caracter creștin potrivit pentru cer. Aceia care au această podoabă interioară vor trăi acea schimbare minunată de la starea muritoare la cea nemuritoare, de la natura coruptibilă la cea incoruptibilă.

În timp ce podoabele exterioare înfrumusețează doar corpul muritor, podoaba blândeții înfrumusețează sufletul și unește omul limitat cu Dumnezeul infinit. Aceasta este podoaba pe care o alege Dumnezeu. El, care a decorat cerurile cu globuri de lumină, a promis prin același Duh că „slăvește pe cei nenorociți mântuindu-i” (Psalmii 149:4). - *The Sanctified Life*, p. 16

Poate că ți s-a întâmplat să citești vreun articol într-o revistă în care sunt clasificați bărbații cel mai bine îmbrăcați și femeile cel mai bine îmbrăcate; știai că și Dumnezeu ține evidența tinerilor cel mai bine îmbrăcați?

Îngerii din cer vor considera că cel mai bine îmbrăcați sunt aceia care umblă în blândețe și în smerenie cu Domnul nostru Isus Hristos. - *Ibid.*

SECȚIUNEA II

Dumnezeu a creat heruvimii ocrotitori, care erau cele mai frumoase și mai talentate ființe din univers. Lucifer a fost un astfel de heruvim. Dumnezeu i-a încredințat poziția cea mai puternică, cea mai influentă și cu cele mai multe responsabilități pe care le putea avea un înger în cer.

Înainte de cădere, acesta era un heruvim acoperitor, care se deosebea prin perfecțiunea lui. Dumnezeu l-a făcut bun și frumos, pe cât de mult posibil asemenea Lui. - *The Review and Herald*, 24 septembrie 1901

Profetul Ezechiel a scris că Lucifer era perfect în frumusețea lui și, la fel ca marele-preot, era împodobit cu pietre prețioase. Dar frumusețea exterioară a lui Lucifer i-a stârnit mândria și a denaturat darurile bune primite de la Dumnezeu, ajungând să-și folosească inteligența superioară pentru a-i amăgi pe îngeri.

Ezechiel 28:17 Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta.

Satana cunoaște puterea frumuseții exterioare și știe că atunci când ne concentrăm asupra acesteia pierdem din vedere frumusețea interioară.

Pavel, care a fost conștient de aceste pericole, și-a

“Tăgăduirea eului în îmbrăcăminte este o parte a datoriei noastre creștine. A ne îmbrăca simplu și a ne abține de la etalarea bijuteriilor și podoabelor de orice fel este în armonie cu credința noastră.”
—*Evangelizare*, p. 269

învăţat convertirii despre importanţa îmbrăcămintei creştine. El ne-a învăţat următoarele:

1 Timotei 2:9,10 Femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu ruşine şi sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.

Comentariul inspirat privind acest verset explică:

Aici, Domnul, prin apostolul Său, vorbeşte în mod expres împotriva purtării bijuteriilor din aur. Cei cu experienţă să aibă grijă să nu-i conducă pe alţii, prin exemplul lor, pe o cale greşită în privinţa acestui punct. Inelul de pe deget poate fi foarte simplu, dar este inutil, iar purtarea lui are o influenţă greşită asupra altora. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 4, p. 630

Iată o altă problemă cu bijuteriile. Nu doar că ne pun în pericol pe noi, dar şi alţii ar putea să ne urmeze exemplul.

Biblia asociază îndepărtarea bijuteriilor cu o pocăinţă profundă. După ce israeliţii s-au făcut vinovaţi de închinarea la viţelul de aur, aceştia s-au pocăit şi s-au dezbrăcat de podoabe pe muntele Horeb. (Vezi Exodul 33:6.)

Într-un mod asemănător, israeliţilor li s-a cerut să-şi smerească sufletele anual, de Ziua Ispăşirii. Această demonstraţie de smerenie în ziua judecăţii nu putea să fie însoţită de o afişare a podoabelor.

Ziua Ispăşirii reprezintă vremurile în care trăim acum. Noi ne pregătim să stăm înaintea Judecătorului întregului pământ. Destinul nostru veşnic este hotărât. În acest timp solemn, ar trebui să urmăm învăţătura Scripturii, şi anume să ne înfrumuseţăm interiorul cu aur încercat prin foc, în timp ce renunţăm la podoabele exterioare din aur, argint, perle şi alte pietre preţioase.

„Tăgăduirea eului în îmbrăcămintă este o parte a datoriei noastre creştine. A ne îmbrăca simplu şi a ne abţine de la etalarea bijuteriilor şi a podoabelor de orice fel este în armonie cu credinţa noastră.” - *Evangelizare*, p. 269

SECȚIUNEA III

In cartea Apocalipsa, descoperim două femei simbolice. Una dintre ele reprezintă biserica lui Dumnezeu. Îmbrăcămintea ei nu este din această lume, căci este „învăluită în soare” (Apocalipsa 12:1). Ea nu are nicio podoabă în afara unei coroane de lumină.

Cea de-a doua femeie este o prostituată. Îmbrăcămintea ei este cea a unei prostituate, atrăgând atenţia asupra ei însăşi. Din acest motiv, ea este împodobită cu bijuterii şi cu veşminte extravagante. Această femeie reprezintă falsa religie, cea a înălţării de sine.

Apocalipsa 17:4 Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură şi stacojiu, era împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare.

Din nefericire, „fiicele Sionului” au imitat-o adesea pe cea de-a doua femeie, în loc să ia exemplul celei dintâi. Iar pe măsură ce în biserică podoabele exterioare devin obişnuite, ele vor fi acceptate tot mai uşor. De fapt, unii au presupus că afişarea podoabelor exterioare vor creşte de fapt influenţa asupra necredincioşilor. Cu toate acestea:

Lumea nu va fi niciodată convertită prin faptul că noi ne conformăm practicilor ei rele. Dar ce influenţă va fi exercitată asupra lumii de oamenii care trăiesc şi vorbesc şi se comportă ca nişte fii şi fiice ale lui Dumnezeu! - *Manuscript Releases*, vol. 18, p. 278

Aşadar, haideţi să-L reprezentăm cum se cuvine pe Isus înaintea lumii prin felul în care ne împodobim.

Când Iacov s-a întors în Canaan, Dumnezeu l-a îndreptat spre Betel, ca să reînnoiască jurămintele sacre pe care le făcuse cu două decenii înainte, când fugea de Esau. Iacov ştia că familia lui, înainte să poată să I se închine lui Dumnezeu, trebuia să îndepărteze toate practicile păgâne pe care le adoptase – inclusiv hainele şi podoabele nepotrivite care însoţeau închinarea lor la idoli.

Geneza 35:2,4 Scoateţi dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, curăţiţi-vă şi schimbaţi-vă hainele... Ei au dat lui Iacov toţi dumnezeii străini care erau în mâinile lor şi cerceii pe care-i purtau în urechi. Iacov i-a îngropat în pământ, sub stejarul de lângă Sihem.

Şi în zilele noastre convertirea şi reconsacrarea faţă de Dumnezeu vor necesita, de obicei, schimbări semnificative privind hainele şi podoabele. Chiar dacă noii creştini trebuie să fie învăţaţi cu grijă cerinţele evangheliei privind îmbrăcămintea, nu aceasta este preocuparea principală.

Mulți încearcă să corecteze viața altora, atacând acele comportamente pe care ei le consideră a fi niște obiceiuri greșite. Ei li se adresează acelora despre care cred că greșesc și le scot în evidență defectele. Ei spun: „Tu nu te îmbraci așa cum ar trebui.” Aceste persoane încearcă să se lege de podoabe sau de orice li se pare ofensator, dar nu se străduiesc să îndrepte gândurile oamenilor asupra adevărului. Cei care încearcă să-i corecteze pe alții ar trebui să prezinte lucrurile atrăgătoare ale lui Isus. Să vorbească despre dragostea și despre mila Sa, să prezinte exemplul Său și jertfa Sa, să manifeste spiritul Său, iar dacă vor proceda așa, nu va fi necesar să abordeze deloc subiectul îmbrăcăminte. Nu este nevoie să faceți din

subiectul îmbrăcăminte aspectul principal al religiei voastre. Aveți subiecte mai pline de însemnătate despre care să vorbiți. Vorbiți despre Domnul Hristos, iar după ce inima este convertită, tot ce nu se află în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu va cădea. Este o trudă zadarnică să smulgi frunzele dintr-un copac verde. Frunzele vor apărea din nou. Toporul trebuie să fie înfipt la rădăcina copacului, iar atunci frunzele vor cădea și nu vor mai reveni niciodată. - *Evanghelizare*, p. 272

Care este cea mai bună modalitate de a corecta greșelile altora? Vorbește-le despre Isus și lasă-L pe El să ne facă viețile frumoase, pe măsură ce Îi urmăm exemplul:

[Isus] nu a purtat nicio altă podoabă în afară de smerenie. – *Solii alese*, cartea 1, p. 260

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. Biblia spune că femeile evlavioase ar trebui să se împodobească. Dar cum spune că ar trebui să o facă? 1 Timotei 2:9,10; 1 Petru 3:3,4 _____

Secțiunea II

2. Să presupunem că ești obișnuit să porți bijuterii și te gândești că-ți vine greu să nu le mai porți. Ce lecție importantă înveți din versetele următoare? Matei 7:14; 10:37-39; Luca 9:23; 14:33 _____

Secțiunea III

3. Să presupunem că ești obișnuit să porți bijuterii și te gândești că-ți vine greu să nu le mai porți. Ce lecție importantă înveți din versetele următoare? Matei 7:14; 10:37-39; Luca 9:23; 14:33 _____

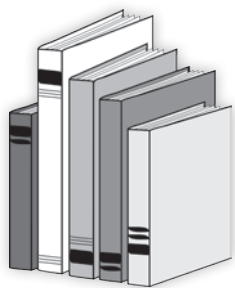
4. Cum anume îi vom putea influența pe cei din lume? „Nu există niciun mod mai bun de a face ca lumina voastră să-i lumineze pe alții decât cel al simplității cu care vă îmbrăcați și vă purtați. Puteți arăta tuturor că, prin comparație cu lucrurile veșnice, estimați corect valoarea lucrurilor din lumea aceasta.” (*Solii pentru tineret*, p. 348). Cum poți să-ți mărești influența asupra lumii? _____

5. Este eficient să mergi să le spui celor care poartă bijuterii că nu ar trebui să le poarte? _____
De ce nu? _____

Atunci, care este modalitatea eficientă de a-i ajuta pe acești oameni? _____

6. Descrie înfățișarea exterioară a lui Isus. Isaia 53:2 _____

7. Enumeră câteva versete din Biblie care descriu calitățile caracterului cu care era împodobit Mântuitorul nostru și care, de asemenea, vor împodobi viețile urmașilor Săi. _____

VIZIUNI DIN CER

Calea cea strâmtă—partea 2

Am observat că frumosul zid alb era pătat cu sânge. Am simțit părere de rău să văd zidul astfel pătat. Însă acest simțământ nu a durat decât o clipă, pentru că imediat m-am gândit că totul era așa cum trebuia să fie.

Cei care veneau după noi aveau să știe că alții au trecut înaintea lor pe cărarea îngustă și dificilă și vor ajunge la concluzia că, dacă alții au fost în stare să urmeze pe această cale, și ei vor fi în stare. Și când sângele se va scurge din picioarele lor rănite, ei nu vor leșina de descurajare, ci, văzând sângele pe perete, vor ști că și alții au suportat aceeași durere. În cele din urmă, am ajuns la o prăpastie largă, la marginea căreia cărarea noastră s-a sfârșit. Acum nu mai era nimic să ne călăuzească picioarele, nimic pe care să ni le odihnim. Nu ne mai puteam sprijini pe nimic altceva, decât pe funii, care crescuseră în grosime, până când ajunseseră la fel de mari ca trupurile noastre. Aici, pentru o vreme, am rămas dezorientați și neliniștiți. Am întrebat cu șoapte înfricoșate: „De ce este prinsă funia?” Soțul meu era chiar în fața mea. De pe fruntea lui se scurgeau picături mari de sudoare; venele de la gât și de la tâmpile deveniseră de două ori mai groase decât de obicei și de pe buze îi ieșeau gemete înăbușite, chinuitoare. Picături de sudoare se prelingeau și de pe fața mea și simțeam un chin sufletesc, un zbucium, cum nu mai simțisem niciodată mai înainte. În fața noastră stătea o luptă teribilă. Dacă aveam să dăm greș aici, toate dificultățile călătoriei fuseseră îndurate în zadar.

În fața noastră, pe marginea cealaltă a prăpastiei, era un câmp frumos, cu iarbă verde, înaltă cam de cincisprezece centimetri. Nu puteam să văd soarele, dar raze de lumină strălucitoare și blânde, sclipind în auriu și în argintiu, luminau acest câmp. Nimic

din ceea ce văzusem pe pământ nu se putea compara în frumusețe și în splendoare cu acest câmp. Dar oare vom reuși să ajungem acolo? ne întrebam neliniștiți. Dacă funia se rupea, trebuia să pierim. Din nou, în șoapte chinuite, s-au auzit cuvintele: „Ce ține funia?” Pentru o clipă, am ezitat să îndrăznim.

Apoi, am exclamat: „Singura noastră speranță este să ne încredem pe deplin în funie. De ea am depins tot drumul acesta dificil. Nu ne va lăsa tocmai acum”. Încă ezitam, cuprinși de întristare. Apoi, au fost rostite cuvintele: „Dumnezeu este Cel care ține funia. Nu trebuie să ne temem”. Aceste cuvinte au fost apoi repetate de cei din spatele nostru, însoțite de altele: „El nu ne va lăsa. El ne-a adus până aici în siguranță”.

Atunci, soțul meu s-a avântat, prins de funie, pe deasupra abisului și a ajuns în minunatul câmp de pe partea cealaltă. Eu l-am urmat imediat. Și, oh, ce simțământ de ușurare și de recunoștință față de Dumnezeu am simțit! Am auzit

glasuri care înălțau laude triumfătoare la adresa lui Dumnezeu. Eram fericită, pe deplin fericită. M-am trezit și am descoperit că, din cauza stării de încordare în care fusesem cât timp traversasem drumul acela dificil, fiecare nerv al corpului meu părea că tremură. Visul acesta nu are nevoie de niciun comentariu. El a lăsat o asemenea impresie asupra mea, încât probabil că fiecare amănunt din el va rămâne viu înaintea mea cât timp voi mai avea memorie. (*Final*) - *Mărturie pentru biserică*, vol. 2, pp. 596, 597

**Dacă aveam să
dăm greș aici,
toate dificultă-
țile călătoriei
fuseseră îndu-
rate în zadar.**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Modelul nostru umil

Conformismul față de lume al celor care pretind că sunt creștini este o rușine pentru mărturisirea lor și o rușine pentru cauza lui Dumnezeu. Ei declară că au ieșit din rândurile lumii și sunt separați, totuși sunt atât de apropiați de ea prin îmbrăcăminte, conversație și activități, încât nu este nicio diferență.

Cât timp sunt încă plini de viață și de sănătate, mulți își dedică timpul și mijloacele oferite de Dumnezeu pentru a-și împodobi sărmănele corpuri muritoare, uitând că ele pot fi atinse în orice moment de degetul lui Dumnezeu și întinse pe patul morții. Dar pe măsură ce se apropie de ultima schimbare și anxietatea morții le chinuie trupul, marea întrebare este: „Sunt pregătit să mor? Sunt pregătit să apar înaintea lui Dumnezeu la judecată și să trec marea evaluare?” Întrebă-i atunci ce simt despre înfrumusețarea persoanei lor și dacă au vreun gând despre ce înseamnă să fii pregătit să apari înaintea lui Dumnezeu și îți vor spune că, dacă ar putea să re trăiască trecutul, și-ar corecta viața, ar renunța la nebunia lumii, la deșertăciunea și la mândria acesteia; ar trăi spre slava lui Dumnezeu și le-ar da un exemplu tuturor celor din jur.

De ce sunt puțini cei care sunt interesați de fericirea veșnică? De ce sunt atât de puțini care se pregătesc pentru ultima schimbare? Pământul îi atrage; comorile lui par să fie valoroase pentru ei. Găsesc destule ca să-și preocupe mintea și nu au timp să se pregătească pentru cer. Satana caută mereu să-i afunde cât mai adânc în probleme dificile. De îndată ce mintea este eliberată de o problemă, el este gata să-i implice pe oameni în altele, născând în interiorul lor o dorință nesfântă pentru mai multe dintre lucrurile pământești. Astfel, timpul lor trece, iar atunci când este prea târziu văd că nu au câștigat nimic substanțial. Ei s-au agățat de umbre și au pierdut viața veșnică.

Mulți dintre aceia care imită obiceiurile și moda lumii pretind că fac aceasta pentru a avea o influență asupra celor din lume. Dar aici ei fac o greșală tristă și fatală. Dacă vor să aibă o influență adevărată și salvatoare, atunci ar trebui să-și trăiască

mărturisirea, să-și arate credința prin lucrările neprihănite și să prezinte într-un mod clar deosebirea dintre creștini și lume. Cuvintele noastre, îmbrăcăminte, acțiunile noastre, toate acestea ar trebui să dea mărturie despre Dumnezeu. Atunci, toți ar avea cunoștința de noi și ar ști că am fost cu Isus. Necredincioșii vor vedea că adevărul pe care îl declarăm are o influență sfântă și că, în mod evident, credința în venirea lui Hristos ne modelează caracterele. Dacă vrea cineva ca influența lui să vorbească în favoarea adevărului, atunci să trăiască astfel și să-L imite pe Modelul nostru umil. [...]

Isus, Împăratul slavei, care și-a dat viața ca să ne răscumpere, a purtat o coroană de spini. Astfel a fost împodobit capul Stăpânului nostru sfânt. „El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” Totuși, chiar cei ce mărturisesc că sunt răscumpărați prin sângele lui Isus sunt în stare să se bucure de mândria înfrumusețării proprii persoane și să pretindă în continuare că sunt urmași ai Modelului sfânt și umil, care a manifestat continuu tăgăduire de Sine. Oh, dacă ar putea vedea toți acest aspect așa cum îl vede Dumnezeu!

Israel a închis ochii cu îngăduință față de mândria, față de moda și față de caracterul lumesc manifestate chiar în mijlocul său. Aceste lucruri sunt cele care Îl separă pe Dumnezeu de poporul Lui... Când adevărul

“Nimeni altul în afară de Hristos nu ne-a fost dat ca exemplu și fiecare ar trebui să se străduiască să exceleze în a-L imita.”

le va influența inima, va avea loc moartea față de lume. Atunci, ei vor îndepărta podoabele exterioare și, dacă vor fi morți față de lume, nu vor fi afectați de râsetele, de batjocura și de disprețul necredincioșilor. Ei vor simți o dorință arzătoare de a se separa de lume, la fel ca Stăpânul lor. Nu vor imita mândria, curente de modă sau obiceiurile lumii. Obiectivul lor nobil va fi întotdeauna acela de a-I aduce slavă lui Dumnezeu și de a câștiga moștenirea nemuritoare. Această perspectivă va înghiți orice are legătură cu natura umană. Dumnezeu va avea un popor separat și deosebit de lume. Și imediat ce ei nutresc dorința de a imita moda din lume, Dumnezeu încetează să îi recunoască drept copii ai Săi. Aceștia arată că sunt străini de har, străini de blândul și smeritul Isus. Dacă L-ar fi cunoscut, ar fi umblat pe un drum demn de El.

O evlavie doar de formă nu va salva pe nimeni. Toți trebuie să aibă o experiență profundă și vie. Doar aceasta ne va salva în timpul de strâmtorare care stă înaintea noastră. Apoi, lucrarea lor va fi încercată pentru a se vedea de ce fel este. Dacă este din aur, argint și pietre

prețioase, ei vor fi ascunși în cortul Domnului. Dar dacă lucrarea lor este din lemn, paie și miriște, nimic nu-i va putea proteja de mânia aprinsă a lui Iehova.

„Nimeni altul în afară de Hristos nu ne-a fost dat ca exemplu și fiecare ar trebui să se străduiască să exceleze în a-L imita.”

Mulți se măsoară cu alții și își compară viața cu a altora. Nu ar trebui să fie așa. Nimeni altul în afară de Hristos nu ne-a fost dat ca exemplu și fiecare ar trebui să se străduiască să exceleze în a-L imita. Noi suntem fie conlucrători cu Hristos, fie conlucrători cu vrăjmașul. Ori adunăm împreună cu Hristos, ori risipim alături de străini. Ori suntem cu toată inima creștini hotărâți, ori nu suntem deloc. Nimeni nu va intra în Împărăția cerurilor fără să facă un sacrificiu. Aceia care sunt dispuși să facă orice sacrificiu pentru viața veșnică o vor avea; și pentru aceasta va merita să suferi, să-ți răstignești eul și să renunți la orice idol. Greutatea veșnică de slavă depășește cu mult orice comoară lumească și eclipsează orice atracție pământească. - *The Review and Herald*, 12 decembrie 1882

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce anume este o rușine pentru cauza lui Dumnezeu? _____
 2. Ce fac numeroși oameni cât timp sunt încă plini de viață și de sănătate? _____
- Care sunt marile lor întrebări pe măsură ce se apropie moartea? _____
3. Descrie planul lui Satana pentru a îndepărta oamenii de pregătirea pentru veșnicie. _____
 4. Cum poate un creștin să aibă o influență adevărată și salvatoare asupra lumii? _____
 5. Cum a fost împodobit capul sfânt al Stăpânului nostru? _____
 6. Ce anume îl separă pe Dumnezeu de oamenii Lui? _____
 7. Descrie schimbările pe care le trăiește un om atunci când adevărul i-a atins inima. _____
 8. Cine sunt străini față de blândul și umilul Isus? _____
 9. Pune în contrast cele două opțiuni pe care orice persoană le are. _____
 10. Cine va avea viața veșnică? _____

Capitole de credință

El a stat lângă mine—partea 2

de Braden Pewitt, misionar AFM în Cambodgia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Atunci când m-am oferit să mă rog pentru femeie, tânărul ei soț a zâmbit și s-a ridicat în picioare. M-am ridicat și eu și ne-am uitat amândoi la femeia care flutura din brațe și plângea zgomotos. El a privit peste umăr la mine cu ochi cercetători. „Roagă-te, te rog, pentru ea. Are nevoie de ajutor.”

M-am așezat pe pat lângă femeie și mi-am pus mâna pe umărul ei. Continua să-și zbată brațele și să se zvârcolească de parcă trecea printr-o durere teribilă; se jelea și plângea. Am început să mă rog, dar în curând vocea mi-a fost acoperită de a ei, care devenea tot mai gălăgioasă. Soțul ei s-a întins și a încercat să o imobilizeze, dar ea se zvârcolea și striga tot mai tare. Am continuat să mă rog, dar nimeni nu putea auzi nimic.

Soțul i-a spus soției: „Bărbatul acesta o să se roage pentru tine.”

Mi-am dat seama că nici măcar nu-și dăduse seama că mă rugam deja, așa că am început din nou, încercând din greu să mă fac auzit dincolo de țipetele ei puternice. „Tatăl nostru, te rog acum să fii cu această femeie bolnavă. Nu știm ce să facem pentru ea. Pare să aibă dureri mari. De data aceasta, Te rog, dă-i odihnă. Te rog...” Brusc, femeia s-a calmat, iar țipetele ei s-au stins. Am continuat să mă rog în timp ce-și lăsa brațele pe lângă trup; a început să privească în gol spre tavan. „Te rog, Stăpâne Doamne, să izgonești orice spirit rău care ar putea să o deranjeze. Izgonește-l și permite-i să se odihnească. Oh, Stăpâne Doamne, Îți mulțumim că ești aici cu ea acum și că îl ajuți și pe soțul ei.”

Auzind aceasta, bărbatul a murmurat o aprobare și și-a desprins mâinile de pe brațele soției lui. „Ne rugăm în numele lui Isus. Amin.”

Mi-am lăsat mâna pe femeia care era calmă acum și am privit în ochii tânărului. „Domnul Dumnezeu o ajută pe soția ta”, am explicat cu un zâmbet de încântare. „Îi permite să se odihnească. Îi putem mulțumi!” Tânărul nu știa ce să spună din cauza confuziei și a uimirii. „Te poți ruga oricând Domnului Dumnezeu”, am continuat. „El o

să te audă, căci îi iubește foarte mult pe oameni.”

„Nu știu cum să mă rog”, mi-a răspuns soțul, privindu-mă.

„Îi spui orice vrei, iar El o să te audă”, am zis zâmbindu-i.

Am plecat și m-am dus să verific alt pacient, dar de-abia îmi puteam reține lacrimile de bucurie și de mulțumire care stăteau gata-gata să curgă. „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu!” m-am rugat în tăcere, mergând pe trotuarul de lângă spital. „Te-ai dezvăluit într-un mod atât de puternic. Îți mulțumesc pentru miracolul acesta.” Nu mai văzusem așa un miracol până atunci în viața mea. Crescusem cu istorisirile despre Isus, Petru și Pavel, dar niciodată nu văzusem să se întâmple așa ceva în fața mea. Eram copleșit de bucurie că stătusem chiar în prezența lui

Dumnezeu, în timp ce El Își folosea marea putere pentru a elibera o femeie legată de forțele întunericului. Văzusem un miracol adevărat! Dumnezeu a fost aici! Dumnezeu a fost *aici!*

După o scurtă vizită într-un alt salon de spital, m-am întors pe calea pe care venisem, bucurându-mă de slava lui Dumnezeu. El era atât de aproape. Tot ce puteam să fac era să-I aduc laude din nou și din nou și să-mi șterg lacrimile care mi se prelingeau pe obraji.

Tânărul soț a venit la mine când eram în apropierea salonului. Avea un zâmbet strălucitor. „Doarme! Doarme!” a exclamat. „Uită-te la ea. Doarme! Îi mulțumesc lui Dumnezeu! Îi mulțumesc lui Dumnezeu!”

Am stat lângă el și mi-am trecut un braț în jurul său, privind în jos la soția sa liniștită. L-am strâns de umeri și am repetat: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Îi mulțumesc lui Dumnezeu!” (*Vă continuă*)

CONTRA CURENTULUI

16 noiembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?"

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Credincios ÎN ȘCOALĂ

Text de memorat | Matei 10:32,33

De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.

SECȚIUNEA I

Efes era cetatea cea mai nelegiuită din Asia Mică. Infracționalitatea era vast răspândită; toate viciile prosperau. Cu toate acestea, de aici a plecat Pavel și echipa lui să evanghelizeze toată Asia Mică. Biserica din Efes a fost ca un microcosmos al bisericii creștine timpurii. Respingând răul și iubind binele, credincioșii erau dedicați și lucrau din greu. (Vezi Apocalipsa 2:1-3.)

Nu ar trebui să trecem cu vederea metoda pe care a folosit-o Dumnezeu pentru a ridica această biserică, folosind-o ca să evanghelizeze provinciile romane din Asia.

Faptele apostolilor 19:9,10 Dar, fiindcă unii rămăneau împietriți și necredincioși și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran. Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, iudei și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

Tiran era un profesor însemnat, iar activitatea lui Pavel de răspândire a soliei Evangheliei în Efes și Asia a pornit din această școală. Concentrându-se asupra unei școli, Pavel a ajuns într-un mod eficient la tineri. Istoria sacră ne învață importanța educației în evanghelizare. Nu doar profesorii pot fi evangheliști, așa cum s-a întâmplat în școala lui Tiran, ci și studenții pot fi la fel.

În cartea Daniel ne este descoperit faptul că Dumnezeu a folosit „Universitatea din Babilon” ca loc central pentru cucerirea divină a Babilonului. Patru studenți – Daniel, Hanania, Mișael și Azaria – l-au impresionat

“ Un tânăr silitor, conștiincios și credincios într-o școală este o comoară inestimabilă. Îngerii din ceruri se uită cu dragoste la el. ”

—*Solii pentru tineret*, p. 181

DIN CUPRINS:

B-46

Credincios în școală

Vasul de nescufundat

Fii tare

El a stat lângă mine – partea 3

încă de la început pe împăratul Nebucadnețar.

Daniel 1:17-19 Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune... La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Împăratul a stat de vorbă cu ei, dar, între toți tinerii aceia, nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea ei au fost primiți în slujba împăratului.

Prin influența lor constantă, Nebucadnețar s-a predat în cele din urmă Dumnezeului din cer. Un alt exemplu de student evanghelist a fost Moise.

Dar, cu toate că era un student neobosit și zelos, el n-a putut fi făcut să ia parte la adorarea zeilor. A fost amenințat cu pierderea coroanei și avertizat că va fi dezmoștenit de prințesă dacă va stăruia în devotamentul său față de credința evreilor. Dar el a rămas nezdruccinat în hotărârea sa, de a nu aduce închinare decât singurului Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului. El discuta cu preoții și cu adoratorii zeilor, arătându-le nebunia închinării lor superstițioase la obiecte neînsuflețite. Nimeni nu era în stare să răstoarne argumentele sale sau să-i schimbe hotărârea. - Patriarhi și profeți, p. 245

Moise, Daniel și cei trei prieteni ai lui au fost sânguincioși în studiile lor. Nu doar că erau sânguincioși în studiile lor, dar erau și supuși cuvântului Scripturii, iar Dumnezeu le-a binecuvântat slujirea credincioasă față de El. Ieroboam este un alt exemplu biblic de sânguință credincioasă în anii săi de pregătire.

1 Împărați 11:28 Solomon, văzând pe tânărul acesta la lucru, i-a dat privegherea peste

toți oamenii de corvoadă din casa lui Iosif.

Deoarece Ieroboam lucra repede și eficient, viața lui se arăta extrem de promițătoare, iar mai târziu a fost făcut împărat peste Israel. Cu toate că obiceiurile lui privind munca l-au făcut pe Ieroboam să iasă în evidență în anii lui de pregătire, lipsa credincioșiei l-au făcut să cedeze în fața păcatului, mai târziu în viață. Istoria vieții lui, care ar fi trebuit să se încheie în succes, s-a sfârșit într-un eșec josnic.

1 Împărați 14:10 De aceea, voi trimite nenorocirea peste casa lui Ieroboam, voi nimici pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura casa lui Ieroboam cum se mătură murdăriile, până va pieri.

Trebuie să învățăm o lecție importantă din viața lui Ieroboam. Nu este suficient să fim studioși și harnici doar în anii de școală, ci trebuie să-I rămânem întotdeauna credincioși lui Dumnezeu.

“Acei studenți care mărturisesc că-L iubesc pe Dumnezeu și ascultă de adevăr trebuie să dețină acel grad de autocontrol și tărie a principiilor religioase, care-i va ajuta să rămână neclintiți în fața ispitelor și să ia poziție pentru Isus, oriunde s-ar afla.”

—Solii pentru tineret, p. 181

SECȚIUNEA II

storiile lui Daniel și Moise ne învață o lecție importantă despre deciziile pe care trebuie să le luăm ca parte a educației noastre. Acești eroi ai credinței au făcut ceea ce Ieroboam a eșuat să facă. Ei s-au lăsat îndrumați de principiile următoare:

1. Urmează Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă aceasta înseamnă să fii singur.

Daniel 1:8 Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.

2. Identifică-te pe față cu poporul lui Dumnezeu.

Evrei 11:24,25 Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

3. Prețuiește veșnicia și respinge plăcerile temporare și trecătoare.

Evrei 11:25,26 ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

Prin contrast, Ieroboam nu a dorit să fie singurul supus față de Cuvântul lui Dumnezeu. El a făcut aceeași greșeală pe care a făcut-o Roboam, urmând sfatul rău și lipsit de înțelepciune al consilierilor lui.

1 Împărați 12:28 După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur.

Mai mult, Ieroboam nu s-a identificat nici cu poporul lui Dumnezeu. În loc să continue să se închine în templul din Ierusalim, a construit două temple ca să se închine la vițeele de aur. El le-a spus oamenilor lui:

1 Împărați 12:28-31 „Destul te-ai suit la Ierusalim, Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” A așezat unul din acești viței la Betel, iar pe celălalt l-a pus în Dan. Și fapta aceasta a fost un prilej de păcătuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din vițeele până la Dan. Ieroboam a făcut o casă pe înălțimi și a pus preoți luați din tot poporul, care nu făceau parte din fiii lui Levi.

În loc să caute onoarea cerului, el a fost satisfăcut să primească onoarea temporară dată celor care nu l se supun lui Dumnezeu. Elevii din ziua de astăzi se confruntă cu aceleași ispite cu care Moise și Daniel s-au confruntat și pe care le-au învins, dar în față cărora Ieroboam a eșuat. Elevii creștini trebuie adeseori să aleagă între a fi plăcuți lui Dumnezeu și a-i mulțumi pe colegii sau chiar pe profesorii lor. Dumnezeu însă a făcut următoarele promisiuni: „Voi cinsti pe cine Mă cinstește” (1 Samuel 2:30) și „De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri” (Matei 10:32).

Acei elevi care au credință în Cuvântul lui Dumnezeu vor trece aceste teste. Decizia lor de a păzi Sabatul va rămâne neschimbată, chiar dacă sunt înconjurați de oameni care calcă Sabatul și care îi ridiculizează. Hotărârea lor de a rămâne neîntinați nu se va schimba indiferent de circumstanțe. Aceștia vor evita să participe la evenimente și la petreceri unde prezența lui Dumnezeu nu este dorită și unde muzica și activitățile prezente îi fac pe îngeri să plângă. Din nefericire însă, acei elevi care nu au credință în Cuvântul lui Dumnezeu vor eșua. Moise iese în evidență ca un exemplu pentru fiecare tânăr presat din toate părțile să se conformeze.

Evrei 11:27 Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.

SECȚIUNEA III

Chiar dacă trebuie să ne dorim să putem luăm poziție singuri de partea adevărului biblic, unul dintre cele mai mari ajutoare de care putem beneficia pentru a rămâne credincioși este să fim alături de prieteni creștini. Daniel și cei trei prieteni ai lui au stat fermi împreună, în dedicarea lor biblică. Fiind colegi de cameră, ei au mâncat și s-au rugat împreună.

Daniel 1:11,12 Atunci, Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria: „Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut.”

Daniel 2:17, 18 Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi Hanania, Mișael și Azaria, rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.

Daniel 2:49 Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna

lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Dumnezeu vrea echipe de tineri care să lucreze împreună ca misionari. Isus nu Și-a trimis ucenicii singuri, fiecare pe cont propriu.

Marcu 6:7 Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi.

Dacă te vezi misionar pentru colegii tăi studenți, caută prieteni evlavioși care să lucreze împreună cu tine.

Lăsați tinerii și tinerele... să formeze echipe de lucrători, să aibă un timp hotărât când să se roage împreună și să-I ceară Domnului să le dea harul Său și să se adune uniți în

acțiune... Își doresc tinerii și tinerele noastre care cred adevărul să devină misionari activi? - Solii pentru tineret, p. 197

Obiceiul lui Daniel de a se ruga pe care îl avea la optzeci de ani a fost dezvoltat de când era foarte tânăr, acesta fiindu-le bine cunoscut prietenilor și dușmanilor lui. Și chiar dacă a părut că rugăciunea i-a adus necazuri, de fapt activitatea aceasta a fost cea care l-a protejat de pericol (Vezi Daniel 6). Pentru Daniel, nu a fost nimic nou să fie înconjurat de lei; pentru el, lumea aceasta era bârlogul leilor.

În adolescență, Daniel a primit protecția îngerilor ca răspuns la rugăciunile lui zilnice. Când era bătrân și a trebuit să petreacă o noapte împreună cu leii, a putut să doarmă în siguranță, de parcă ar fi făcut-o într-un pat moale. Aceleași promisiuni din Cuvântul lui Dumnezeu pe care Daniel le-a invocat sunt disponibile și astăzi pentru orice tânăr – chiar dacă circumstanțele îl obligă să fie în Babilon.

Dacă tinerii noștri ar fi convertiți în fiecare zi, nu ar fi niciun pericol să meargă la colegiile din țară, dar, dacă se simt liberi să înceteze a veghea o singură zi, tocmai în ziua aceea Satana este pregătit să-și întindă capcanele, iar ei sunt biruiți și conduși pe căi greșite — pe căi interzise, pe care nu Domnul le-a deschis. – Solii alese, cartea 3, p. 231

Ținta de a-L onora pe Dumnezeu dând mărturie pentru El ne va ajuta în zilele de școală.

Daniel știa că Dumnezeul lui Israel trebuie să fie onorat înaintea poporului babilonian. [...] El a trebuit să-și păstreze cu curaj principiile religioase în fața tuturor oamenilor, căci el era martorul lui Dumnezeu. - The Youth's Instructor, 1 noiembrie 1900

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

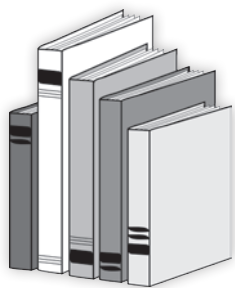
1. Compară-i pe Moise și pe Daniel. Ce asemănări vezi în experiențele lor, în timpul perioadei petrecute la curțile păgâne? _____
2. Daniel și cei trei prieteni ai lui au menținut cu fermitate standardele înalte ale unui creștin. Cum i-a influențat acest lucru pe împărații Babilonului și Persiei? Daniel 1, 3, 6 _____

Secțiunea II

3. Să presupunem că ești într-o școală în care majoritatea oamenilor nu sunt creștini cu adevărat. Cum va face să-ți fie mai ușor în acest mediu spiritual periculos faptul că nu vei încerca să-ți ascunzi loialitatea față de Dumnezeu? _____
4. Ce lecții poți învăța din viața lui Ieroboam care să te ajute să rămâi credincios lui Dumnezeu în timpul petrecut la școală? _____
5. Citește *Mărturii pentru biserică*, volumul 1, pp. 303, 304, 408. Enumeră câteva modalități prin care poți să dai mărturie pentru Hristos, în loc să-L renegi, acasă și la școală. _____

Secțiunea III

6. Gândește-te la exemplul lui Daniel și al prietenilor lui. De ce vrea Dumnezeu ca tinerii evlavioși să lucreze împreună ca misionari în școli? _____
7. Cum poți forma un plan ofensiv puternic pentru a da mărturie colegilor din școala în care studiezi? _____

VIZIUNI DIN CER

Vasul de nescufundat

Stimate frate M, noaptea trecută am avut un vis impresionant. Se făcea că erai pe un vas puternic, navigând în niște ape foarte agitate. Uneori, valurile loveau până sus și te udau până la piele. Tu ai spus: „Voi părași vasul acesta, pentru că se scufundă.”

„Nu”, a spus cineva care părea a fi căpitanul, „vasul acesta va naviga până în port. Nu se va scufunda niciodată.” Dar tu ai răspuns: „Voi fi măturat de valuri și aruncat peste bord. Cum nu sunt nici căpitanul, nici marinar, cui îi pasă? Îmi voi încerca șansa pe vasul acela, pe care îl vezi acolo.” Căpitanul a spus: „Nu te voi lăsa să mergi acolo, fiindcă știu că vasul acela se va izbi de stânci înainte de a ajunge în port.” Tu te-ai ridicat hotărât și ai spus: „Vasul acesta va naufragia; îmi dau seama cât se poate de clar de lucrul acesta.” Căpitanul te-a privit cu ochi pătrunzători și ți-a spus ferm: „Nu-ți voi îngădui să-ți pierzi viața urcându-te în barca aceea. Scândurile din care este făcută sunt mâncate de cari și este o ambarcațiune înșelătoare. Dacă ai avea mai multe cunoștințe, ai putea face deosebirea între ce este fals și ce este autentic, între ce este sfânt și ce este sortit ruinei totale.”

M-am trezit, dar visul acesta mă face să îți scriu acum. Eram profund impresionată de unele dintre lucrurile acestea, când am primit o scrisoare în care scria că te afli „într-o mare ispită și încercare”. Ce se întâmplă, frate M? Te ispitește Satana din nou? Îngăduie Dumnezeu să fii adus în același loc în care ai căzut mai înainte? Vei lăsa acum ca necredința să pună stăpânire pe sufletul tău? Vei cădea de fiecare dată, așa cum au făcut copiii lui Israel? Dumnezeu să te ajute să te împotrivești Diavolului și să ieși mai puternic din fiecare încercare a credinței tale! Fii atent ce faci! Croiește cărări drepte pentru picioarele tale. Închide ușa necredinței și fă din Dumnezeu tăria ta! Dacă nu știi ce să faci, stai liniștit, nu înainta în întuneric. Sunt profund îngrijorată pentru sufletul tău. Aceasta poate fi ultima ocazie pe care ți-o

mai oferă Dumnezeu. Nu mai face niciun pas pe drumul în jos, spre pierzare. Așteaptă, și Dumnezeu te va ajuta. Ai răbdare, și lumina clară va apărea. Dacă cedezi impresiilor, îți vei pierde sufletul, iar sufletul are o mare valoare pentru Dumnezeu.

Scriu la primul volum din seria *Marea luptă* și simt o mare solemnitate când revăd aceste subiecte importante – crearea lumii și evenimentele de la căderea lui Satana până la căderea lui Adam. În timp ce scriu, Domnul pare foarte aproape de mine și sunt profund impresionată când contemp lu această luptă de la începutul ei până în prezent. Lucrările puterilor întunericului sunt prezentate clar înaintea minții mele. În fața noastră stă un timp de mare încercare, iar Satana, îmbrăcat în veșminte de înger, va veni cu ispitele lui la oameni, cum a venit la Hristos

în pustie. El va cita din Scriptură și, dacă viața noastră nu este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, cu siguranță ne va înrobi sufletul în necredință.

Timpul este foarte scurt și tot ce este de făcut trebuie făcut repede. Îngerii țin cele patru vânturi, iar Satana caută să profite de oricine nu este pe deplin fundamentat în adevăr. Fiecare suflet urmează să fie pus la probă. Orice defect

de caracter care nu este biruit cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu va deveni un mijloc sigur de distrugere. Simt ca niciodată mai înainte nevoia ca poporul nostru să fie însuflețit de spiritul adevărului, deoarece înșelăciunile lui Satana vor prinde în cursă orice suflet care nu a făcut din Dumnezeu tăria lui. Domnul are o mare lucrare de făcut și, dacă noi facem ce ne cere să facem, El va conlucra cu eforturile noastre. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, pp. 571-573

**„Vasul acesta va
naviga până în
port. Nu se va scu-
funda niciodată.”**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Fii tare

„**V**ă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui.” Acest text nu se referă la cei care sunt copii ca vârstă, ci la cei care sunt copii în adevăr și în credință.

„Vă scriu, tinerilor fiindcă ați biruit pe cel rău. V-am scris, copilașilor, fiindcă ați cunoscut pe Tatăl. ... V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău. Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”

Aceste cuvinte de aprobare și de îndrumare sunt le adresate tuturor tinerilor care s-au îmbrăcat cu armura neprihănirii. Tineri și puternici, aceștia pot da niște lovituri uriașe pentru Dumnezeu, dacă se vor încrede doar în El. Cei mai în vârstă, cărora apostolul li se adresează cu „părinților”, au de făcut o lucrare hotărâtă ca să mențină stindardul sus; aceștia însă simt presiunea poverii vieții și ar fi potrivit ca tinerii să fie încurajați să se califice pentru datoria lor, având experiență în cunoașterea lui Isus Hristos, astfel încât, dacă stindardul cade din mâna părinților, să fie în stare să-l prindă și să-l țină sus. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

Sunt mulți tineri în vremea noastră care cercetează Scriptura ca pe o comoară ascunsă și care, găsind nestemata adevărului, vor face înțelese comoarele Cuvântului și pentru mintea altora. Este privilegiul fiecărui tânăr să răspundă așteptării lui Isus Hristos. Îndemnul „fii tari” se referă la mai mult decât puterea fizică; el se referă la faptul că mintea trebuie antrenată să gândească și trebuie să fie menținută curată și puternică prin practicarea obiceiurilor temperate stricte. Tinerii angajați cu sinceritate în

misiunea lor au biruit vrăjmașul, trăind religia lui Isus Hristos în fiecare zi din viața lor, aducându-L pe Hristos în activitățile și în bucuriile lor zilnice. Aceasta înseamnă că au devenit părtași la natura divină.

Tinerii care s-au predat în slujba lui Dumnezeu se află în poziția de a lupta bărbătește în bătăliile Domnului. Tinerii să-L ia pe Hristos ca model și atunci vor face dreptate, vor iubi mila și vor umbla smeriți cu Dumnezeul lor. Vor deveni tot mai puternici și, la fel ca Daniel și ca tovarășii lui, își vor folosi timpul cât mai avantajos pentru a obține cunoștințe și experiențe de valoare. La cei tineri, sentimentele sunt cele mai arzătoare, memoria este cea mai puternică, iar inima, cea mai sensibilă la impresiile divine; în timpul tinereții, puterile mintale și fizice trebuie să răspundă acelor cerințe prin care se aduc mari îmbunătățiri în ochii lumii prezente și a aceleia care stă să vină.

Cu greu poate fi estimată cantitatea de cunoștințe valoroase care poată fi acumulată de tineri și de tinere; dar ca să ajungă la un standard înalt, aceștia trebuie să închidă ușa gândurilor degradante pe care Satana vrea să le sădească în mintea lor și să refuze să dea curs ispitelor lui. Tinerii pot dobândi ceea ce nu pot cumpăra cu aur prin cultivarea unui scop curat și puternic – acela de a se strădui să devină tot ceea ce Dumnezeu a plănuțit ca ei să fie. Mintea trebuie să fie antrenată să rămână preocupată de temele corecte de gândire. Tinerii trebuie să studieze Scriptura și să aplice în viața lor zilnică regulile divine pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru îndrumarea lor. Acela care a îmbătrânit în slujba lui Dumnezeu ar putea să nu înțeleagă lucrurile care i se întâmplă în prezent, iar întâmplările recente pot să-i dispară în curând

“Tinerii care s-au predat în slujba lui Dumnezeu se află în poziția de a lupta bărbătește în bătăliile Domnului.”

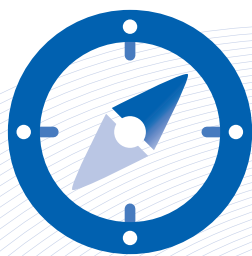
din memorie; dar mintea lui este întotdeauna trează în ce privește scenele și întâmplările din copilărie. Oh, dacă ar realiza tinerii cât de important este să-ți păzești mintea, să o păstrezi curată față de gândurile

corupătoare și să-ți ferești sufletul de toate practicile degradante; căci curăția sau necurăția tinerilor se va reflecta la vârsta adultă.

Tinerii trebuie să se situeze în acea poziție în care să-și predea inima cu totul Domnului, în care să-L onoreze pe Dumnezeu cu tăria lor. Atunci, Dumnezeu îi va onora dându-le cunoștințe și înțelepciune. Astfel a procedat Daniel la curtea Babilonului, rămânând credincios principiului în mijlocul corupției păgânilor. „Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.” - *The Youth's Instructor*, 25 octombrie 189

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce trebuie să facă tinerii puternici ca să dea lovituri uriașe pentru Dumnezeu? _____
2. Ce este potrivit să facă tinerii? _____
3. Enumeră câteva lucruri la care se referă îndemnul: „Fiți tari!” _____
4. Ce trebuie să facă un tânăr pentru a se situa în poziția de a lupta bărbătește pentru Domnul? _____
5. Ce trebuie să facă tinerii ca să fie puternici ca Daniel? _____
6. Care sunt câteva dintre avantajele perioadei tinereții? _____
7. Ce trebuie să facă tinerii și tinerele pentru a ajunge la un standard înalt? _____
8. Când îi va onora Dumnezeu pe tineri dându-le cunoștințe și înțelepciune? _____

Capitole de credință

El a stat lângă mine—partea 3

de Braden Pewitt, misionar AFM în Cambodia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Tânărul era uimit că Dumnezeu a răspuns rugăciunii mele atât de repede și i-a oferit de îndată pace soției lui tulburate. S-a întors spre mine și m-a întrebat: „Care este numele acestui Dumnezeu? Este Isus? Cum să-L numesc?”

„Poți să-I spui Isus” am zis. „De asemenea, poți să-I spui Tată, Domnul Dumnezeu sau Marele Dumnezeu.”

Fața i s-a luminat. S-a agățat de ultimul nume. „O să-i spun Marele Dumnezeu!”

„E un lucru grozav să-L numești așa”, am spus zâmbind. „Sunt mulți dumnezei falși, care nu au puterea Lui, care adesea ne rănesc și ne îmbolnăvesc. Dar noi ne putem adresa întotdeauna Marelui Dumnezeu, căci El ne iubește atât de mult și dorește din toată inima să ne ajute. Iar El are puterea de a alunga spiritele rele, care vor să ne facă rău. Marele Dumnezeu este un Dumnezeu atât de minunat!”

Tânărul stătea acolo strălucind și aprobând din cap. Apoi a spus: „Mi-ar plăcea să-ți dau numărul de telefon. Azi mergem acasă. Noi trăim în districtul nordic al acestei provincii. Ne-ar plăcea să vii și să ne vizitezi acasă.”

Mi-am amintit brusc că Sabay, un pionier al Misiunii Globale, mergea în nord de două ori pe lună pentru a încuraja un mic grup de credincioși de acolo. Întorcându-mă spre tânăr, i-am spus: „Permite-mi, te rog, să-ți fac cunoștință cu cineva înainte să pleci.” Mi-am scos de îndată telefonul și l-am apelat pe Sabay.

Sabay este un tânăr khmer, de vreo douăzeci de ani. Împreună cu soția lui și-au lăsat prietenii și familia pentru a răspândi solia Evangheliei în Cambodia, iar noi îi considerăm colegi misionari. În curând, ni s-a alăturat în salonul de spital. A luat loc pe patul de lângă noi și privitorii l-au pus la curent cu povestea. După aceea, și-a pus mâinile pe femeie și l-a privit cu blândețe pe soț. A părut că se împrietenește imediat cu acel cuplu tânăr. „Aș vrea să-ți spuni că nici Braden, nici eu nu avem nicio putere ca să-ți ajutăm soția”, a început să spună într-o khmeră mai bună decât aș visa vreodată să vorbesc. „Dar Dumnezeul Preaînalt, Marele Dumnezeu, El o ajută pe soția ta. El iubește oamenii atât de mult și dispune de o mare putere pentru a-i ajuta. Aș vrea să vorbesc cu El

din nou.” După aceea, Sabay a înălțat o rugăciune frumoasă, cerându-I lui Dumnezeu să continue să ajute femeia și pe familia ei. Mulțimea de privitori se înmulțea pe măsură ce el continua să se roage. Îmi dădeam seama că Sabay era profund mișcat de prezența palpabilă a lui Dumnezeu. M-am simțit de parcă în acel moment Domnul mi-a vorbit și mi-a spus: „Braden, fac asta și pentru Sabay, și pentru tine.” Dintr-odată, mi-am dat seama că Dumnezeu lucra în fiecare inimă prezentă. M-am gândit la cuplul Pnong din partea cealaltă a salonului, care era martor la acest miracol mareț. „Doamne Dumnezeule”, am șoptit, „Te rog, continuă să lucrezi! Noi ascultăm. Noi suntem deschiși pentru intervenția Ta. Descoperă-Te nouă!”

În timp ce Sabay organiza vizita la acea familie peste câteva zile, mi-am dat seama că nu mai era nevoie de prezența mea. L-am îmbrățișat pe tânăr pentru ultima dată și l-am asigurat că voi continua să mă rog pentru ei. Aproape că dansa de bucurie. Câteva ore mai târziu, Sabay i-a ajutat să găsească un camion care se îndrepta spre nord. „Femeia se făcuse perfect normală, până să plece”, mi-a spus mai târziu. „Îi aduceau laude lui Dumnezeu.”

Când i-am povestit soției mele Johanna cele întâmplătoare, m-am emoționat dintr-odată. „Femeia privea prin salon și arăta continuu cu degetul”, am încercat să-i explic înecat de emoție. „Dar nu părea să arate spre nimeni anume. Nu s-a uita direct la mine nici măcar o dată. Continua să arate cu degetul la ceva aflat în stânga mea. Numai că nu era nimeni acolo. Țipa într-una: Învățătorule! Oh, Învățătorule! Te rog, ajută-mă! Te rog, ajută-mă, Învățătorule! Pe El L-a văzut stând lângă mine. Pe El Îl striga. El stătea lângă mine.” Lacrimile au început să curgă ca dintr-un izvor.

Fie ca Dumnezeul meu să rămână mereu lângă mine! Oh, cât de mult tânjesc după ziua când o să-L pot vedea și eu! (Final)

CONTRA CURENTULUI

23 noiembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Recunoaște VOCEA LUI DUMNEZEU

Text de memorat | Psalmii 32:8,9

„Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.” Nu fiți ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-l strunești cu un frâu și o zăbală cu care-l legi ca să nu se apropie de tine!

SECȚIUNEA I

Este dificil să înveți să pilotezi un avion doar cu ajutorul instrumentelor de la bord. Când zbori printre nori, fără niciun orizont vizibil, creierul devine confuz în privința direcției avionului, neștiind dacă merge în jos, la stânga sau la dreapta. Ceea ce pare corect poate fi complet greșit. Piloții trebuie să fie învățați că nu pot avea încredere în propriile senzații, astfel că este absolut necesar să știe să interpreteze corect echipamentul de zbor și, implicit, să aibă încredere în acesta.

În mod similar, creștinii trebuie să învețe că propriile senzații, influența culturii și declarațiile învățaților lumii sunt nesigure. Și ei trebuie, de asemenea, să interpreteze corect Biblia și să se încreadă în întregime în instrucțiunile acesteia.

Proverbele 14:12 Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.

Asemenea pilotului lipsit de experiență care zboară printre nori nevenindu-i să creadă că simțul său de orientare poate fi atât de deficitar, mulți oameni fac greșeli serioase deoarece confundă propriile idei cu vocea lui

Dumnezeu. Aceștia pot crede că fac voia lui Dumnezeu când, de fapt, urmează propria înclinație sau chiar vocea deghizată a lui Satana.

Ieremia 17:9 Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate s-o cunoască?

Deși nu putem avea încredere deplină în propriile idei, avem totuși la îndemână un ghid sigur.

Ieremia 17:7 Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul!

“Citește Biblia și privește-o ca fiind vocea lui Dumnezeu care îți vorbește direct. Atunci vei găsi inspirație și acea înțelepciune care este divină.”

—*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 205

DIN CUPRINS:

B-47

Recunoaște vocea lui Dumnezeu

Prima mea viziune – partea 1

Apelul lui Hristos

Credința nouă – partea 1

Putem să ne încredem în judecată lui Dumnezeu privind natura bună sau rea, sigură sau nu a ceva. El spune:

Psalmii 32:8,9 „Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.” Nu fiți ca un cal sau ca un catâr fără pricepere, pe care-l strunești cu un frâu și o zăbală cu care-l legi ca să nu se apropie de tine!

Cum ne sfătuiește însă Dumnezeu? Ți-ai dorit vreodată să fi fost unul dintre profeții care L-au auzit pe Dumnezeu spunându-le ce să facă? Ei bine, nu trebuie să fii profet ca să-L auzi pe Dumnezeu vorbind.

„Cercetați Scripturile“ pentru că în ele găsiți sfatul lui **Dumnezeu, glasul lui Dumnezeu care vorbește sufletului. – Principiile fundamentale ale educației creștine, p. 391**

Același Dumnezeu care i-a condus pe israeliți în pustiul printr-un stâlp de nor ne va conduce și pe noi.

Fiecare capitol, fiecare verset din Biblie este o comunicare făcută de Dumnezeu oamenilor. [...] Dacă prescripțiile acestea ar fi studiate și îndeplinite, poporul lui Dumnezeu,

ca și israeliții pe vremuri, ar fi călăuzit ziua de stâlpul de nor, iar noaptea, de stâlpul de foc. – Patriarhi și profeți, p. 504

Profetul căzut Balaam s-a rugat lui Dumnezeu, dar nu ca să primească sfatul Acestuia, ci ca să primească permisiunea Lui. Scopul pentru care se ruga era acela de a primi încuviințare pentru propria cale. Aceasta a fost baza închinării păgâne, care era construită în jurul ideii de a-L liniști pe Dumnezeu, ca și cum El poate fi mituit sau ispitit.

Numeri 23:19 Dumnezeu nu este un om, ca să mintă, nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini?

Cheia primirii sfatului lui Dumnezeu este studiul dedicat descoperirii voinței Lui, astfel încât să o putem urma. Dacă studiem doar ca să căutăm încuviințare pentru calea noastră, nu vom descoperi niciodată calea lui Dumnezeu.

Ioan 7:17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu.

SECȚIUNEA II

După ce Isus S-a comparat cu un păstor bun care se îngrijește cu credincioșie de turma Sa, El a vorbit despre oi. Iar ceea ce a spus despre felul în care oile identifică vocea păstorului lor ne ajută să înțelegem cum să identificăm vocea lui Dumnezeu.

Ioan 10:3-5 „Oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”

Cum ne vorbește Dumnezeu din postura de păstor și cum putem fi siguri că vocea Lui este cea care ne conduce cu adevărat? El ne vorbește în trei feluri:

1. Prin Biblie:

Dumnezeu ne descoperă voia Sa în Cuvântul Său, în Sfânta Scriptură. – Mărturii pentru biserică, vol. 5, p. 512.

2. Prin providență:

Glasul Său ni se descoperă și în lucrările providențiale și îl vom putea recunoaște dacă nu ne vom îndepărta sufletul de El umblând pe căile noastre, acționând conform voinței noastre și urmând îndemnurile

unei inimi nesfințite până când simțurile devin atât de confuze, încât nu mai pot să discearnă lucrurile veșnice, iar glasul lui Satana nu mai este recunoscut, ci este acceptat ca fiind glasul lui Dumnezeu. – Ibid.

Simțurile unui pilot care zboară în nori pot foarte repede să devină confuze. Dacă își ignoră tabloul de comandă și se bazează pe senzațiile lui, va fi în pericol să se prăbușească. În același fel, creștinul care se bazează pe propria înclinație va deveni foarte confuz și se va afla într-un mare pericol de a face o greșală serioasă. Pentru a fi conduși de vocea lui Dumnezeu, trebuie să-I predăm controlul asupra tuturor aspectelor vieții noastre. Dacă ne supunem autorității Lui pentru a ne conduce viața în orice, El ne va călăuzi.

Proverbele 3:6 Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.

„Învățătura acestui Cuvânt este exact ceea ce avem nevoie, indiferent de circumstanțele

“Învățătura acestui Cuvânt este exact ceea ce avem nevoie, indiferent de circumstanțele în care ne aflăm. Este o regulă suficientă a credinței și a practicii; căci este vocea lui Dumnezeu care vorbește sufletului.”

—*The Review and Herald*, 15 decembrie 1896

în care ne aflăm. Este o regulă suficientă a credinței și a practicii; căci este vocea lui Dumnezeu care vorbește sufletului.” - *The Review and Herald*, 15 decembrie 1896

3. Prin impresionare:

O altă cale prin care glasul lui Dumnezeu se face auzit sunt apelurile Duhului Său Sfânt, care produc impresii asupra inimii și se manifestă în caracter. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 512

Impresionarea include lucruri convingerea de păcat sau dorința de a face binele. Inimile noastre capricioase sunt incapabile să genereze asemenea convingeri și dorințe bune. De asemenea, sunt capabile să creeze

impresii false și convingeri greșite. Putem fi siguri însă că hotărârea care este în acord cu Scriptura este vocea Duhului Sfânt care vorbește conștiinței noastre.

Pentru a auzi vocea lui Dumnezeu trebuie să luăm decizia de a ne predă în totalitate Lui, fără să reținem niciun aspect al vieții noastre. Să evităm orice situație care ne poate face să ne clătinăm și să hotărâm să nu mai facem nimic care să-I displace lui Dumnezeu. Să studiem Cuvântul lui Dumnezeu ca să aflăm ce Îl mulțumește cel mai mult. Să căutăm să învățăm ce ar vrea El să facem și ce nu. Să veghem ca Dumnezeu să deschidă și să închidă ușile oportunităților. Și să ascultăm de vocea conștiinței, care ne poate avertiza de vreun pericol ascuns în drumul nostru.

SECȚIUNEA III

În epoca noastră, a mărfurilor produse în masă, puține mai sunt lucrurile făcute la comandă. În general, cumpărăm lucruri făcute la standarde care se potrivesc nevoilor majorității. Însă unele lucruri nu pot fi standardizate. Unele lucruri trebuie să fie individualizate.

Într-un mod similar, unele dintre sfaturile lui Dumnezeu sunt standard și li se aplică tuturor oamenilor, indiferent de circumstanțe și în orice moment. În această categorie intră chestiuni precum cinstea sau hărnicia. Ghidul general este ilustrat de norul folosit de Dumnezeu ca să-i îndrume pe toți israeliții prin peregrinările lor în pustie. Însă alte sfaturi date de Dumnezeu sunt foarte individualizate. De exemplu, avem nevoie de o îndrumare specifică privind specializarea pe care să o studiem în școală, pentru persoana cu care să ne căsătorim și pentru meseria pe care o alegem.

Pentru noi este important să luăm decizii aparent mici sub călăuzirea personalizată a lui Dumnezeu, ținând cont că micile decizii pot fi urmate de consecințe mari și neprevăzute. Dumnezeu ne oferă acces la acest ghid specific, individualizat.

Isaia 58:11 Domnul te va călăuzi neîncetat.

Câteodată, călăuzirea lui Dumnezeu vine odată cu studiul Bibliei și al Spiritului Profetic. În alte ocazii, auzim vocea lui Dumnezeu într-o convingătoare predică, atunci când un pasaj din Scriptură ne vorbește dintr-odată

într-un fel nou. Se poate întâmpla să recunoaștem călăuzirea lui Dumnezeu în sfatul unui părinte, al unui profesor sau al unui prieten. Altă dată, Îl putem auzi pe Dumnezeu vorbindu-ne printr-o dezamăgire sau chiar un aparent eșec. Cum facem să avem la dispoziție continuu acest GPS minunat? Versetul anterior oferă răspunsul.

Isaia 58:10,11 Dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci ... Domnul te va călăuzi neîncetat.

Autoarea inspirată rezumă și explică faptul că a da mâncarea ta celui flămând și a sătura sufletul lipsit înseamnă „predarea de bunăvoie a eului în slujba lui Dumnezeu și a omului.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 278). Cu alte cuvinte, ori de câte ori dorința noastră sinceră este să ne supunem lui Dumnezeu și să-i ajutăm pe alții, primim călăuzirea lui Dumnezeu. Când această dorință devine țelul nostru constant, primim în mod constant călăuzirea lui Dumnezeu.

Când cauți să-I slujești lui Dumnezeu ajutându-i pe alții, poți să fii sigur că Dumnezeu te va călăuzi continuu în această încercare.

Desăvârșirea caracterului creștin este obținută atunci când îndemnul de a ajuta și de a fi o binecuvântare pentru alții izvorăște continuu dinăuntru. Atmosfera acestei iubiri care învăluie sufletul credinciosului este aceea care face din el o mireasmă de viață spre viață și Îi îngăduie lui Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea lui. - *Faptele apostolilor*, p. 551

Dacă ți se pare că nu poți auzi vocea lui Dumnezeu, întreabă-te dacă Dumnezeu poate auzi vocea ta. Îți

petreci timpul rugându-te? Mai este un păcat în viața ta la care nu ai renunțat?

Psalmii 66:18 Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.

Roagă-L pe Dumnezeu să-ți cerceteze inima și să-ți descopere orice păcat cultivat. Dacă ți-l arată, roagă-L să te ierte și să-ți ofere hotărârea și puterea de a rezista ispitei. Supune-i lui Isus timpul, gândurile, puterea și sentimentele tale. Apoi, odihnește-te în puterea și în garanția Cuvântului Său, mai ales că poți să fii sigur că El Își va îndeplini făgăduința cu credincioșie.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

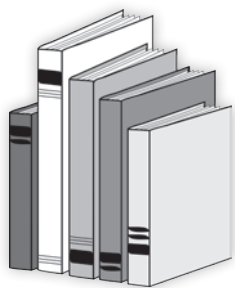
1. Balaam a căutat călăuzirea lui Dumnezeu. Dar ce voia el de fapt? _____
De ce este o problemă să te rogi pentru călăuzirea lui Dumnezeu când în realitate nu vrei decât permisiunea de a face cum vrei? *Patriarhi și profeți*, pp. 440, 441 _____
2. Citește Ieremia 42, 43. Ce greșală imensă au făcut israeliții în această relatare și care a spus Dumnezeu că va fi rezultatul alegerii lor? _____
3. Dacă vrem să primim sfatul lui Dumnezeu, ce trebuie să fim dispuși să facem? Iacov 1:22-25; Matei 7:24-27; Ezechiel 33:31 _____

Secțiunea II

4. Care sunt cele trei moduri prin care Dumnezeu ne vorbește ca să ne ofere călăuzire? _____
5. Adesea, când este o discuție despre un subiect precum machiajul sau consumul de vin, vei auzi o varietate de opinii contradictorii: „Nu contează”. „Abține-te în totalitate.” Cum poți ști care opinie este corectă? _____
6. Cum poți să știi dacă ceea ce gândești este vocea Duhului Sfânt cu adevărat? Maleahi 3:6; Tit 1:2.
Te va impresiona vreodată Duhul Sfânt în dezacord cu Cuvântul lui Dumnezeu? _____

Secțiunea III

7. Isaia 58:11 spune că „Domnul te va călăuzi neîncetat.” În versetul 9 stă scris: „Tu vei chema și Domnul va răspunde.” Ce condiții sunt puse pentru împlinirea acestei făgăduințe? Isaia 58:1-11 _____
8. Povestește despre un timp în viața ta când Dumnezeu te-a îndrumat în mod specific.. _____

VIZIUNI DIN CER

Prima mea viziune—partea 1

Întrucât Dumnezeu mi-a arătat călătoriile poporului advent către cetatea sfântă și răsplata bogată ce urmează să fie dată celor care așteaptă întoarcerea Domnului lor de la nuntă, ar putea fi datoria mea să le schițez ceea ce mi-a descoperit Dumnezeu.

Sfinții cei dragi au de trecut prin multe încercări. Dar întristările noastre ușoare, care nu sunt decât de-o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă — în vreme ce ne uităm nu la lucrurile care se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când lucrurile care nu se văd sunt veșnice. Am încercat să aduc înapoi un raport bun și câțiva struguri din Canaanul ceresc, pentru care mulți m-ar omorî cu pietre, așa cum toată adunarea îndemna la uciderea cu pietre a lui Caleb și Iosua pentru raportul pe care-l aduseseră. (Numeri 14:10). Dar declar înaintea voastră, frați și surori în Domnul, că este o țară foarte bună, minunată, și putem să ne suim și să punem mâna pe ea.

În timp ce mă rugam la altarul familial, Duhul Sfânt a venit asupra mea și părea că mă înalț din ce în ce mai sus, mult deasupra acestei lumi întunecate. M-am întors să mă uit după poporul advent în lume, dar nu i-am putut găsi, când un glas mi-a spus: „Privește din nou și uită-te puțin mai sus.” Apoi, mi-am ridicat privirile și am văzut o cărare dreaptă și îngustă care se înalța deasupra lumii. Poporul advent călătorea pe această cărare către cetatea care se afla la celălalt capăt al drumului. Ei au avut o lumină puternică, pusă la începutul cărării, în spatele lor, despre care un înger mi-a spus că este strigătul de la miezul nopții. Această lumină strălucea pe toată cărarea și îi ajuta să vadă pe unde merg, ca să nu se poticnească. Dacă își țineau ochii fixați asupra lui Isus, care era exact în fața lor, călăuzindu-i către cetate, erau în siguranță.

Curând însă, unii au obosit și au spus că cetatea era departe și că se așteptaseră ca la acea dată să fi intrat

deja în ea. Apoi, Isus îi încuraja ridicând brațul Său glorios drept, iar de la acest braț a ieșit o lumină care a cuprins grupul advent și ei au strigat „Aleluia!” Alții au tăgăduit cu nechibzuință lumina din spatele lor și au zis că nu Dumnezeu îi condusesse până acolo. Lumina din spatele lor s-a stins, lăsându-le picioarele într-un întuneric desăvârșit, iar ei s-au poticnit și au pierdut din vedere ținta și pe Isus, căzând de pe cărare în lumea rea și întunecată de dedesubt.

La scurtă vreme, am auzit vocea lui Dumnezeu, asemenea unor ape multe, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinții care erau în viață, 144 000 la număr, au cunoscut și au deslușit glasul, dar cei răi au crezut că este un tunet și un cutremur. Când Dumnezeu a rostit timpul, a turnat asupra noastră Duhul

Sfânt, iar fețele noastre s-au luminat și au început să strălucească de slava lui Dumnezeu, precum fața lui Moise când a coborât de pe Muntele Sinai.

Cei 144 000 erau toți sigilați și perfect uniți. Pe frunțile lor scria: Dumnezeu, Noul Ierusalim, și mai era o stea strălucitoare în care era scris Numele cel nou al lui Isus. Văzând starea noastră fericită, sfântă, cei răi s-au umplut de mânie și s-au repezit cu violență ca să pună mâna pe noi pentru a ne arunca în închisori; dar noi am întins mâna

în Numele Domnului și ei au căzut neajutorați la pământ. Apoi, s-a văzut că sinagoga lui Satana știa că Dumnezeu ne iubea pe noi cei care ne puteam spăla unul altuia picioarele și îi salutăm pe frați cu o sărutare sfântă, și ei s-au închinat la picioarele noastre. (*Va continua*) - *Scrieri timpurii*, pp. 13-15

**Declar înaintea
voastră,
frați și surori
în Domnul,
că este o țară
foarte bună.**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Apelul lui Hristos

„Nu știți ... că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț.” Noi am fost cumpărați cu sângele prețios al lui Hristos, care S-a jertfit ca un miel fără vină. Acest preț este de neegalat, infinit!

Cu toate că Hristos ne-a cumpărat și ne cheamă să venim la El, lumea continuă să ne vrăjească cu atracțiile ei și se luptă să ne ia în stăpânire. Cine ar trebui să fie biruitoare în conflict, dragostea pentru Dumnezeu sau dragostea pentru lume? Satana și îngerii răi sunt atenți la fiecare drum care duce spre inima omenească și caută să forțeze oamenii să accepte sugestii diabolice. Vrajmașul caută să ne mituiască pentru a ne câștiga pentru lume, la fel cum a făcut-o cu Hristos, ispitindu-L în pustie. Dacă nu ajungem să depindem de o putere din afara și de deasupra noastră, vrajmașul va reuși să ne distrugă. Însă privind la Isus, studiindu-I viața și personalitatea, dorindu-ne cu sinceritate să fim ca El, mințile noastre vor fi echilibrate și vor lua deciziile corecte, astfel încât să putem birui egoismul și să alegem calea neprihănirii. Privind la Isus, ar trebui să auzim o voce care spune: „Iată drumul, mergeți pe el.” „Dacă voiește cineva să vină după Mine, [urmează condițiile] să se lepede de sine, să-și ia crucea [care ne separă direct de înclinațiile naturale] și să Mă urmeze.”

Cine se va îndepărta de orice atracție lumească, de întreprinderile pământești, care promit mari câștiguri și o gratificație egoistă, și va considera toate lucrurile o pierdere pentru a-L câștiga pe Hristos? Câștigându-L pe Hristos, câștigăm totul. Isus spune că va fi în noi „un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

Fac un apel către tineri: „Alegeți azi cui vreți să slujiți.” Este nevoie să faceți o alegere hotărâtă, căci Isus a spus: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

Cel atotputernic în sfat este gata să te sfătuiască; Îi vei auzi glasul, te vei supune cuvintelor Sale? Isus a spus: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și

neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” El te invită să pășești pe un teren nou, aflat la mai mare înălțime decât cel pe care l-ai ocupat în trecut. Dacă inima ta este plină cu dragoste pentru Hristos, El va demonstra că este mai puternic decât patimile care ți-au condus viața, ale căror îngăduințe ți-au subminat impulsurile nobile și ți-au lăsat sufletul în voia ispitelor lui Satana.

„Voi sunteți ai voștri... căci ați fost cumpărați cu un preț.” Oamenii au obligația cea mai solemnă să-I redea lui Isus ceea ce El a cumpărat – sufletul, trupul și spiritul. Dar chiar dacă aceștia își ignoră responsabilitatea față de Dumnezeu și refuză să accepte marele dar al mântuirii, ei nu sunt scuzați de obligația de a fi slujitori credincioși ai lui Hristos. Slujind propriilor poftes, ei declară că nu sunt sub conducerea lui Hristos și în fiecare zi Îl jefuiesc pe Dumnezeu de ceea ce Îi datorează. Aceștia refuză să fie copiii lui Hristos și aleg mai degrabă să fie sclavii lui Satana. Cu uimire față de orbirea lor, repetăm cuvintele apostolului: „Cine v-a fermecat ca să nu vă supuneți adevărului?” (KJV)

Hristos invită păcătosul să vină la El. Cu ce rugăminți pline de iubire îl îndeamnă pe păcătos! Când inima păcătosului este atinsă, acesta își predă voința lui Dumnezeu, iar înclinațiile egoiste nu au mai control asupra lui, căci sclavia lui Satana este sfărâmată, iar individul ajunge un supus al lui Hristos. Impresionat de îndelunga-răbdare, de îndurarea, de compasiunea și de dragostea Lui nemăsurată, omul care se pocăiește este profund conștient de propria nevrednicie și vinovăție. Acesta își predă voința lui Dumnezeu și tânjește să-și arate loialitatea față de Hristos, căutând ocazii ca să vorbească despre bunătatea și despre dragostea Lui. El vede la Isus un farmec de neegalat, iar inima îi este captivată. A gustat dragostea lui Hristos, iar recunoștința pe care o simte în inimă este

exprimată prin cuvintele adresate celor care nu cunosc bunătatea Domnului. El devine părtaş al naturii divine.

- *The Youth's Instructor*, 27 octombrie 1892

Dragi copii, Isus vă invită să deschideți ușile inimii voastre și să-L lăsați să intre. Ce veți face? Vă veți cerceta cu grijă inima ca să vedeți lucrurile pe care le cultivați și pe care le prețuiți și care Îi displac lui Isus și țin ușa inimii voastre închisă înaintea iubitului Mântuitor? E vorba de mândrie sau de iubire de lume? Ori egoismul din inima voastră este cel care nu-L lasă pe Isus să Se apropie? Orice ar fi, nu-L mai țineți afară pe Isus. Scoateți aceste lucruri din inima voastră. Mergeți singuri deoparte și rugați-vă pentru har, pentru harul biruitor. Muriți față de aceste păcate și schimbați-le cu Isus, cu prezența, cu dragostea și cu puterea Sa.

Isus a spus: „Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine.” Ai auzit glasul lui Isus? Ai răspuns chemării Lui? Mesajul direct și salvator ți-a pus stăpânire pe suflet? A lucrat o reformă în viața ta? Sau te-ai închis față de acest glas prețios și te-a sufocat confuzia lumii? Poți să-I auzi glasul dacă vrei.

Mai întâi trebuie să ascuți, apoi să-I auzi glasul; golește-ți inima de păcatele care te asaltează, astfel încât să faci loc pentru Isus, ca să poată veni să locuiască acolo.

Copii, ca să biruiți asalturile răului trebuie să vă rugați și să vegheați asupra voastră cu o grijă geloasă. Harul lui Dumnezeu vă este suficient. Este suficient chiar și pentru cei mai slabi; și cei puternici trebuie să depindă de același har; altfel, vor pieri. Pentru a obține acest har, trebuie să vă retrageți în cămăruța voastră și acolo să vă rugați lui Dumnezeu: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!” Fiți sânguincioși și sinceri. Rugăciunea arzătoare este de mare folos. Atunci când veți simți cu sinceritate că veți pieri fără ajutorul lui Dumnezeu, atunci acesta va veni. După aceea, fiind înfometați și însetați după neprihănire, Isus va veni și va cina cu voi, și voi cu El. Adesea, credința voastră va fi testată, încercată; dar nu obosiți. Fiți perseverenți în eforturile voastre. Aveți încredere în Dumnezeu, iar inima voastră va fi din nou voioasă, având sentimentul păcatului iertat și o încredere sfântă în Mântuitorul vostru. - *The Youth's Instructor*, 1 octombrie 1857

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce vrea Satana să facă? _____
2. Prin ce mijloace putem să învingem egoismul și să alegem neprihănirea? _____

3. Ce ne invită glasul lui Isus să facem? _____

4. Ce anume se va demonstra când inima voastră este plină de iubire pentru Hristos? _____

5. Ce obligație solemnă are lumea (și fiecare dintre noi) să facă? _____

6. Descrie schimbările trăite de o persoană care răspunde rugămintelor pline de dragoste ale lui Hristos _____

7. Ce schimb suntem chemați să facem cu bucurie? _____

8. Ce trebuie să facem pentru a învinge asalturile ispitelor și pentru a obține harul lui Dumnezeu? _____

Capitole de credință

Credința nouă—partea 1

de Doha Sharma, misionar AFM în India

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

„Nu poți să mergi acolo în seara aceasta” a strigat un bărbat corpulent aflat pe o motocicletă. „Nu știi drumul, nu știi numele satului și deja se întuneacă. Și, în afara de aceasta, locul unde vrei să mergi se află pe centura Naxal. E plin locul de naxaliți. Se știe că se ocupă cu ucisul și cu răpitul; chiar recent au făcut-o.”

Cu douăzeci de minute înainte îmi luasem rămas-bun de la prietenii mei, care se îndreptau spre următoarea lor destinație. Împreună cu prietenii și cu vecinii mei Pahari am părăsit recent sâtcurile înzăpezite din munții din nordul Indiei ca să mergem în depresiunea fluviului Gange. Pentru ei, călătoria era parțial o vacanță și parțial un pelegrinaj spiritual. Eu venisem ca să aflui mai multe despre cultura și despre credințele hinduse.

După mai bine de 1 600 de kilometri din călătoria noastră, ne-am bulucit afară din autobuz într-un orașel din zona sud-centrală Bihar. Gândurile mi s-au îndreptat spre prietenul meu Choutu, copilul angajat ca servitor, care lucrase pentru proprietarul nostru aproape patru ani. Cu șase luni în urmă, în orașul nostru sosise un grup de frați și de unchi ai numeroșilor copii-servitori Bihari, ca să-și ia înapoi membrii familiei. Proprietarii nu erau dispuși să-și elibereze servitorii, iar reținerea plății părea să fie o strategie obișnuită pentru a mai smulge niște ore de muncă suplimentare din partea acestor copii marginalizați și a familiilor lor nefericite. Grație darurilor altor misionari AFM de la tabăra noastră misionară regională, am putut să-i oferim un ajutor financiar lui Chotu, astfel încât să poată pleca. Am plâns cu toții când a părăsit casa noastră pentru ultima dată. Pe lângă micul dar financiar, i-am dat un card de memorie pentru telefonul lui, cu o Biblie audio în hindi. Cuvintele lui de despărțire au fost următoarele: „O să ascult de poveștile voastre.”

Oare satul lui Chotu nu este prin apropiere? m-am întrebat. Ce s-o fi întâmplat cu el? A ascultat Biblia audio? Viața lui de acasă este mai bună decât cea de muncitor? Am

întrebat mai mulți oameni din oraș dacă știau unde se găsea satul.

„Oh, este la numai trei ore de mers spre nord de aici.”

Inima mi-a tresărit, gândindu-mă la ocazia de a-mi revedea prietenul. M-am întâlnit cu membrii grupului care erau gata să se urce în autobuz și să meargă mai departe. „O să mai stau două zile aici și ne vom întâlni mai târziu,” le-am spus. Prietenii mei au fost surprinși, dar au văzut cât de hotărât eram. M-au binecuvântat și m-au

lăsat în urmă, în seama motociclistului prevestitor de catastrofe.

Naxaliți răpitori și ucigași? Cuvintele bărbatului răsunau ca un ecou în mintea mea, făcându-mă să mă îndoiesc de planurile mele. „Du-te mâine dimineață”, a continuat el. „O să-ți găsesc un taxi. Când ajungi, poți să găsești niște polițiști înarmați care să te escorteze în sat. Poți să te întorci seara.”

În noaptea aceea, când mi-am sunat soția, ne-am rugat împreună pentru această situație și am simțit că Dumnezeu mă îndruma să merg.

În dimineața următoare, înainte de răsărit, m-am urcat pe acoperișul hotelului și mi-am revărsat inima înaintea lui Dumnezeu. El mi-a dat pacea și asigurarea că mă va conduce și că va fi cu mine. M-am gândit la Petru, la Pavel, la Sila și la ceilalți apostoli pe care i-a condus Dumnezeu. Câteodată i-a salvat și câteodată El a fost slăvit prin suferința lor. „Doamne, Dumnezeule”, m-am rugat cu lacrimi în ochi, „protejează-mă acolo unde mă conduci. Dacă este voia Ta să sufăr, mă rog să fii slăvit prin asta. Vreau să Te slăvesc prin viața și prin moartea mea. Îmi predau voința Ție. Fă cu mine ce crezi de cuviință.” (Va continua)

CONTRA CURENTULUI

30 noiembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?"

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Schimbarea STILULUI DE VIAȚĂ

Text de memorat | 1 Corinteni 10:13

Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu isпита, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

SECȚIUNEA I

Unul din darurile minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu este abilitatea de a ne forma obiceiuri. Putem să ne simțim ciudat prima dată când facem o activitate; dar, dacă o repetăm de destule ori, va deveni un obicei. Avem nevoie de obiceiuri, deoarece datorită lor putem să facem diverse lucruri automat și cu îndemânare.

Satana caută să transforme binecuvântarea lui Dumnezeu de a fi capabil să-ți formezi obiceiuri într-un blestem. Iar obiceiurile rele sunt un blestem. Biblia numește aceste obiceiuri rele păcate care ne împresoară (Vezi Evrei 12:1). Unele obiceiuri devin dependențe. Acestea sunt în mod special dificil de părăsit și ne țin în robie. Un studiu guvernamental a descoperit că 70% dintre fumători ar vrea să se lase de fumat dacă ar fi convinși că pot să o facă. Jumătate dintre ei chiar încearcă să renunțe în fiecare an, dar numai 6% dintre ei reușesc.

Însă Dumnezeu a oferit o modalitate prin care să punem punct obiceiurilor și dependențelor rele și chiar

să le schimbăm în obiceiuri bune. În încheierea acestei serii despre comportamentul creștin, vrem să ne gândim la modul în care am putea obține victoria asupra obiceiurilor rele care ne fac să cădem continuu și pe care Dumnezeu le dezaprobă.

Cum fiecare păcat este o capcană care ne prinde, fiecare om are de dus o luptă cu obiceiurile păcătoase.

Proverbele 5:22 Cel rău este prins în înșeși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.

Fie că te lași în voia gândurilor necuviincioase, că mănânci prea mult ori te înfometezi, că pui Facebook-ul, cărțile de povești sau jocurile pe computer

“ Poate că va fi o luptă aspră ca să biruim obiceiurile pe care le-am cultivat, dar prin harul lui Hristos vom triumfa. ”

—*The Review and Herald*, 10 iunie 1884

DIN CUPRINS:

B-48

Schimbarea stilului de viață

Prima mea viziune – partea 2

Știința pe care trebuie să fim stăpâni

Credința nouă – partea 2

înaintea devoționalelor – indiferent care este problema, Cuvântul lui Dumnezeu are putere și principii care să te facă un învingător.

Legea lui Dumnezeu ne învață care este diferența dintre comportamentul bun și cel greșit. Recunoaștem propriul comportament greșit ca fiind păcat (prin mărturisire) și acceptăm puterea lui Dumnezeu pentru a renunța la el (pocăința).

Evrei 12:1, 2 Să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus.

În acest pasaj se găsește secretul victoriei - „să ne uităm ținută la ... Isus.” Ce înseamnă această expresie?

Să observăm comportamentul unui copil mic. Când se trezește, plânge după mama lui. Când îi este foame, plânge după mama lui. Un copil mic vrea să fie în apropierea mamei și de îndată ce poate să o facă, o urmează din cameră în cameră. Se „uită ținută” la mama lui pentru orice.

Creștinii, de asemenea, „se uită ținută la Isus” pentru

orice nevoie. Când se trezesc, Îl cheamă. Înainte să consume micul dejun spiritual din Cuvântul lui Dumnezeu, ei Îi solicită prezența. În timpul zilei, Îi cer frecvent ajutorul în lucrarea lor, în mărturia pe care o dau, precum și în mijlocul ispitelor. Creștinii maturi recunosc că sunt în întregime dependenți de Isus, la fel cum un bebeluș este de mama lui, uitându-se „ținută la ... Isus” pentru orice nevoie a lor. Pasajul mai include un principiu:

Să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

Obținerea victoriei asupra unei ispite și biruirea păcatului constituie un proces, nu un eveniment; acest lucru necesită stăruință.

Evrei 10:36 Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit.

Cucerirea Canaanului a durat mulți ani, pentru Iosua și pentru israeliți, fiind necesare numeroase bătălii pentru aceasta. Dar orice victorie îi încuraja și îi întărea pentru următoarea luptă.

SECȚIUNEA II

Biruirea comportamentului păcătos este o chestiune de viață și de moarte, iar Dumnezeu a promis să ne dea ajutorul de care avem nevoie. Acum este șansa noastră să obținem acest ajutor; astăzi este ziua în care trebuie să obținem victoria.

2 Corinteni 6:2 Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.

Evrei 3:7,8 Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.

Nu ne putem permite să așteptăm până mâine ca să luptăm cu păcatele noastre cultivate. Cu cât așteptăm mai mult până să ne predăm lui Hristos, cu atât mai puternice vor deveni obiceiurile noastre rele. Cu toate acestea, indiferent cât de slabi ne simțim, cât de puternice ni se par ispitele și cât de adesea am eșuat, victoria este de două ori asigurată, deoarece Dumnezeu a promis să limiteze puterea ispitei și să ne dea suficientă tărie ca să o biruim.

1 Corinteni 10:13 Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci,

împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

Așa cum i-a izbăvit pe israeliți din robia egipteană, Hristos este capabil să sfărâme fiecare verigă a lanțului cu care păcatul ne-a prins sufletul.

Ioan 8:36 Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

Iuda 24 Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale.

“În lucrarea de mântuire nu există constrângere. [...] În schimbarea care are loc, atunci când omul se predă lui Hristos, se află simțământul celei mai înalte libertăți.” —Hristos, *Lumina lumii*, p. 466

Isus are infinită putere. El ne poate da o inimă nouă, făcând astfel posibil ca noi să ascultăm de El. Duhul Său va fi tovarășul și ajutorul nostru constant în lupta împotriva eului nostru.

Trebuie să veghem și să ne rugăm continuu.

Marcu 14:38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.

Cu toate acestea, în loc să rezistăm ispitei, adeseori noi o invităm. Atunci când un dependent de filme se uită la trailere, el invită ispita. Distracțiile lumești în sine invită ispita. Când te găsești la o petrecere unde se bea și se dansează, încurajezi ispita. Cu puterea lui Dumnezeu, „păzește-ți cu grijă gândurile” (Proverbele 4:23) evitând lectura, vizionarea sau audiția a orice ar putea să sugereze gânduri necuviincioase.

Conducându-i pe urmașii lui Hristos să se asocieze și să se unească în distracție cu oamenii neevlavioși ... Satana are cel mai mare succes în a-i atrage să păcătuiască. [...] Satana înlănțuie sufletul oamenilor acolo unde aceștia se adună de dragul plăcerii,

unde mândria este încurajată și apetitul este îngăduit și unde sunt conduși să-L uite pe Dumnezeu și să piardă din vedere interesele veșnice. - Patriarhi și profeți, pp. 458, 460

Necumpătarea invită ispita.

A mânca fără cumpătare –prea des, prea mult, și încă alimente bogate, vătămătoare – distruge acțiunea sănătoasă a organelor digestive, afectează creierul și pervertește judecata, împiedicându-ne să gândim și să acționăm rațional, calm și sănătos. – Dietă și hrană, p. 50

Pavel spune să nu-l lăsăm pe Satana să ne exploateze slăbiciunile.

Romani 13:14 Îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.

Pe măsură ce ne „îmbrăcăm în Domnul Isus Hristos”, adăpostindu-ne în Cuvântul Său, lupta noastră cu răul va fi plină de succes.

SECȚIUNEA III

Când ne predăm controlului Duhului Sfânt, nu ne predăm cuiva care ne va obliga să ascultăm. În loc de aceasta, El ne menține libertatea, dându-ne puterea să ne înfrânăm poftele.

Galateni 5:22-24 Roada Duhului, dimpotrivă, este... înfrânarea poftelor... Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei.

Va dura un timp până când se va dezvolta rodul spiritual al înfrânării poftelor.

Acest lucru va necesita rugăciuni sincere și o veghere neîncetată. Trebuie să fim ajutați de influența permanentă a Duhului Sfânt, care va atrage mintea în sus și o va obișnui să mediteze asupra lucrurilor curate și sfinte. Și trebuie să studiem cu sârguință Cuvântul lui Dumnezeu. - Patriarhi și profeți, p. 460

Iată aici cele patru lucruri necesare pentru a avea o viață creștină victorioasă: 1) rugăciuni sincere; 2) veghere neîncetată; 3) influența permanentă a Duhului Sfânt; și 4) studiul sârguincios al Bibliei. Aceste patru lucruri restaurează stăpânirea de sine pe care omul a pierdut-o în Grădina Edenului. Fiecare eșec are la bază neglijarea

unuia sau a mai multor lucruri esențiale.

Prin aceste patru lucruri „ne întărim în Domnul și în puterea tăriei Lui” (Efeseni 6:10). Cu aceste patru lucruri „ne îmbrăcăm cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să putem ține piept uneltirilor diavolului” (versetul 11). Deoarece bătăliile noastre sunt spirituale, împotriva unor forțe nevăzute, și armele noastre trebuie să fie spirituale. Acestea sunt mult mai puternice decât orice armă folosită de forțele militare și „sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile” ispitelor din viața noastră (2 Corinteni 10:4).

Armura noastră împotriva ispitelor începe cu cingătoarea adevărului (Efeseni 6:14), care ne înconjoară și încercuiește. Acest lucru înseamnă că nu trebuie să avem nimic de-a face cu ipocrizia sau înșelăciunea. Noi suntem cinstiți și nu ascundem nimic. Conștiința noastră este protejată de platoșa neprihănirii (versetul 14).

Suntem încălțați cu râvna Evangheliei păcii (versetul 15) și prin misiunea noastră medicală intrăm în contact cu lumea.

În mâna stângă ținem scutul credinței absolute în dragostea pe care ne-o poartă Dumnezeu, indiferent de greutățile cu care ne confruntăm în viață (versetul 16).

Coiful cunoștinței prețului mântuirii noastre, a valorii pe care o avem în ochii lui Dumnezeu și a privilegiului de a fi eliberați din sclavia fostelor păcate ne protejează gândurile de depravare și de îndoială (versetul 17).

Cu mâna dreaptă apucăm Cuvântul lui Dumnezeu, care face ca orice gând să-I fie supus lui Hristos.

Efesenii 6:18 Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri.

Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții.

La fel ca ologul de la scăldătoarea Betesda, noi acționăm la auzul Cuvântului lui Dumnezeu. (Vezi Ioan 5:1-9.)

Nu așteptați să simțiți că sunteți sănătoși. Credeți cuvântul Său, iar acesta se va împlini. Supuneți-vă voința în slujba lui Hristos. Urmați-I cuvântul și veți fi întăriți. Indiferent care este păcatul practicat, pasiunea care vă stăpânește sufletul și trupul prin îngăduință, Hristos poate și dorește să vă elibereze. - *Hristos, Lumina lumii*, p. 203

Atunci când alunecați și cădeți, nu rămâneți la pământ. Lăsați-L pe Hristos să vă refacă sufletul. (Vezi Psalmii 23:3.)

Proverbele 24:16 Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

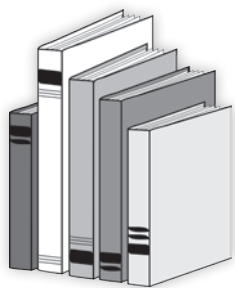
1. Enumeră câteva obiceiuri și dependențe rele despre care știi că vă afectează pe tine și pe prietenii tăi. _____
2. Ce vrea Dumnezeu să facem în mijlocul acestor necazuri? Psalmii 50:15 _____
Ce va face Dumnezeu dacă Îl vom chema? _____
Ce facem noi când Dumnezeu ne eliberează? Vezi, de asemenea, Psalmii 51:12-14. _____
3. Ce răsplată le este promisă celor care vor îndura și vor birui? Matei 24:13; Evrei 10:32-39; Romani 5:1-5; Apocalipsa 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 21; 21:7 _____

Secțiunea II

4. Ia în considerare aceste relatări și povestește cum au invitat ispita următorii oameni:
Lot – Geneza 13:8-13 _____
Nadab și Abihu – Leviticul 10:1-11 _____
Samson – Judecătorii 14:1; 16:1,4 _____
5. În ce fel inviți ispita în prezent și ce poți să faci în privința aceasta? _____
6. Scrie un text care să parafrazeze Romani 13:14 și care să poată fi înțeles de o persoană mai tânără decât tine _____

Secțiunea III

7. Atât cei neprihăniți, cât și cei nelegiuți cad. Ce face neprihănitul, iar nelegiuitul, nu? Proverbele 24:16; Mica 7:7-9; Ioan 3:19-2 _____ 1
Proverbe 24:16; Mica 7:7-9; Ioan 3:19-21 _____
8. Citește întâmplarea cu paralizicul din Ioan 5:1-9 și *Hristos, Lumina lumii*, pp. 202, 203. Spune, apoi, cum poți să fii eliberat(ă) până și din cea mai puternică dependență sau din cel mai teribil obicei rău _____

VIZIUNI DIN CER

Prima mea viziunea—partea 2

La scurt timp, privirile ne-au fost atrase către răsărit, căci se ivise un mic nor negru, cam de o jumătate de palmă, pe care toți îl știam ca fiind semnul Fiului omului. Ne aflam toți într-o tăcere solemnă, cu ochii țintă la norul care se apropia și devenea mai strălucitor, din ce în ce mai slăvit, până când a ajuns un nor mare, alb.

Partea de jos a acestuia părea ca de foc; deasupra norului era un curcubeu, în timp ce în jurul lui erau zece mii de îngeri, care intonau cel mai plăcut cântec; pe acest nor stătea Fiul omului. Părul Său era alb și ondulat și I se cobora pe umeri; pe capul Său erau multe cununi. Picioarele Îi păreau ca de foc. În mâna Sa dreaptă era o seceră ascuțită, în cea stângă, o trâmbiță de argint. Ochii Săi, ca niște flăcări, îi cercetau neîncetat pe copiii Lui.

Apoi toate fețele s-au îngălbenit, iar ale celor pe care Dumnezeu îi respinsese s-au înnegrit. Atunci am strigat cu toții: „Cine va putea sta în picioare? Este haina mea nepătată?”

Și îngerii au încetat să cânte și a urmat un timp de tăcere înspăimântătoare, după care Isus a vorbit: „Cei care au mâini curate și inimi neîntinate vor putea sta în picioare; harul Meu vă este de ajuns.” La auzirea acestor cuvinte, fețele noastre s-au luminat și bucuria a inundat fiecare inimă. Și îngerii au urcat un ton și au cântat din nou, în timp ce norul se apropia și mai mult de pământ.

Apoi trâmbița de argint a sunat, în timp ce El cobora pe acel nor, învăluit în limbi de foc. A privit asupra mormintelor sfinților adormiți, și-a ridicat ochii și mâinile către cer și a strigat: „Treziți-vă! Treziți-vă! Treziți-vă, voi care dormiți în țărâna pământului, și ridicați-vă.” Apoi a fost un cutremur puternic. Mormintele s-au deschis și cei morți au ieșit îmbrăcați în nemurire. Cei 144.000 au strigat „Aleluia!” când și-au recunoscut prietenii care fuseseră smulși dintre ei prin moarte, și în același moment am fost preschimbați și luați alături de ei pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh.

Am intrat împreună în nor și am urcat timp de șapte zile până la marea de cristal, când Isus ne-a adus cununile și ni le-a pus pe frunte cu mâna Sa dreaptă. Ne-a dat harpe de aur și frunzele de palmier ale biruinței. Aici, pe marea de cristal, cei 144 000 stăteau în picioare într-un careu perfect. Unii dintre ei aveau niște cununi foarte strălucitoare; alții, nu atât de luminoase.

Unele cununi se vedeau încărcate de stele, în timp ce altele nu aveau decât câteva. Toți erau mulțumiți de cununile lor. Și erau cu toții înveșmântați într-un mantou alb strălucitor, care îi acoperea de la tălpi până la umeri.

Îngerii erau de jur împrejurul nostru, în timp ce mergeam pe marea de cristal către porțile cetății. Isus Și-a ridicat brațul puternic și slăvit, a apucat poarta de mărgăritar, a mișcat-o în balamalele ei strălucitoare, deschizând-o, și ne-a spus: „Voi v-ați spălat hainele în sângele Meu, ați stat fermi de partea adevărului Meu, intrați.” Am intrat cu toții și am simțit

că aveam tot dreptul să fim în cetate. Acolo am văzut pomul vieții și scaunul de domnie al lui Dumnezeu. Din scaunul de domnie curgea un izvor cu apă curată, iar pomul vieții se afla pe ambele maluri ale râului. Pe un mal al râului era un trunchi al pomului, iar pe celălalt mal un alt trunchi, amândouă fiind dintr-un aur curat, transparent. La început, am crezut că văd doi pomi. M-am uitat din nou și am văzut că se uneau la vârf într-un singur pom. Așa era pomul vieții, pe fiecare mal al râului vieții. Ramurile lui erau plecate către locul în care stăteam noi, iar fructele erau minunate; păreau de aur amestecat cu argint. (*Va continua*) - *Scrieri timpurii*, pp. 15-17

**Isus ne-a adus
cununile și
ni le-a pus
pe frunte
cu mâna Sa
dreaptă.**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Știința pe care trebuie să fim stăpâni

Trebuie să avem o înțelegere mai clară ca în prezent a problemelor implicate în marele conflict în care suntem angajați. Trebuie să înțelegem mai bine valoarea adevărilor Cuvântului lui Dumnezeu și pericolul de a îngădui ca mințile noastre să fie abătute de la ele de către marele amăgitor.

Valoarea infinită a jertfei cerute pentru răscumpărarea noastră descoperă faptul că păcatul este un rău îngrozitor. Prin păcat, întregul organism este tulburat, mintea este pervertită, imaginația coruptă. Păcatul a degradat calitățile sufletului. Ispitele din exterior găsesc o strună rezonantă în inimă, iar picioarele se îndreaptă pe nesimțite către rău.

Întrucât jertfa adusă în favoarea noastră a fost desăvârșită, și refacerea noastră din întinarea păcatului trebuie să fie desăvârșită. Legea lui Dumnezeu nu va scuza nicio faptă păcătoasă; nicio fărădelege nu va scăpa de sub condamnarea ei. Etica Evangheliei nu recunoaște niciun standard în afară de perfecțiunea caracterului divin. Viața lui Hristos a fost o împlinire desăvârșită a fiecărui precept al Legii. El a spus: „Am păzit poruncile Tatălui Meu.” Viața Sa este exemplul de ascultare și slujire pe care-l avem. Doar Dumnezeu poate reînnoi inima. „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.” Însă noi suntem îndemnați: „Duceți până la capăt mântuirea voastră.” Ioan 15:10; Filipeni 2:13, 12.

Relele nu pot fi îndreptate — așa cum nu se pot face schimbări în caracter — doar prin câteva eforturi slabe, intermitente. Zidirea caracterului nu este o lucrare de o zi, nici de un an, ci de o viață. Lupta de biruire a eului, lupta pentru sfințenie și pentru cer durează toată viața. Fără un efort continuu și o activitate neîntreruptă, nu poate exista nicio înaintare în viața divină, nici dobândirea coroanei de biruitor.

Cea mai puternică dovadă a căderii omului dintr-o condiție superioară este faptul că ne costă atât de mult să ne întoarcem. Calea de întoarcere poate fi câștigată numai printr-o luptă aprigă, centimetru cu centimetru, ceas de ceas. Într-o clipă, printr-un act grăbit, neatenț, ne putem lăsa în puterea răului; însă, pentru a rupe

lanțurile și a dobândi o viață mai sfântă, este nevoie de mai mult de o clipă. Scopul poate fi formulat, lucrarea începută; însă, împlinirea lui va necesita trudă, timp, perseverență, răbdare și sacrificiu.

Nu ne putem permite să acționăm din impuls. Nu putem fi pe picior greșit nicio clipă. Asaltați de ispite fără număr, trebuie să rezistăm cu fermitate sau vom fi biruiți. Dacă am ajunge la încheierea vieții cu lucrarea

“Integritatea creștină trebuie să fie căutată cu o energie nesecată și menținută prin urmărirea neabătută a scopului propus.”

neterminată, rezultatul ar fi o pierdere veșnică.

Viața apostolului Pavel a fost un conflict neîncetat cu eul. El a spus: „Eu mor în fiecare zi” 1 Corinteni 15:31 (KJV). Voința și dorințele sale intrau zilnic în conflict cu datoria și voința lui Dumnezeu. În loc să-și urmeze înclinațiile, el a făcut voia lui Dumnezeu, oricât ar fi fost de greu să-și răstignească firea.

La încheierea vieții sale de conflict, privind înapoi la luptele și biruințele lui, el a putut spune: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am sfârșit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, ‘în ziua aceea’, Domnul, Judecătorul cel drept.” 2 Timotei 4:7, 8.

Viața creștină este o luptă și un marș neîncetat. În acest război nu există niciun armistițiu; efortul trebuie să fie susținut, perseverent. Prin străduințe continue,

rămânem biruitori asupra ispitelor lui Satana. Integritatea creștină trebuie să fie căutată cu o energie nesecată și menținută prin urmărirea neabătută a scopului propus.

Nimeni nu se va înălța către cer fără un efort stăruitor, perseverent, personal. Toți trebuie să se angajeze în acest război în mod individual; nimeni nu poate da luptele în locul nostru. Suntem răspunzători, fiecare în dreptul său, pentru rezultatele luptei; chiar dacă Noe, Iov și Daniel ar fi pe pământ, ei n-ar putea izbăvi nicio fiică și niciun fiu prin neprihănirea lor.

Există o știință a creștinismului pe care trebuie să fim stăpâni — o știință care este tot atât de adâncă, largă și înaltă față de orice știință a oamenilor cum sunt cerurile de sus față de pământ. Minte trebuie disciplinată, educată, pregătită; căci noi trebuie să slujim lui Dumnezeu în moduri care nu sunt în armonie cu înclinațiile înnăscute. Tendințele spre rău, ereditare și cultivate, trebuie biruite. Adesea, trebuie să renunțăm la educația și pregătirea de o viață pentru a putea deveni un elev în școala lui Hristos. Inimile noastre trebuie educate să devină statornice în Dumnezeu. Trebuie să ne formăm obiceiuri ale cugetului, care să ne permită să ne împotrivim ispitei. Trebuie să învățăm să privim în sus. Noi tre-

buie să înțelegem principiile Cuvântului lui Dumnezeu — principii înalte precum cerul și durabile cât măsura veșniciei — în legătura pe care o au cu viața noastră de zi cu zi. Fiecare faptă, fiecare cuvânt, fiecare gând trebuie să fie în consonanță cu aceste principii. Totul trebuie adus în armonie cu Hristos și în supunere față de El.

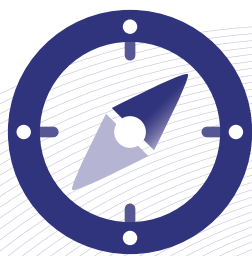
Darurile prețioase ale Duhului Sfânt nu se dezvoltă într-un moment. Curajul, tăria de caracter, blândețea, credința, încrederea nestrămutată în puterea de a mântui a lui Dumnezeu sunt dobândite în urma unor ani de experiență. Printr-o viață de străduințe sfinte și alipire nedeșmințită la ceea ce este drept, copiii lui Dumnezeu urmează să-și pecetluiască destinul.

Nu avem timp de pierdut. Nu știm cât de curând se poate încheia timpul nostru de probă. Cel mult, avem doar o scurtă viață aici și nu știm cât de curând săgeata morții ne poate străpunge inimile. Nu știm cât de curând putem fi chemați să părăsim lumea și toate interesele ei. Veșnicia se întinde înaintea noastră...

Îngerii lui Dumnezeu încearcă să ne distragă atenția de la noi înșine și de la lucrurile pământești. Să nu-i lăsăm să lucreze degeaba. - *Divina vindecare*, pp. 451-454

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care sunt cele trei lucruri pe care trebuie să le înțelegem mai pe îndelete? _____
2. Ce anume dezvăluie faptul că păcatul este un rău îngrozitor? _____
Ce-i face păcatul omului? _____
3. Descrie lucrarea de zidire a unui caracter de creștin. _____
4. Cum poate fi câștigată calea de întoarcere din cădere? _____
5. Ce alegere făcea Pavel în fiecare zi? _____
6. Descrie viața de creștin. _____
7. De ce trebuie fiecare persoană să se angajeze în lupta aceasta pentru ea însăși? _____
8. Cum sunt obținute darurile prețioase ale Duhului Sfânt? _____

Capitole de credință

Credința nouă—partea 2

by Doha Sharma, AFM missionary to India

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Răsăritul a venit cu pași de melc și la fel s-a întâmplat și cu taxiul. În cele din urmă, am ieșit din oraș și am mers pe un drum recent pavat spre satul lui Chotu. Câteva ore mai târziu, am ajuns la un grup de case „tencuite” cu balebă de vacă și având acoperiș din paie. Hainele zdrențuite ale localnicilor au făcut ca satul să fie numit, în mod ironic, „locul abundenței.”

Oamenii m-au privit cu suspiciune de îndată ce am coborât din taxi. L-am întrebat pe un bărbat care s-a apropiat de mine despre Chotu. Bărbatul a trimis un copil ca să-i cheme familia.

În curând, a apărut fratele lui Chotu, iar acesta m-a recunoscut imediat.

„Chotu nu este aici”, mi-a spus. Se pare că plecase de curând ca să lucreze sezonier în alt stat. Am luat numărul de telefon al lui Chotu și am vorbit cu

el vreo cincisprezece minute. „Frate Doha”, mi-a spus, „cardul de memorie cu Biblia audio pe care mi l-ai dat s-a stricat. Obişnuiam să ascultăm povestirile în fiecare zi. Ai alt card?”

Dumnezeu ştia că aveau nevoie de unul, căci aveam la mine un card de memorie identic, pe care era înregistrat audio un Nou Testament în hindi. După ce am încheiat conversația telefonică, fratele lui Chotu a venit la mine cu aceeași cerere: „Te rog, dă-ne alt card de memorie cu povestirile despre Isus. Le-am ascultat pe toate și acum ne rugăm numai lui Isus. Când te duci acasă, te rog, trimite-mi o Biblie. Pot să citesc. Chiar vreau să am o Biblie ca să pot citi întregii familii.”

În timp ce vorbeam, în jurul nostru s-a adunat o mulțime de oameni, printre care se găseau mama, fratele, cumnata și nepotul lui Chotu. Fiecare avea în jurul gâtului un colier din sfoară și de fiecare era prinsă o mică fotografie cu Isus. Cumnata lui Chotu m-a întâmpinat cu salutul creștin „Jai Massih”. „Ne rugăm doar lui Isus acum”, a spus. Te rog să ne mai trimiți povestiri.

Auzind-o, mi-au dat lacrimile. Din cauza necredinței unui preot hindus – proprietarul nostru care s-a

purtat nedrept cu Chotu, lucru care ne-a obligat să-l ajutăm –, Isus a fost făcut cunoscut într-un sătuc din zona centrală Bihar, la peste o mie șase sute de kilomeetri depărtare. Familia lui Chotu nu fusese avertizată de sosirea mea, așa că am știut că nu se dădeau în spectacol pentru mine.

De la vizita aceea, am vorbit de multe ori cu ei la telefon. Credința lor este mică, dar sămânța Evangheliei crește.

M-am gândit și la avertizarea motociclistului despre naxaliții răpitori și ucigași. Fusese aceea doar încercarea lui Satana de a mă intimida și de a nu vedea ce făcuse Dumnezeu în inimile oamenilor din acel sătuc? Totuși, Dumnezeu a folosit frica mea pentru a mă face să-mi predau întreaga viață Lui.

Te invit să te rogi pentru Chotu, pentru familia lui și pentru alți copii creștini din zona lui. Lăudați-L pe Dumnezeu pentru puterea Cuvântului Său și rugați-vă să încolțească semințele credinței și în prietenii noștri. Cu siguranță, așa cum credința mea a fost încercată în chestiuni privind atât persecuția, cât și loialitatea, la fel va fi și a lor. (Final)

O ÎNTREBARE

Dale Goodson, misionar AFM în Papua Noua Guinee, ne povestește despre un bărbat kamea care, atunci când a auzit Evanghelia și vestea despre iminenta întoarcere a lui Hristos, a strigat plin de tulburare: „Poporul meu a fost păcălit de Satana și ținut în întuneric atât de multe generații! De ce, oh, de ce nu a venit nimeni să ne învețe mai dinainte?”

CONTRA CURENTULUI

7 decembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Când PĂRINȚII GREȘESC

Text de memorat | Zaharia 1:4

„Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau prorocii de mai înainte, zicând: ‘Așa vorbește Domnul oștirilor: «Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele!»’ Dar n-au ascultat și n-au luat aminte la Mine”, zice Domnul.

SECȚIUNEA I

De obicei, copiii mici au o părere extrem de bună despre părinții lor. Un astfel de copil se poate arunca de la înălțime fără nicio frică, dacă tatăl lui este dedesubt, gata să-l prindă. De asemenea, poate discuta în contradictoriu cu colegii, apărând un lucru oarecare, doar pentru că tatăl lui a spus astfel.

Pe măsură ce cresc, însă, și percepția lor se maturizează. Mai devreme sau mai târziu, își dau seama că și părinții au defecte. Și cei mai buni dintre părinți fac greșeli. În plus, nu toți părinții sunt evlavioși. Un părinte poate avea probleme de furie, sau poate comite un act de infidelitate față de partener/ă. Poate fi dependent de un obicei distructiv, precum jocurile de noroc, băuturile alcoolice, tutunul sau pornografia. Biblia este un ghid pentru tineri și pentru tinere, oricât de confuză sau de dificilă ar fi situația în care se află. Părinții se luptă cu ispitele și au nevoie de rugăciuni. Copiii pot avea o influență puternică și încurajatoare pentru părinții lor.

„Îngerii sunt mereu prezenți acolo unde este cel mai mult nevoie de ei. Sunt alături de cei care au de dus cele mai grele bătălii, de cei care trebuie să lupte împotriva înclinațiilor și a tendințelor ereditare și de cei pentru care mediul familial este cel mai descurajant.” - *The Review and Herald*, 16 aprilie 1895

Pentru noi poate fi de mare ajutor să știm care sunt slăbiciunile părinților noștri. Deși este natural să ne copiem părinții, natura noastră umană căzută ne face să fim mai înclinați să le repetăm greșelile, decât să le copiem calitățile. Despre împăratul Ahazia stă scris:

„Îngerii sunt mereu prezenți acolo unde este cel mai mult nevoie de ei. Sunt alături de cei care au de dus cele mai grele bătălii, de cei care trebuie să lupte împotriva înclinațiilor și a tendințelor ereditare și de cei pentru care mediul familial este cel mai descurajant.”

—*The Review and Herald*, April 16, 1895

DIN CUPRINS:

B-49

Când părinții greșesc

Prima mea viziune – partea 3

Loialitate față de Dumnezeu

Școala noastră în criză – partea 1

1 Împărați 22:52 El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale.

Porunca a doua ne vorbește despre legea eredității. Nu suntem influențați doar de păcatele părinților noștri, ci și de cele ale bunicilor, ale străbunicilor și chiar ale stră-străbunicilor noștri. (Vezi Exodul 20:5.)

De obicei... copiii calcă pe urmele părinților lor. - Patriarhi și profeți, p. 306

Acest lucru ne afectează înclinațiile, preferințele și până și probabilitatea de îmbolnăvire.

Tendințele spre rău, apetitul pervertit și moralitatea josnică, împreună cu bolile și degenerarea fizică se transmit ca o moștenire din tată în fiu, până la a treia și a patra generație. Acest adevăr înspăimântător ar trebui să aibă o putere solemnă care să-i rețină pe oameni de a merge pe calea păcatului. - Ibid.

Chiar dacă „de obicei așa stau lucrurile”, nu este nici inevitabil și nici necesar să repetăm păcatele părinților noștri; deoarece Cuvântul lui Dumnezeu are puterea de a opri acest ciclu general al păcatului.

Zaharia 1:4 «Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau prorocii de mai înainte, zicând: «Așa vorbește Domnul oștirilor: „Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele!”» Dar n-au ascultat și n-au luat aminte la Mine», zice Domnul.

“Este inevitabil ca și copiii să sufere o parte din conecințele faptelor rele ale părinților lor, dar ei nu sunt pedepsiți pentru vinovăția părinților, în afara cazului că și ei au luat parte la păcatele lor.” —Patriarhi și profeți, p. 306

Cât de recunoscători putem fi că Dumnezeu este capabil să ne elibereze de orice cale rea!

Oricare ar fi tendințele noastre moștenite sau cultivate spre rău, putem învinge prin puterea pe care El este gata să o împărtășească. - Divina vindecare, p. 176

Relatările din Scriptură sunt o mare încurajare. Bunul împărat Ezechia a crescut într-o familie care se îndepărtase de Dumnezeu. Tatăl lui, împăratul Ahaz, a fost unul dintre cei mai răi împărați ai lui Israel (Vezi 2 Împărați 16). Dumnezeu a întrerupt domnia rea a împăratului Ahaz, iar acesta a murit la vârsta de 36 de ani. Când s-a născut Ezechia, tatăl lui, Ahaz, era foarte tânăr. Pe măsură ce l-a văzut pe tatăl lui îndepărtându-se tot mai mult de Domnul, Ezechia s-a apropiat de Dumnezeu. În timpul acelor ani, Ezechia a învățat necesitatea rugăciunii; de-a lungul domniei lui, Biblia ne atrage atenția constant asupra faptului că Ezechia obișnuia să se roage.)

SECȚIUNEA II

Chiar dacă împăratul Ezechia a avut un tată îngrozitor, el însuși l-a slujit pe Domnul din toată inima lui. Prin influența lui, în Iuda a avut loc o renaștere minunată. Din nefericire, Manase, fiul lui Ezechia, a făcut niște alegeri foarte diferite.

2 Cronici 33:9 Dar Manase a fost pricina că Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au rătăcit și au făcut rău mai mult decât neamurile pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

În cele din urmă, Manase s-a pocăit; dar Amon, fiul lui, nu a învățat din experiența tatălui său.

2 Cronici 33:22, 23 El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său, Manase... Și nu s-a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tatăl său, Manase, căci Amon s-a făcut din ce în ce mai vinovat.

Păcatele pe care părinții le fac în secret sunt, adesea, păcate pe care copii le fac pe față. La fel ca Amon, copiii sunt tentați să copieze păcatele părinților lor. În plus, în general, ei se înfrânează mai puțin decât așteptam. Așadar, când Iosia, fiul de opt ani al lui Amon, a ajuns împărat, ne-am fi așteptat să fie chiar mai rău decât nelegiuitul lui tată. Biblia, însă, relatează ceva foarte diferit.

2 Cronici 34:2 El a făcut ce este bine înaintea Domnului și a umblat în căile tatălui său David; nu s-a abătut de la ele nici la dreapta, nici la stânga.

Cât este de încurajatoare istoria lui Iosia, mai ales dacă nu am avut avantajul unor părinți evlavioși! Datorită harului lui Dumnezeu, nu suntem blestemați de moștenirea genetică sau de circumstanțe ca să repetăm nelegiuirile strămoșilor noștri.

Chiar dacă s-a născut dintr-un tată rău și a fost asaltat de tentațiile de a urma pașii tatălui său, având puțini consilieri care să-l încurajeze să urmeze direcția corectă, Iosia a fost credincios Dumnezeului lui Israel. El nu a repetat păcatul tatălui său și nu a umblat pe calea celui nelegiurii. Deși nu avea avantajele influențelor părintești creștine pe care mulți dintre noi le-am avut, a hotărât să urce spre cer, în loc să coboare la nivelul josnic al păcatului și al degradării la care se coborâseră tatăl și bunicul lui. Avertizat de erorile lor, a ales să umble pe calea cea dreaptă și, deși era înconjurat de nelegiuire, el a urmat un drum ascendent. Deoarece a ales calea ascultării, a fost posibil ca Dumnezeu să-l altoiască dintr-un măs-lin sălbatic într-un măs-lin bun, dându-i harul de a face ceea ce era drept în ochii Domnului. - *The General Conference Bulletin*, 1 aprilie 1903

În Biblie este trecută o promisiune minunată pentru toți cei care, asemenea lui Iosia, aleg neprihănirea.

Ezechiel 18: 14,17 Dar, dacă un om are un fiu care vede toate păcatele tatălui său, le vede, dar nu face la fel ... păzește poruncile Mele și urmează legile Mele, acela nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, ci va trăi negreșit.

Așadar, indiferent că vii dintr-un cămin bun sau nu, fii curajos! Dumnezeu îți poate oferi har să te ridici deasupra greșelilor făcute de părinții tăi, indiferent care au fost acestea.

Să presupunem că te afli într-un cămin cu o situație dificilă, ca tinerii Ezechia și Iosia. Asemenea lor, alegi o cale diferită și decizi să-I slujești lui Dumnezeu. Ai voie de acum să-ți critici părinții pentru greșelile lor? Nu. Părinții au nevoie de înțelegere, nu de critici. Cu toate greșelile lor, mulți dintre părinți au făcut multe sacrificii pentru a-și ajuta copiii. Datoria de a ne cinsti părinții nu este dată doar celor care au părinți evlavioși. Porunca a cincea spune:

Exodul 20:12 Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.

SECȚIUNEA III

Cum ar fi fost părinții tăi dacă ar fi fost crescuți într-un mod perfect? Cum ar fi stat lucrurile dacă bunicii tăi nu ar fi ți-pat niciodată la ei, dacă nu i-ar fi pedepsit când erau furioși? Care ar fi fost cursul normal, dacă ar fi crescut cu închinarea de dimineață și de seară și dacă ar fi trăit în armonie cu sfatul lui Dumnezeu?

Cum ar fi fost dacă toți unchii tăi și mătușile tale ar fi exercitat o influență ideală? Dacă pastorii lor ar fi predicat întotdeauna cea mai bună solie? Dacă școlile lor ar fi fost locuri spirituale în care elevii învățau să facă evanghelizare și în care orele de studiu biblic erau cele mai interesante și cele mai provocatoare din program?

Nu a fost așa, nu? Tocmai de aceea ar trebui să fim plini de îngăduință. O minte miloasă ar avea următorul gând: „Sărmana mamă! Nu a fost crescută într-un mod perfect. Când era tânără, probabil și-a format obiceiuri rele, care fac să-i fie greu acum.” Atunci când avem gânduri pline de compasiune, recunoaștem că adeseori oamenii sunt victimele nefericite ale unei educații rele, ale îngrijirii parentale defectuoase și ale altor dificultăți. Acest lucru ne ajută să avem milă de rudele noastre care au făcut greșeli, mai degrabă decât să fim plini de amărăciune sau critici la adresa lor.

Dumnezeu are gânduri pline de milă. Dacă El a luat în considerare până și tipul de oraș în care am fost crescuți, putem fi siguri că ia în considerare și chestiuni mai semnificative. Dumnezeu vrea să începem să avem simpatie față de problemele părinților noștri, chiar dacă nu le înțelegem cu adevărat. O altă cale de a avea gânduri pline de milă față de părinții tăi este să mărturisești în rugăciune că atât tu, cât și ei ai păcătuit. Ieremia și Daniel au făcut astfel și aceasta și i-a ajutat să-și aducă aminte în mod smerit că făceau parte din familia umană plină de greșeli.

Ieremia 14:20 Doamne, ne recunoaștem răutatea noastră și nelegiuirea părinților noștri, căci am păcătuit împotriva Ta.

Daniel 9:8 Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!

Așadar, indiferent care sunt slăbiciunile părinților, ale părinților adoptivi sau ale tutorilor, Dumnezeu te poate ajuta să le faci față. Iar El te poate ajuta să alegi o cale mai bună – cea a ascultării. Poți să-i iubești și să-i respecti pe cei care te-au crescut, chiar și cu defectele lor. La urma urmelor, și tu ești imperfect. Asta înseamnă să fii smerit. Asta înseamnă să ai o gândire plină de milă.

Să fii părinte necesită mult timp și efort. Poți să fii recunoscător pentru o astfel de bunătate, chiar și când vine din partea unor părinți care fac greșeli. Acest tip de recunoaștere și de mulțumire face parte din procesul maturizării. Să fii plin de milă poate implica, de asemenea, să le vorbești părinților tăi despre greșelile lor. Dacă este necesar, menține o atitudine care emană iubire, amabilitate și respect.

1 Timotei 5:1 Nu mustra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată.

Blândețea este spiritul lui Isus. Cuvintele dure, critica, acuzațiile sau atitudinile de tipul „sunt mai bun decât tine” nu vor împlânzi inimile. Imită exemplul lui Isus când era tânăr.

În viața Sa, Isus a manifestat respect și iubire față de mama Lui. [...] Maria vorbea de multe ori cu Isus și stăruia pe lângă El să facă cele impuse de rabini. [...] Când preoții și învățătorii îi cereau Mariei să-L stăpânească pe Isus, ea avea mult de suferit; dar inima ei era din nou liniștită când El îi arăta cele scrise în Scriptură, care sprijineau purtarea Lui. - Hristos, Lumina lumii, p. 90

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. la în considerare porunca a doua, Exodul 20:4-6.

De ce este în mod special important ca părinții să fie biruitori asupra păcatului și să le dea un bun exemplu copiilor lor?

Ce adevăr de temut ar trebui să aibă o putere solemnă asupra oamenilor, astfel încât aceștia să se înfrâneze și să nu urmeze calea păcatului?

2. Poate că într-o zi o să ai copii. Ce ai putea face chiar acum ca să le netezești calea spre cer

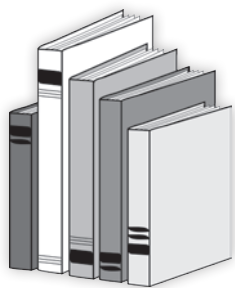
Studiu suplimentar: Ezechiel 18

Secțiunea II

3. Ce i-ai putea spune unui prieten ai cărui părinți nu sunt evlavioși, folosindu-te de istoriile vieților lui Iosia și lui Ezechia?

Secțiunea III

4. Compară rugăciunea lui Daniel cu cea a lui Neemia. Ce asemănări observi? Daniel 9:3-19; Neemia 1:4-11
5. Gândește-te la câteva dintre provocările cu care s-au confruntat părinții tăi. Vezi vreo legătură între aceste dificultăți și slăbiciunile lor?
6. Dacă ți se pare că este necesar să le vorbești părinților tăi despre greșelile lor, cu ce fel de atitudine ar trebui să o faci?
7. O modalitate excelentă prin care poți fi de folos părinților tăi este să te rogi pentru ei. Poți să-L rogi pe Dumnezeu să-i ajute în cazul câtorva provocări specifice cu care se confruntă?

VIZIUNI DIN CER

Prima mea viziune—partea 3

Am mers cu toții sub pom și am stat jos pentru a contempla slava aceluia loc, când frații Fitch și Stockman, care predicaseră Evanghelia Împărăției și pe care Dumnezeu îi pusese în mormânt pentru a-i mântui, au venit la noi și ne-au întrebat ce se mai întâmplase în timp ce ei dormeau.

Am încercat să ne amintim cele mai mari încercări ale noastre, dar ele păreau atât de mărunte în comparație cu slava nespus de mare, eternă, care ne înconjura, încât nu am putut să le rostim și am strigat cu toții „Aleluia, cerul este destul de ieftin!” Și ne-am atins harpele minunate, făcând să răsunе bolțile cerești.

Cu Isus în frunte, am coborât cu toții din cetate înapoi pe acest pământ, pe un munte mare și maiestuos, care nu L-a putut susține pe Isus și s-a sfărâmat în două, transformându-se într-un câmp minunat. Apoi, am privit în sus și am văzut cetatea cea mare, care avea douăsprezece temelii și douăsprezece porți, câte trei pe fiecare latură, și un înger la fiecare poartă. Am strigat cu toții: „Cetatea, cetatea cea mare coboară, coboară de la Dumnezeu din cer” și ea a venit și s-a așezat pe locul în care stăteam noi.

Apoi am început să privim lucrurile minunate din afara cetății. Am văzut acolo case desăvârșit de frumoase care aveau sclipirea argintului, fiind sprijinite de patru stâlpi împodobiți cu mărgăritare, încântătoare la privit. Acestea urmau să fie locuite de către sfinți. În fiecare dintre ele era o poliță de aur. I-am văzut pe mulți sfinți intrând în case, scoțându-și cununile strălucitoare și așezându-le pe poliță, ieșind apoi în câmpul de lângă case pentru a lucra pământul; nu așa cum suntem nevoiți să lucrăm aici; nu, nu. O lumină strălucitoare se vedea în jurul capetelor lor și ei strigau neîncetat și dădeau slavă lui Dumnezeu.

Am văzut un alt câmp plin de tot felul de flori și, culegându-le, am strigat: „Nu se vor ofili niciodată.” Alături am văzut un câmp cu o iarbă înaltă, splendidă la privit; era de un verde crud și avea reflexii argintii și aurii, așa cum se unduia cu mândrie spre slava Regelui Isus. Apoi am

intrat într-un câmp plin de tot felul de animale — leul, mielul, leopardul și lupul stând toate împreună, în perfectă armonie. Am trecut printre ele și acestea ne-au urmat pașnice. Am intrat într-o pădure care nu era ca pădurile întunecoase pe care le avem aici; nu, nu; ci luminată și plină de strălucire în orice loc; ramurile copacilor se legănau încoace și încolo și noi toți am strigat: „Vom locui în siguranță în locuri sălbatice și vom dormi în păduri.” Am trecut prin păduri, căci ne îndreptam către Muntele Sion.

În timp ce călătoream, am întâlnit un grup de persoane care contemplau lucrurile minunate ale acelor locuri. Am observat ceva roșu, ca o margine a veșmintelor lor; cununile lor erau strălucitoare; îmbrăcămintea le era de un alb curat. În timp ce-i salutăm, L-am întrebat pe Isus cine erau. Mi-a răspuns că erau martirii care fuseseră uciși din pricina Lui. Împreună cu ei era un foarte mare număr de copilași; și ei aveau un tiv roșu la veșmintele lor.

Muntele Sion se afla chiar înaintea noastră și pe el era un templu strălucitor, în jurul acestuia fiind alți șapte munți pe care creșteau trandafiri și crini. Și i-am văzut pe micuți urcând sau, dacă voiau, folosindu-și aripile mici și zburând către vârfurile munților și culegând florile care nu se ofileau niciodată.

Erau tot felul de copaci în jurul templului pentru a înfrumuseța locul: cimișirul, pinul, bradul, măslinul, mirtul, rodiul și smochinul, aplecat sub greutatea smochinelor sale coapte — toate acestea făceau ca locurile să fie peste măsură de atrăgătoare. Iar când eram pe punctul să intrăm în templul cel sfânt, Isus și-a ridicat minunatu-I glas și a spus „numai cei 144 000 intră în acest loc,” iar noi am strigat „Aleluia.” (*Va continua*) – *Scrieri timpurii*, pp. 17-19

**Am strigat
cu toții
„Aleluia,
cerul este
destul de
ieftin!”**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Loialitatea față de Dumnezeu

Prin exemplul dat de Daniel și de tovarășii lui în Babilon, vedem că este imposibil să atingem standardele pe care Domnul vrea să le atingă copiii Săi în timp ce practicăm un fel de religie ușoară, înțelegătoare, care face abstracție de principii și se află sub controlul circumstanțelor.

Tinerii care vor să-I slujească Dumnezeului cerurilor nu pot să se angajeze în distracții lumești, să mănânce alimente scumpe și iritante sau să bea băuturi alcoolice fiindcă le-au fost puse înaintea de oamenii onorabili sau înstăriți din lume, pe care se tem că i-ar ofensa, dacă le-ar refuza favorurile. Ei ar putea crede că sunt în mod special onorați și că politețea le cere să accepte favorurile oferite; dar loialitatea față de Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc, iar teama de a nu-L ofensa pe Domnul cerului trebuie să-l stăpânească pe fiecare creștin. Împăratul Babilonului a crezut că le acordă mari favoruri lui Daniel și tovarășilor lui; dar ei respectau poruncile lui Dumnezeu mai mult decât favorurile unui împărat.

Fiecare tânăr care vrea să fie de partea Domnului ar trebui să se întrebe următoarele lucruri: Ar trebui să-mi urmez înclinațiile și să-mi satisfac apetitul, sau să-mi urmez conștiința, să-mi păstrez capul limpede și puterile fizice întregi, abținându-mă de la orice activitate care le-ar slăbi? Ar trebui să cad pradă obiceiurilor lumii și să respect regulile și legile Babilonului sau trebuie să mă separ de fiecare obicei ce duce la degradare? Ar trebui să nu-L onorez pe Dumnezeu și mai degrabă să mulțumesc lumea?

La curtea Babilonului, Daniel și tovarășii lui și-au dat seama că erau în joc principiile și că nu-și puteau permite să facă vreun compromis cu ispititorul. Lumina și adevărul reflectate de la tronul lui Dumnezeu le erau mai dragi decât orice onoare pe care o puteau oferi oamenii. Tinerii din ziua de astăzi au privilegiul să fie la fel de fermi, de cinstiți, de modești și de plini de succes ca tinerii evrei din Babilon. Tinerii să-și aducă aminte că lecțiile scrise în profețiile vii

“Tinerii din ziua de astăzi au privilegiul să fie la fel de fermi, de cinstiți, de modești și de plini de succes ca tinerii evrei din Babilon.”

sunt pentru chibzuința lor; ei trebuie să imite exemplul lui Daniel de a face binele. Dumnezeu l-a onorat pe Daniel și va onora fiecare tânăr care va alege calea urmată de Daniel pentru a-L onora pe Dumnezeu.

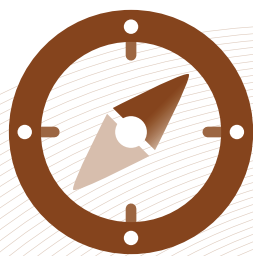
„Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere... a făcut însă pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele... În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.” Tinerii din ziua de astăzi trebuie să fie educați să împlinescă scopuri înalte și sfinte. Ei trebuie să învețe cum să fie copii ai lui Dumnezeu, prin sfințirea duhului și prin credința adevărului. Privind la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței lor, pot deveni părtași cu sfinții în lumină. Privind caracterul Răscumpărătorului lor, ei vor fi schimbați după chipul Său, având mintea Sa și fiind părtași naturii divine. Ei sunt elevi în școala lui Hristos, învățând în fiecare zi lecții de la Stăpânul divin.

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” Noi trebuie să-l păstrăm continuu pe Domnul înaintea noastră. Aceia care fac astfel merg împreună cu Dumnezeu, cum a făcut Enoh, și, într-un mod imperceptibil, ajung să fie una cu Tatăl și cu Fiul. Zi după zi, în minte și în inimă este lucrată o schimbare, iar înclinațiile naturale, căile naturale, sunt modelate după căile și după spiritul lui Dumnezeu. Ei cresc în cunoștințe spirituale și ajung la înălțimea staturii depline de băr-

bați și femei în Isus Hristos. Ei reflectă caracterul lui Hristos înaintea lumii și rămân în El și El, în ei; aceștia duc la îndeplinire misiunea pentru care au fost chemați, aceea de a fi copii ai lui Dumnezeu – ajung să fie lumina lumii, o cetate așezată pe un deal, care nu poate să rămână ascunsă. „Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acoperă cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.” Cei care au fost luminați de sus transmit mai departe razele Soarelui Neprihănirii. - *The Youth's Instructor*, 25 octombrie 1894

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce lecție importantă ne învață exemplul lui Daniel? _____
2. Un creștin trebuie să mănânce, să bea sau să facă un lucru greșit doar ca să nu ofenseze pe cineva? _____
3. Ce trebuie să fie pe primul loc pentru orice creștin? _____
4. Ce ar trebui să facă orice creștin, în loc să caute să mulțumească lumea? _____
5. Care este privilegiul tinerilor din ziua de astăzi? _____
6. Ce va face Dumnezeu pentru fiecare tânăr care îndrăznește să-L onoreze așa cum a făcut-o Daniel? _____
7. Ce schimbare minunată este realizată în aceia care merg împreună cu Dumnezeu, așa cum a mers Enoh? _____
8. Este foarte posibil ca în unele momente să te confrunți cu ceva asemănător situației cu care s-a confruntat Daniel la curtea Babilonului. Poate că este cineva la tine acasă, la școală, la biserică sau în locul unde lucrezi care se așteaptă să faci ceva greșit ca o favoare pentru ei. Ce ai învățat din experiența lui Daniel care ar putea să te ajute într-o astfel de situație? _____
9. Dacă este necesar, analizează pe scurt istoria lui Daniel din Biblie. Ce influență are statornicia evreilor față de Dumnezeu asupra acelor care au autoritate peste ei? _____
Dacă părinții tăi nu-L iubesc pe Dumnezeu, statornicia ta ar putea fi o cheie pentru mântuirea lor? _____

Capitole de credință

Școala noastră în criză—partea 1

de Fred Coker, misionar AFM în Guinea

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Pe 8 ianuarie, într-o dimineață de marți, după ce echipa noastră a avut minutele devoționale împreună, am plecat de acasă ca să merg la școala noastră adventistă. Apropiindu-mă de poarta școlii, am observat o bucată de hârtie împăturită prinsă cu bandă adezivă de aceasta.

Era o scrisoare scrisă de mână prin care eram avertizați să nu mai organizăm cu elevii din școala noastră devoționalul de dimineață. În scrisoare eram amenințați că, dacă nu ne vom supune până pe 25 ianuarie, vom servi drept exemplu pentru alții. Scrisoarea era semnată de „Tinerii musulmani din Fria.”

Am organizat o ședință de urgență a echipei și am cerut unuia dintre profesori să citească scrisoarea cu voce tare. Toată lumea a fost șocată. Fria era un oraș foarte liniștit și prietenos, în care musulmanii și creștinii trăiau împreună respectându-se între ei. Aceștia se amestecau în mulțime și cu greu puteai să spui cine este fiecare. Am fost cu toții de acord că era o chestiune foarte serioasă și că ar trebui să informăm autoritățile locale. Am încheiat ședința cu o rugăciune în care L-am rugat pe Dumnezeu să ne conducă. Apoi, l-am chemat pe directorul de campanie AFM, dr. Marc Coleman, și i-am spus ce s-a întâmplat.

În dimineața de miercuri, am scanat foaia, am făcut mai multe copii și am trimis plângeri pe adresa mai multor birouri oficiale, inclusiv la reprezentantul local al Ministerului Educației.

Primăria a luat amenințarea în serios și a convocat o întâlnire a liderilor religioși și ai comunității, la primărie, pentru ziua de joi. Aceștia au lansat un apel la cumpătare și înțelegere. Ei le-au reamintit tuturor că familiile de musulmani cu copii înscriși la școala noastră au citit regulile și regulamentul în care este clar precizat că Biblia și rugăciunea fac parte din metoda noastră de educație. Mai mult, aceștia semnaseră un acord.

De asemenea, aceștia le-au reamintit că Guinea este o țară a libertății religioase. Dacă părinții nu sunt de acord ca elevii să citească Biblia sau să se roage cu profesori creștini, nu ar fi trebuit să-și înscrie copiii la o școală creștină. În încheiere, comunitatea și liderii religioși au fost avertizați că, dacă vreunul dintre noi avea să fie atacat fizic, atacatorii vor trebui să se confrunte cu măsurile impuse de legile statului.

După întâlnirea de la primărie, am primit un apel telefonic în timp ce mă îndreptam spre casă. Era capelanul de la școala noastră. „Unchiule Fred! Directorul educativ și apropiații lui sunt aici la școală și nu par deloc bucuroși!” Am chemat un taxi-motociclist să mă ducă la școală. Directorul educației m-a întâmpinat cu privirea încrunțată. De ce era mânios? Nu știam. L-am invitat la mine în birou, dar a zis că nu stă mult, așa că toți șapte, câți eram prezenți, am luat loc în sala de așteptare. Cu mine mai erau administratorul și capelanul școlii. Directorul educativ era însoțit de trei persoane. Spre marea mea surpriză, unul dintre ei era domnul Diallo, directorul școlilor private din Fria și tatăl unui elev din școala noastră.

Domnul Diallo mi-a spus că nu voiau să audă nicio explicație din partea noastră. Ei veniseră doar să ne avertizeze și să înainteze două cereri: 1) să încetăm devoționalul și rugăciunea de dimineață cu elevii și 2) să implementăm programa normală a unei școli din Guinea. Cursurile trebuiau să se desfășoare în fiecare zi a săptămânii cu excepția zilelor de joi și de duminică. Dacă refuzam aceste condiții, aveau să închidă școala.

„Cunoști regulile și regulamentul nostru!” i-am spus domnului Diallo. „Ba chiar ți-ai trimis propriul copil la școala noastră! În fiecare dimineață avem devoționalul cu elevii, în timpul căruia le oferim consiliere morală și Îl rugăm pe Dumnezeu să-i binecuvânteze cu înțelepciune. Știi că noi mergem la biserică sâmbăta și, de aceea, orele se țin de luni până vineri. Șase ore pe zi, treizeci pe săptămână. Aceasta este cerința guvernamentală. Școala aceasta a funcționat astfel încă de la inaugurarea ei din urmă cu nouă ani. Dacă nu a fost o problemă mai înainte, de ce a devenit o problemă acum?”

„Voi trimite un reprezentant mâine să vă monitorizeze activitățile”, a răspuns cu mânie directorul educativ. „Dacă nu te vei supune cerințelor noastre, vom închide școala.” Spunând acestea, bărbății s-au ridicat și au plecat. (Va continua)

CONTRA CURENTULUI

14 decembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Marele nostru PREOT

Text de memorat | Evrei 7:25

De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.

SECȚIUNEA I

Ai auzit vreodată pe cineva spunând ceva de genul: „Alex trăiește doar ca să facă fotografii” sau „Heather trăiește ca să mănânce”? Astfel de comentarii dezvăluie mai multe despre o persoană decât o simplă afirmație precum „El face fotografii” sau „Ea mănâncă” și transmit ideea pasiunii sau a scopului care stăpânește persoana respectivă.

Isus, Marele nostru Preot, a avut o pasiune și un scop care L-au stăpânit atât de mult, încât Pavel a spus că „El trăiește pururea” ca să le îndeplinească. Această propoziție ne spune atât ce face Isus, cât și ce contează cel mai mult pentru El.

Evrei 7:25 De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.

Mijlocirea este acțiunea de a reconcilia două părți. Care sunt cele două părți din acest verset? Dumnezeu și cei care vin la El.

De ce aceia care vin la Dumnezeu au nevoie să fie împăcați cu El? Deoarece păcatul ne desparte de Dumnezeu. Păcatul a distrus relația dintre Adam și Eva, și Dumnezeu. De fapt, ei merituau să moară în ziua în care au păcătuit. Dar pentru că Hristos a devenit imediat Mijlocitorul lor, li s-a oferit o posibilitate de a se întoarce la loialitatea lor față de Dumnezeu.

El a pledat înaintea Tatălui în favoarea păcătosului ... a fost o luptă chiar pentru Împăratul Universului ca să dea pe Fiul Său să moară pentru neamul omenesc căzut. - Patriarhi și profeți, p. 63

“Isus trăiește. El a murit pentru a oferi o cale de scăpare rasei umane căzute; El trăiește și astăzi pentru a mijloci pentru noi, astfel încât noi să fim înălțați la dreapta Lui.”

—*The Review and Herald*, 31 mai 1870

DIN CUPRINS:

B-50

Marele nostru Preot

Prima mea viziune – partea 4

Cel mai prețios dar

Școala noastră în criză – partea 2

Nu ești recunoscător că Tatăl ne iubește atât de mult? Până și cea mai păcătoasă ființă de pe pământ poate fi sigură că lucrarea de mijlocire a lui Hristos nu are scopul de a-L convinge pe Dumnezeu să o iubească; mai degrabă, Dumnezeu a făcut acest sacrificiu imens astfel ca păcătosul să fie separat de păcat și unit din nou cu El.

Romani 5:8 Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

Lucrarea lui Isus de împăcare și de mijlocire nu este pentru a-L convinge pe Dumnezeu să ne iubească. Nu, ci scopul ei este să îndepărteze păcatul din viețile noastre – ceea ce ne separă de Dumnezeu.

Și astăzi Isus continuă lucrarea Sa de mijlocire pentru păcătoși. Ai fost surprins de o ispită și ai păcătuit? I-ai

întors spatele lui Dumnezeu? Ai vreun obicei nelegiuit în viața ta, care te ține prizonier? Încurajează-te! Isus „trăiește pururea” ca să mijlocească pentru tine.

Dacă cineva păcătuiește, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. Sângele lui Isus pledează cu putere și în mod eficient pentru cei care cad în rătăcire, pentru cei răzvrățiți, pentru cei care păcătuiesc împotriva măreței lumini și iubiri ... El mijlocește pentru cei mai umili, pentru cei mai oprimați și suferinzi, pentru cei mai încercați și ispitiți. Cu mâinile ridicate, El invocă jertfa Sa: „Iată că te-am săpat pe mâinile Mele.” Dumnezeu iubește să audă pledoaria Fiului Său și să îi răspundă. - *The Review and Herald*, 15 august 1893

Ce spune Isus atunci când face apel la Tatăl Lui în favoarea păcătoșilor? Ai vrea să auzi una dintre rugăciunile Lui pentru tine? O vom face în secțiunea următoare.

SECȚIUNEA II

Din Geneza și până la Apocalipsa, Biblia ne prezintă crâmpoșe despre lucrarea Lui Isus ca Mijlocitor al nostru. Evident, Tatăl vrea ca noi să înțelegem ce face Isus ca să ne răscumpere din păcat, precum și dorința Sa profundă de a ne salva.

Gândește-te la istoria lui Avraam, care a intervenit pe lângă Domnul Hristos ca să salveze cetatea Sodoma. Observă dorința Mântuitorului de a întârzia distrugerea cetății și de a-i salva pe cei drepți de acolo. Când citești relatarea din Geneza 18:16-33, imaginează-ți că-L ascuți pe Isus intervenind la Tatăl chiar pentru mântuirea ta și crede că Tatăl este la fel de doritor să accepte rugăciunea lui Hristos pentru tine.

Meditează la istoria mijlocirii lui Moise pe lângă Dumnezeu pentru aceia care se închinaseră vițelului din aur și la momentul când Aaron a pus tămâie în cădelniță lui și a alergat în mijlocul adunării israeliților răzvrățiți care mureau din pricina urgiei. După ce citești aceste pasaje din Exodul 32:30-33 și din Numeri 16:41-50, minunează-te cum, prin slujirea Marelui nostru Preot, Dumnezeu le oferă cu îndurare, până și celor mai rebeli, numeroase oportunități de a se pocăi.

Astfel de relatări ne ajută să înțelegem că Isus, îndeplinindu-și slujba de Mare-Preot în sanctuarul ceresc, lucrează pentru salvarea fiecărui om de pe pământ – chiar și celor rebeli. Scopul Lui este să facă tot ce e cu putință ca să convingă fiecare om să se pocăiască. Isus a ilustrat această parte a lucrării Sale preoțești în una dintre parabole.

Luca 13:6-9 Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n-a

găsit. Atunci a zis vierului: „Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?” „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.”

La fel, Isus mediază încă pe lângă Tatăl pentru cei răzvrățiți.

„Tată, mai cruță-i viața puțin. El a fost un pom neroditor, care a făcut umbră pământului; totuși, nu-l tăia. Eu voi mai aștepta puțin, cu răbdare, și voi vedea dacă va aduce rod. Voi impresiona inima lui cu adevărul. Îl voi convinge de păcat.” - *Mărturii pentru biserică*, vol. 2, p. 421

Mijlocește la fel Mântuitorul nostru iubitor și pentru tine? Atunci, nu-L mai întrista și nu-L mai dezamăgi. Pocăiește-te și acceptă-L pe Isus ca Mântuitor al tău. Dacă vei coopera cu El, Isus va lucra în viața ta ca să te împace cu Tatăl, aducându-te într-o deplină armonie cu El.

După ce te-ai pocăit și ai devenit copilul lui credincios, ce rugăciune de mijlocire va face Isus pentru tine? Putem să ne facem o idee foarte bună citind Ioan 17,

“Nimeni să nu se descurajeze, pentru că Isus trăiește ca să mijlocească pentru noi. Avem un cer de câștigat și un iad de care să scăpăm, iar Hristos este interesat de bunăstarea noastră. El îi va ajuta pe toți cei care Îl cheamă.” —*The Review and Herald*, 30 octombrie 1888

unde este relatată ultima rugăciune a lui Isus înainte de teribila Sa experiență din Grădina Ghetsimani.

Această rugăciune este o lecție în ce privește mijlocirea pe care Mântuitorul urma să o realizeze dincolo de perdea după ce marele Său sacrificiu, jertfa Sa în favoarea oamenilor, va fi fost împlinit. Mijlocitorul nostru le-a ilustrat astfel ucenicilor slujirea Sa din sanctuarul ceresc pentru toți aceia

care vor veni la El cu un duh blând și smerit, care vor renunța la egoism și vor crede în puterea Lui a mântuii. - *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1145

Faceți-vă timp ca să citiți cu grijă Ioan 17. Imaginați-vă că-L vedeți pe Isus în sanctuarul ceresc, rugându-Se cu aceste cuvinte pentru tine. Vei coopera cu El pentru a-I împlini dorința în ceea ce te privește?

SECȚIUNEA III

Pentru a-i ajuta să înțeleagă planul de mântuire, Dumnezeu i-a învățat pe israeliți cum să construiască sanctuarul. Fiecare parte a acestuia dezvăluia adevăruri importante despre Isus, iar lucrarea Lui ca Mijlocitor al nostru era ilustrată cel mai limpede de lucrarea marelui-preot.

Marele-preot era un reprezentant special al lui Hristos. De exemplu, haina sa albă ilustra neprihănirea fără pată a lui Hristos. Frumosul pieptar cu douăsprezece pietre prețioase gravate cu numele celor douăsprezece triburi stătea drept mărturie că suntem aproape de inima lui Isus și, întotdeauna, în gândurile Sale. El nu ne poate uita niciodată. Și la fel cum preotul purta nelegiuirea poporului, astfel încât acesta să poată fi liber, tot așa și Hristos a luat asupra Sa păcatele noastre, pentru ca noi să putem fi socotiți îndreptățiți.

Lucrarea marelui-preot era împărțită în două faze – slujbele zilnice și cele anuale. În timpul slujbei zilnice, preotul făcea o împăcare simbolică pentru păcatele oamenilor, prin sacrificarea animalelor – o trimitere la sacrificiul uimitor al lui Isus de pe Golgota. Slujirea zilnică a preotului în Locul Sfânt reprezenta lucrarea lui Isus pentru noi din sanctuarul ceresc, care a început când El S-a întors în cer. Slujba anuală avea loc în Ziua Ispășirii și reprezenta ultima fază a lucrării lui Isus ca Mare-Preot al nostru – lucrarea de judecată și de curățire a sanctuarului ceresc. Vom studia mai multe despre această parte a lucrării marelui-preot în lecțiile viitoare.

În sanctuar, preotul era legătura dintre Dumnezeu și om. El Îi vorbea lui Dumnezeu pentru oameni, și le

vorbea oamenilor pentru Dumnezeu. Iar aceasta este exact ceea ce Isus face pentru noi.

Împăcarea omului cu Dumnezeu putea să fie îndeplinită numai printr-un Mijlocitor egal cu Dumnezeu.... Înlocuitorul și garantul omului trebuia să aibă natură umană, ca o legătură cu familia umană pe care urma să o reprezinte, și, ca Ambasador al lui Dumnezeu, trebuia să fie părtaș la natura divină, să aibă o legătură cu Infinitul, ca să-L prezinte pe Dumnezeu lumii și ca să fie un mijlocitor între Dumnezeu și om. Aceste calități s-au regăsit doar în Hristos. – *Solii alese*, cartea 1, p. 257

Isus a devenit om ca să ne poată înțelege. Bineînțeles, El Îl înțelegea deja pe Dumnezeu, deoarece El este Dumnezeu. El este singurul din univers care Îl poate împăca pe Dumnezeu cu omul. Pavel a spus-o astfel:

1 Timotei 2:5 Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.

De aceea, Pavel, în cartea Evrei, Îl înalță atât de mult pe Isus și se concentrează în special asupra lucrării lui de Mare-Preot al nostru. Dacă studiezi cartea Evrei cu atenție, vei observa multe motive pentru care Isus este

mai bun decât orice alt preot. Ia în considerare acest exemplu:

Evrei 2:17 Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.

Observă cum îl descrie Pavel Marele nostru Preot: milos și vrednic de încredere.

Faptul că este milos arată că Isus dă dovadă de o mare îndurare față de aceia care L-au rănit. El ar fi putut să ne lase să suferim pedeapsa meritată pentru păcatele

noastre, dar nu a făcut-o. În loc de aceasta, a conceput un plan ca să ne salveze, chiar dacă pe El aceasta L-a costat infinit de mult.

Faptul că este vrednic de încredere arată că Marele nostru Preot nu va devia de la standardele neprihănirii. El nu poate și nu va schimba Legea Sa. Lucrarea Lui de Mare-Preot nu are scopul de a ne scuza sau de a privi cu îngăduință păcatele noastre, ci pe acela de a ne reconcilia cu Dumnezeu prin lucrarea Sa de iertare și de curățire a păcatelor noastre.

Noi Îi datorăm totul lui Isus. Care va fi răspunsul tău față de lucrarea Sa de Mare-Preot și de Mijlocitor pentru tine?

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

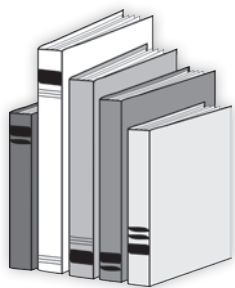
1. De ce au nevoie păcătoșii de un mijlocitor? _____
2. Ce responsabilitate specială le-a dat Dumnezeu oamenilor care deja s-au împăcat cu El? 2 Corinteni 5:18-21 _____
3. Pentru cine ar trebui să ne rugăm? Matei 5:44; 1 Timotei 2:1,2; Iacov 5:14; Luca 22:32; Iov 42:8; Coloseni 4:2-4; Faptele apostolilor 12:1-12; Psalmii 106:23; Ioel 2:17 _____

Secțiunea II

4. În ce fel beneficiază cei răi de mijlocirea lui Hristos? _____
5. Cum beneficiază aceia care L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal în urma mijlocirii Lui? _____
6. Citește Ioan 17 și încearcă să-ți imaginezi că-L vezi pe Isus rugându-Se în sanctuarul ceresc. Care sunt câteva dintre lucrurile pe care Isus le dorește pentru tine personal și pentru toți credincioșii? _____

Secțiunea III

7. Ce perspectivă mai profundă îți dau următoarele versete din cartea Evrei despre lucrarea lui Isus ca Mare-Preot?
2:9-18 _____
4:14-16 _____
5:5-9 _____
7:24-27 _____
8:1, 2 _____
9:23-28 _____
10:19-25 _____
8. De ce este important că Isus este și milos, și vrednic de încredere? _____

VIZIUNI DIN CER

Prima mea viziune — partea 4

Acest templu era sprijinit de șapte stâlpi, toți dintr-un aur transparent, împodobiti cu pietre prețioase. Nu pot să descriu lucrurile minunate pe care le-am văzut acolo. Ah, dacă aș putea vorbi limba Canaanului, abia atunci aș putea să descriu într-o mică măsură slava acelei lumi mai bune.

Am văzut acolo table de piatră pe care erau gravate numele celor 144 000 cu litere de aur. După ce am privit slava templului, am ieșit și Isus ne-a lăsat acolo și a mers la cetate. După puțin timp, i-am auzit din nou glasul minunat care spunea: „Veniți poporul Meu, voi ați ieșit din necazul cel mare și ați făcut voia Mea; ați suferit pentru Mine; veniți la cină, căci Mă voi încinge și vă voi sluji.”

Noi am strigat „Aleluia! Slavă!” și am intrat în cetate. Și am văzut o masă de argint curat; era lungă de mai mulți kilometri și, cu toate acestea, ochii noștri o puteau vedea pe toată. Am văzut roadele pomului vieții, mana, migdalele, smochinele, rodiile, strugurii și multe alte feluri de fructe. L-am rugat pe Isus să-mi permită să mănânc din fructe. El a spus: „Nu acum. Cei care mănâncă din fructele acestei țări nu se mai întorc pe pământ. Însă după puțină vreme, dacă vei fi credincioasă, vei putea să mănânci și din pomul vieții, și să bei apă din râul vieții.” Și a mai spus: „Trebuie să te întorci pe pământ și să le spui și altora ce ți-am descoperit.”

Apoi, un înger m-a purtat cu delicatețe înapoi în această lume întunecată. Uneori, cred că nu mai pot sta aici; toate lucrurile pământului arată atât de sumbru. Mă simt foarte singură aici, căci am văzut o țară mai bună. Ah, dacă aș avea aripi ca un porumbel, aș zbura atunci de aici și mi-aș găsi liniștea!

După ce am ieșit din viziune, totul părea schimbat; o atmosferă mohorâtă învăluia toate lucrurile la care priveam. O, cât de întunecată părea această lume! Am plâns când m-am trezit aici și mi-a fost teribil de dor de acasă. Văzusem o lume mai bună, iar reîntoarcerea îmi

răpise orice bucurie. Am relatat viziunea aceasta micului nostru grup din Portland, care a crezut-o pe deplin ca fiind de la Dumnezeu. Acea vreme a fost plină de putere. Solemnitatea veșniciei ne cuprinsese pe toți. La aproape o săptămână după aceasta, Domnul mi-a dat o altă viziune și mi-a arătat încercările prin care trebuie să trec și că trebuie să merg și să spun și altora ceea ce îmi descoperise și, de asemenea, că voi întâmpina multă împotrivire și

voi avea o mare suferință sufletească mergând la aceștia. Dar îngerul a spus: „Harul lui Dumnezeu îți este de ajuns; El te va sprijini.”

După ce am ieșit din viziune, am fost foarte tulburată. Sănătatea mea era foarte proastă și nu aveam decât șaptesprezece ani. Știam că mulți căzuseră prin înălțare de sine și mai știam că, dacă, în vreun fel anume, m-aș fi înălțat, Dumnezeu avea să mă părăsească și aș fi fost cu siguranță pierdută. M-am dus înaintea Domnului în rugăciune și L-am rugat să pună povara aceasta asupra altcuiva. Simțeam că nu pot s-o duc. Am stat cu fața la pământ multă vreme și toată lumina pe care am putut-o primi a fost: „Fă cunoscut și altora ceea ce ți-am descoperit.”

În următoarea mea viziune, L-am rugat cu sinceritate pe Domnul ca, dacă trebuie să mă duc și să relatez ceea ce îmi arătase, să mă păzească de înălțare de sine. Atunci mi-a arătat că rugăciunea îmi fusese ascultată și că, dacă m-aș afla în primejdia de înălțare a eului, mâna Sa va fi asupra mea și voi fi afectată de boală. Îngerul a spus: „Dacă vei transmite cu credincioșie soliile și vei suferi până la sfârșit, vei mânca din fructele pomului vieții și vei bea din apa râului vieții.” (*Final*) - *Scrieri timpurii*, pp. 19-21

**Văzusem o
lume mai bună,
iar reîntoarcerea
îmi răpise
orice bucurie.**

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Cel mai prețios dar

Inima Îi aparține lui Isus. El a plătit un preț infinit pentru suflet nostru; El vine în fața Tatălui ca Mijlocitor al nostru nu pentru a cere ceva, ci ca un cuceritor care cere să I se dea ceea ce este al Său. El poate să mântuiască pe deplin, pentru că trăiește veșnic pentru a mijloci în favoarea noastră.

O inimă tânără este o jertfă prețioasă, cel mai de valoare dar ce poate fi adus în fața lui Dumnezeu. Tot ceea ce ești și toate capacitățile pe care le ai îți sunt încredințate de Dumnezeu și trebuie să I le înapoezi ca pe o jertfă sfântă. Nu-I poți da lui Dumnezeu nimic din ceea ce nu ți-a fost dăruit mai întâi de El. De aceea, când Îi dăruiești lui Dumnezeu inima, înseamnă să Îi dai un dar care vine de la El și care Îi aparține.

Există multe lucruri care atentează la timpul, la sentimentele și la puterea tinerilor. Satana pretinde că tinerii sunt proprietatea lui și există un mare număr de tineri care pun în slujba lui toate capacitățile și talentele pe care le au. Lumea cere inima noastră, dar ea Îi aparține Celui care a răscumpărat-o. Dacă o dăm lumii, ea va fi umplută cu durere, cu necaz și cu dezamăgire; va deveni murdară și coruptă. Ar fi cel mai grav jaf să dăm lumii inimile noastre, pentru că ele Îi aparțin lui Dumnezeu.

Nu poți fi salvat dacă îți dedici inima căutării de plăceri. Dușmanul credinței a pregătit tot felul de plăceri pentru tineri în toate mediile de existență; și acestea nu se găsesc doar în orașele aglomerate, ci în orice loc unde există ființe omenești. Satana dorește cu ardoare să înroleze tineri în armata sa. Diavolul știe cu ce fel de material are de a face și și-a concentrat înțelepciunea infernală în găsirea de obiceiuri și de plăceri care să îi îndepărteze pe tineri de Isus Hristos. Diversele distracții ale societății au dus la distrugerea a mii și zeci de mii de tineri, care, dacă nu ar fi fost aceste atracții, ar fi fost copii ascultători, respectuoși cu părinții, integri, cu sufletul curat și nobili în preocupări și în caracter. Pentru a putea scăpa de fascinațiile plăcerii, aceștia trebuie să facă un efort disperat. Ei vor trebui să se ridice cu toată tăria, să se apuce, prin cre-

dință, de puterea divină, în încercarea de a-I aparține doar lui Hristos.

Lecția fiului risipitor este dată ca învățătură pentru tineri. În viața sa de plăceri și de păcat, își risipește partea sa de avere într-o viață destrăbălată. Rămâne fără prieteni, într-o țară străină, îmbrăcat în zdrențe, flămând, tânjind chiar la hrana refuzată de porci. Ultima sa speranță este să se întoarcă, pocăit și umil, la casa tatălui său, unde este bine primit, iertat și acceptat de inima tatălui. Mulți tineri fac la fel ca el, trăind o viață destrăbălată, în mocirla plăcerilor, uitând de fântâna cu apă vie, de izvorul adevăratei plăceri, făcându-și vase sparte, care nu pot ține apa.

Chemarea lui Dumnezeu se adresează fiecărui tânăr: „Fiule, dă-Mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele.” Lui Dumnezeu Îi place să îi vadă pe tineri fericiți, de aceea le cere să Îi dea Lui inimile lor, pentru ca toate capacitățile lor să fie păstrate într-o condiție sănătoasă și viguroasă. Lor, Dumnezeu le-a încredințat darul vieții. El este Cel care face inima să bată; El dă putere fiecărei părți a corpului. Bucuria curată nu va degrada niciunul dintre darurile lui Dumnezeu. Atunci când căutăm plăceri care ne despart de Dumnezeu, păcătuim și împotriva trupului nostru, și împotriva lui Dumnezeu. Tinerii trebuie să nu uite că în lume sunt puși la probă pentru a se dovedi dacă au un caracter care să-i facă demni de a locui împreună cu îngerii.

Când tovarășii voștri vă îndeamnă pe căi vicioase și nesăbuite și tot ce este în jurul vostru vă ispitește să Îl uitați pe Dumnezeu, să distrugeți capacitățile pe care Dumnezeu le-a pus în voi și să degradați tot ce este nobil în voi, împotriviți-vă lor. Amintiți-vă că Îi aparțineți lui Dumnezeu, sunteți cumpărați cu prețul suferinței și al agoniei Fiului lui Dumnezeu.

Dumnezeu spune: „Fiule, dă-Mi inima ta.” Vei refuza să-I dai ceea ce, de fapt este deja al Lui – ceea ce nu poți refuza fără să-ți pierzi sufletul? El îți cere inima; dă-I-o, căci este a Lui și ți-a încredințat-o ție. Dacă îți cere banii, dă-i, căci sunt ai Lui. „Voi nu vă aparțineți; căci ați fost cumpărați cu un preț.”

Domnul Isus vă cheamă în slujba Lui. El vă iubește. Dacă vă îndoiiți de dragostea Sa, priviți spre Calvar. Lumina care se revarsă de la cruce vă arată dimensiunile acestei iubiri, care nu poate fi cuprinsă în cuvintele niciunei limbi. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește.” Trebuie să ne apropiem de poruncile lui Dumnezeu prin studiu amănunțit, iar apoi să arătăm că suntem fiii și fiicele Sale, care ascultăm de El.

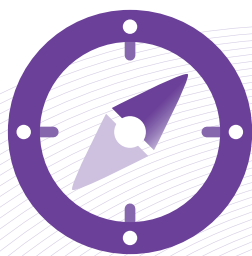
Mila lui Dumnezeu vă este arătată în fiecare moment și este bine să vă gândiți cum și de unde vin binecuvântările din fiecare zi. Lăsați binecuvântările prețioase ale lui Dumnezeu să trezească recunoștința în inimile voastre. Nu puteți număra binecuvântările lui Dumnezeu, iubirea și bunătatea care vă sunt arătate, pentru că sunt la fel de multe ca picăturile de ploaie. Nori de milă sunt deasupra voastră, gata să se reverse peste voi. Dacă veți aprecia prețiosul dar al mântuirii, veți fi sensibili în fața schimbărilor zilnice în ceea ce privește ocrotirea și dra-

gostea lui Isus și veți fi conduși pe căi de pace. Priviți la lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu în natură și lăsați inima să se umple de recunoștință față de Creator. În cartea naturii există un studiu minunat pentru minte. Nu fiți nerecunoscători și nepăsători. Deschideți ochii înțelegerii; vedeți armonia care domnește în legile naturii și dați-I slavă Creatorului, Celui care domnește peste cer și pământ. Vedeți-L cu ochii credinței cum Se apleacă cu dragoste asupra voastră, spunând cu milă: „Fiule, dă-Mi inima ta.” Predați-vă lui Dumnezeu și atunci, cu inima plină de mulțumire, veți putea spune: „Dar știu că Răscumpărătorul Meu este viu.”

Credința voastră în Isus vă va da putere și vă va întări caracterul. Toată fericirea, pacea, bucuria și succesul în această viață depind de credința sinceră în Dumnezeu. Această credință va duce la ascultarea de poruncile lui Dumnezeu. Cunoașterea lui Dumnezeu și încrederea în El vă vor ajuta să vă țineți departe de orice lucru rău și vă vor motiva pentru toate lucrurile bune. Credeți în Isus, pentru că El este Cel care ne iartă păcatele, Cel care dorește să fim fericiți în locașurile pe care ni le-a pregătit. El dorește să trăiți în prezența Lui; să aveți viață veșnică și să primiți o cunună de slavă. - *The Youth's Instructor*, 5 ianuarie 1887

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. De ce inima îi aparține lui Isus? _____
2. Care este cel mai de preț dar care îi poate fi oferit lui Dumnezeu? _____
3. Dacă ne dăm inima lumii, care sunt urmările pe care trebuie să le așteptăm? _____
4. Ce a făcut Satana ca să-i despartă pe tineri de Isus? _____
5. Ce i-a făcut pe mulți tineri să nu fie ascultători, respectuoși, integri, cu suflet curat și nobili? _____
6. Ce trebuie să facă un tânăr pentru a scăpa de fascinațiile plăcerii? _____
7. Ce îi place lui Dumnezeu să facă? _____
8. Unde trebuie să privim, dacă suntem ispitiți să ne îndoim de dragostea lui Dumnezeu? _____
9. De ce anume depind fericirea, pacea, bucuria și succesul din această viață? _____
10. Care este constrângerea cea mai puternică pentru a nu face lucruri rele și motivul pentru a face lucruri bune? _____

Capitole de credință

Școala noastră în criză — partea 2

de Fred Coker, misionar AFM în Guinea

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Când l-am anunțat pe domnul Coleman despre noile cerințe, biroul AFM a început imediat o săptămână de post și rugăciune pentru rezolvarea situației noastre. Vestea s-a răspândit și mai mulți oameni s-au alăturat perioadei de post și de rugăciune.

Vineri dimineața, domnul Diallo ne aștepta în curtea școlii la ora când profesorii își țineau devoționalele. La 7:45, când am adunat elevii pentru devoțional, domnul Diallo ne-a întrerupt programul și li s-a adresat elevilor. Le-a spus că trebuie să fie respectuoși față de profesorilor lor, dar, cu toate acestea, să refuze să se roage cu noi și să nu se conformeze regulilor școlii. Elevii s-au infuriat repede pe domnul Diallo și au început să mormăie în barbă, lipsiți de respect. Cu cât el vorbea mai mult, cu atât mai zgomotoși deveneau aceștia. Am simțit că se cocea o revoltă, așa că l-am întrerupt pe domnul Diallo și m-am adresat elevilor, încurajându-i să fie respectuoși cu acesta.

Apoi, le-am spus să se ducă acasă și să-și invite părinții la o întâlnire PTA în duminica aceea. Erau foarte furioși și ezitau să se împrăștie, dar am reușit să-i trimitem acasă. Văzând că li s-au întors copiii acasă, mai mult de jumătate dintre părinți au venit la școală să vadă care era problema. Unii erau nemulțumiți la adresa oficialilor educației și își manifestau supărarea destul de zgomotos. Am reușit să-i calmăm și i-am invitat la întâlnire. După ce am trimis elevii acasă, i-am chemat pe profesori în biroul administrativ. Timp de două ore, ne-am rugat lui Dumnezeu să ne ofere îndrumare și am cântat imnuri de laudă și de închinare. După două ore, ne-a venit ideea să trimitem o delegație la pastorul Gameti, președintele postului nostru misionar.

Duminică, s-au prezentat aproximativ 95% dintre părinți la întâlnirea PTA — fiind, de departe, cea mai mare prezență înregistrată vreodată la întâlnirile noastre. După ce le-am explicat situația, aceștia și-au exprimat indignarea. Era încurajator să realizezi că toți erau de partea noastră. Aceștia au dorit să meargă imediat la reședința directorului educativ local. Am intervenit și le-am spus că erau niște părinți responsabili și, de aceea, ar trebui să acționeze cu respect. Le-am propus să formeze o delegație alcătuită din trei sau patru persoane, care să meargă să se întâlnească apoi cu acesta.

Când pastorul Gameti a aflat despre necazurile noastre, cerut să aibă loc o întâlnire de urgență a comitetului misiunii, cu scopul de a salva școala. Cu ajutorul consultantului nostru în educație, aceștia au fost primiți în audiență la directorul național pentru școlile private din Guinea, domnul Keita. Acesta a promis să vină și să investigheze personal problema, cerându-i pastorului Gameti să facă parte din delegația lui. În timpul săptămânii, domnul Keita a sosit la campus însoțit de reprezentantul local al Ministrului Educației. Acesta a fost impresionat de campus și de mica noastră bibliotecă, unde i-a întâlnit pe administratorii școlii și pe pastorul Gameti. Am răspuns la toate întrebările despre școala noastră, invitându-l pe reprezentantul Ministrului Educației să confirme situația noastră, ceea ce a și făcut, fără nicio obiecție. Directorul planului educațional a încheiat spunând: „În ceea ce privește examenele naționale, în ultimii trei ani școala noastră a obținut cele mai bune rezultate din întregul district.”

Cu această explicație și confirmare, domnul Keita a anunțat că a descoperit că școala noastră era în conformitate totală cu standardele naționale din Guinea. Acesta l-a îndemnat pe reprezentantul Ministrului Educației, precum și pe noi, să lucrăm împreună și să încercăm să ne înțelegem. Recent, am aflat că efortul de a ne închide școala a fost inițiat de școlile rivale în complicitate cu directorul local al școlilor private. Cât despre misterioșii „Tinerii musulmani din Fria” nu am mai auzit nimic. Școala noastră continuă așa cum a făcut-o de nouă ani încoace. Ne ținem devoționalele și ne rugăm cu elevii, iar zilele de școală sunt de luni până vineri.

Vă mulțumim tuturor pentru rugăciunile și pentru sprijinul vostru. Dumnezeu nu numai că a răspuns rugăciunilor voastre de a salva școala noastră iubită, dar S-a folosit de momentul acesta de criză și pentru a face cunoscut profilul bisericii și al școlii noastre pe plan local și național. Fie Numele Lui lăudat! (*Final*)

CONTRA CURENTULUI

21 decembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?”

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

Cum a CĂZUT BABILONUL

Text de memorat | Apocalipsa 14:8

Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei

SECȚIUNEA I

Ce ai crede despre cineva care merge prin cartierul tău cu ziare în mână și strigând: „S-a scufundat Titanicul! Citește întreaga poveste!”?

Veștile sunt vești doar când sunt proaspete. Nu ne deranjează ideile de matematică vechi de 1 000 de ani. Nici cărțile de istorie vechi de o sută de ani. Însă ziarele sunt reciclate sau sunt folosite pentru aprins focul chiar după câteva zile.

Așadar, atunci când îngerul zboară prin mijlocul cerului și îi anunță pe locuitorii pământului că „A căzut, a căzut Babilonul”, putem fi siguri că la momentul acestui anunț Babilonul tocmai căzuse.

Apocalipsa 14:8 Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Într-o lecție anterioară, când am studiat înțelesul cuvântului Babilon, am aflat că Babilonul este format din confesiunile creștine false, deoarece acestea predică un amestec confuz de adevăr și eroare („Babel” înseamnă „confuzie”). De asemenea, am observat că verbul „a căzut” arată că Babilonul a format cândva un grup curat de credincioși; cu toate acestea, s-a pervertit din cauza greșelilor și a prieteniei cu lumea.

În această lecție, vrem să ne înțelegem cum s-a desfășurat această tragedie și să vedem cum putem evita să facem aceeași greșală în viețile noastre.

Cum a căzut Babilonul? Răspunsul poate fi ilustrat printr-o piatră mare. Să presupunem că ești într-o

“Pentru cei care cred, Hristos este temelia sigură. Aceștia sunt cei care cad pe Stâncă și se zdrobesc. Aici sunt prezentate supunerea față de Hristos și credința în El.”

— *Hristos, Lumina lumii*, p. 599

DIN CUPRINS:

B-51

Cum a căzut Babilonul

O perspectivă asupra luptei

Sunt căutați creștini patrioți

GPS-ul lui Dumnezeu – partea 1

drumeție și dai peste un astfel de bolovan. Poți să te urci pe el și să ajungi mai sus. În caz contrar, te poți împiedica și o poți lua la vale.

La fel stau lucrurile și cu adevărul. Aceia care îl acceptă își construiesc viața pe o temelie sigură, de piatră, care niciodată nu va eșua și nu va dezamăgi. Dar pentru aceia care Îl resping pe Isus adevărul devine pricină de poticnire și de pierdere veșnică.

1 Petru 2:6-8 Căci este scris în Scriptură:

„Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.” Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului” și „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiri.

Piatra din capul unghiului despre care vorbește Petru este Isus. Aceia care acceptă adevărul așa cum este descoperit de Isus vor primi viața veșnică. Aceia care resping adevărul vor primi distrugerea veșnică.

Oamenii s-au așezat împotriva lui Dumnezeu și tot ce ar fi fost spre mântuirea lor s-a întors spre nimicirea lor. - Hristos, Lumina lumii, p. 600

“Omul care desconsideră cuvintele spuse de Hristos construiește pe nisip. Când vine furtuna, structura pe care a construit-o va cădea și mare va fi prăbușirea ei.”

—*A Place Called Oakwood, p. 111*

Putem astfel să ne facem o idee despre cum au căzut bisericile. Dumnezeu le-a dat o lumină prețioasă, dar pentru că s-au îndepărtat de adevăr, ele au acceptat și apoi i-au învățat pe oameni o serie de doctrine false, aflate în opoziție cu declarațiile clare ale Bibliei — „vinul mâniei curviei ei”. Cu alte cuvinte, acestea s-au poticnit „neascultând de cuvânt”.

Întunericul spiritual care a cuprins țările, bisericile și oamenii nu se datorează unei retrageri arbitrar a sprijinului harului divin din partea lui Dumnezeu, ci neglijenței sau respingerii luminii divine de către oameni. - Tragedia veacurilor, p. 377

Adevăr sau minciună. Fie una, fie cealaltă. Ce anume accepți și ce îi înveți pe alții prin cuvintele și prin exemplul tău?

SECȚIUNEA II

Căderea bisericii creștine a început cu mult timp în urmă. Încearcă să-ți imaginezi ce s-a întâmplat. În primele secole, credincioșii erau plini de râvnă. Aceștia înduraseră o persecuție îngrozitoare. Sângele martirilor este sămânța creștinismului, după cum a scris unul dintre aceștia. Cu cât mai mult erau persecutați biserica, cu atât mai repede biserica devenea mai puternică și creștea în număr.

Dar când persecuția a încetat, numeroși oameni care nu simțiseră vreodată nevoia să-și schimbe atitudinea au început să se alăture bisericii. Deoarece aceștia au făcut unele schimbări în viața lor, au simțit și că biserica trebuia, de asemenea, să facă unele schimbări. Și, din păcate, biserica și-a schimbat loialitatea față de Dumnezeu pentru onoarea și popularitatea lumii.

Pentru a câștiga mai mulți membri, biserica a făcut treptat modificări, inclusiv adoptarea diverselor ritualuri și idei păgâne. Unii s-au gândit că dacă biserica s-ar închina lui Dumnezeu în prima zi, în loc de a șaptea zi, ar fi mai ușor pentru păgânii care se închinau soarelui să se alăture bisericii. Un astfel de raționament a dus la dezastru. Com-

promisul de dragul evanghelizării a ajuns să corupă și să împartă biserica. Dar nu toți a făcut compromisuri.

Acum, biserica se găsea într-o primejdie înfricoșătoare. Închisoarea, chinul, focul și sabia fuseseră binecuvântări, în comparație cu aceasta. Unii creștini au rămas neabătuți, declarând că nu puteau face niciun compromis. Alții erau în favoarea părăsirii sau modificării unor trăsături ale credinței lor și a unirii cu aceia care primiseră o parte a creștinismului, susținând că acestea ar fi mijloace pentru deplina lor convertire. Acesta a fost un timp de groază adâncă pentru urmașii credincioși

ai lui Hristos. Sub mantia unui creștinism cu numele, Satana s-a strecurat în biserică pentru a corupe credința și pentru a întoarce mintea oamenilor de la Cuvântul adevărului. - *Tragedia veacurilor*, pp. 42, 43

Cei care au făcut compromisuri nu erau misionari; nu ascultau de Dumnezeu. Așa cum am citit în secțiunea precedentă, oamenii neascultători se împiedică de adevăr și cad în apostazie. În felul acesta, biserica primară și-a pierdut puritatea. Odată ce începi să te rostogolești pe o scară, nu este ușor să te mai oprești. Îndată ce biserica a respins autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, nu a mai existat nicio limită pentru erorile care puteau fi tolerate sau promovate. Astfel, s-a îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu. În acest mod, lumea a intrat în Evul Mediu Întunecat.

În timp ce o mare parte din biserică a căzut în apostazie în primele secole, unii dintre membrii ei au rămas credincioși. Grupuri precum valdenzii au rămas curate și credincioase, iar în timpul Reformei, Dumnezeu a ridicat oameni ca Wycliffe, Huss, Ieronim și Luther, pentru a aduce un potop de lumină în lume. Acești creștini credincioși au

îndurat o mare persecuție în timp ce le-au dus lumina adevărului celor care se aflau într-un mare întuneric. Acest lucru i-a ajutat pe oamenii din acea perioadă, care se aflau într-o mare confuzie, să înțeleagă adevărul Evangheliei. Lucrarea lor a fost asemenea celei a apostolului Pavel, căruia Dumnezeu i-a încredințat această misiune:

Faptele apostolilor 26:18 ... ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți.

Gândește-te un moment la Martin Luther, ca reprezentant al reformatorilor. Toată viața lui a învățat, iar cunoștințele lui din Cuvântul lui Dumnezeu au crescut. Perspectivele lui deveneau tot mai biblice. Dar când a murit, urmașii lui au fost mulțumiți să creadă doar ceea ce Luther a crezut.

În cele din urmă, persecuția împotriva bisericilor Reformei practic a încetat. Poți ghici ce s-a întâmplat după aceea, bazându-te pe cunoștințele despre istoria bisericii rezumate mai sus?

SECȚIUNEA III

Până la începutul anilor 1800, bisericile protestante se aflau într-o condiție spirituală îngrozitoare. În timp ce fondatorii acestora fuseseră devotați cu totul lui Dumnezeu și, ascultători fără frică ai Scripturilor, mulți dintre cei care au venit după nu au mai fost așa.

Când acei întemeietori care aveau adevăratul spirit al reformei au încetat din viață, urmașii lor s-au ridicat și au dat „un nou chip cauzei”. În timp ce țineau orbește la crezul părinților lor și refuzau să primească orice alt adevăr în afară de acela pe care l-au cunoscut mai înainte, urmașii reformatorilor s-au îndepărtat mult de exemplul lor de umilință, lepădare de sine și de renunțare la lume. - *Tragedia veacurilor*, p. 385

Ce se putea face pentru a vindeca biserica de doctrinele ei eronate, de practicile lumești și de regresul ei? Ce anume o putea aduce înapoi la puritate, la dragoste, la credință și la unitate? Marele Medic a prescris un medicament sigur: solia primului înger.

Acest anunț brusc al judecății și al revenirii iminente a lui Isus i-a luat prin surprindere în special pe creștini, ținând cont că aproape toți așteptau mai întâi o mie de ani de pace. Din nefericire, ca regulă generală, bisericile s-au împiedicat de adevărul binecuvântat și au respins învăță-

turile Scripturii despre revenirea iminentă a lui Hristos, deoarece nu doreau ca El să revină. Uriah Smith a scris:

Venise timpul ca bisericile protestante să avanseze spre un teren religios mai înalt. Acestea puteau să accepte lumina și adevărul oferite și să ajungă la un nivel superior sau puteau să le respingă și să-și piardă, astfel, spiritualitatea și susținerea lui Dumnezeu, ori, altfel spus, să experimenteze o prăbușire spirituală. Adevărul pe care Dumnezeu l-a considerat potrivit pentru a-l folosi ca instrument în această lucrare a fost solia primului înger. Doctrina propovăduită a fost sosirea ceasului judecății lui Dumnezeu, urmată de a doua venire a lui Hristos. După ce au ascultat-o destul timp ca să vadă binecuvântările care însoțeau doctrina și rezultatele bune care proveneau din aceasta, bisericile în ansamblu au respins-o cu dispreț și cu batjocură. Astfel, ele au fost testate, căci după aceea au arătat în mod clar că inimile

lor erau cu lumea, nu cu Domnul, și că au preferat ca lucrurile să rămână așa. - *Daniel și Apocalipsa*, pp. 653, 654

Astfel s-a întâmplat că bisericile protestante au căzut și au ajuns să facă parte din Babilonul spiritual. Această cădere a avut loc la începutul anilor 1840, în special în vara lui 1844, pe care o anunța solia îngerului al doilea.

Refuzând să ia seama la avertizarea primului înger, ei au respins mijloacele pe care Cerul le prevăzuse spre îndreptarea lor. Ei au disprețuit solul harului care le-ar fi corectat greșelile care-i despărțeau de Dumnezeu și, cu o înverșunare mai mare, s-au întors să caute prietenia lumii. Aceasta era cauza acelei stări îngrozitoare de iubire pentru lume, de apostazie și de moarte

spirituală care exista în bisericile anului 1844. - *Tragedia veacurilor*, p. 380

Ai observat că bisericile care au respins adevărul și autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu nu doar au căzut, dar continuă încă să cadă? Să ținem cont că, deși ele se află într-o condiție căzută, în aceste biserici se găsesc numeroși discipoli adevărați ai lui Hristos. Înainte ca Isus să Se întoarcă pe pământ, El îi va chema pe acești oameni să iasă din Babilon.

Apocalipsa 18:4 Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”

Simți că te afli într-un stare spirituală decăzută? Sau ai acceptat Cuvântul lui Dumnezeu ca autoritate în fiecare domeniu al vieții tale?

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. În lecție este menționată piatra din capul unghiului. Citește ce s-a întâmplat cu piatra din capul unghiului folosită la construcția templului lui Solomon, în Hristos, Lumina lumii, pp. 597, 598. Apoi termină capitolul și explică în ce fel ai putea evita căderea spirituală pe care au experimentat-o Babilonul și poporul evreu din vechime. _____

2. Cum a ajuns Isus să fie o piatră de poticnire pentru evrei? _____
Cum se poate întâmpla la fel și pentru mulți creștini din ziua de azi? _____

3. De ce indivizii, bisericile sau popoarele trec prin experiența întunericii spirituale? Ioan 3:19-21 _____

Secțiunea II

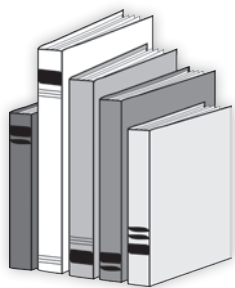
4. Enumeră câteva lucruri care au fost binecuvântări pentru biserică, în comparație cu relele provocate de compromisuri. _____

5. Vrea Dumnezeu să fim satisfăcuți cu ceea ce pionierii bisericii au aflat din studiul Bibliei? _____
De ce trebuie să continuăm să studiem și să învățăm? _____

Secțiunea III

6. Prin ce atitudine importantă diferă reformatorii de mulți dintre urmașii lor? _____
7. Care a fost cauza prăbușirii Babilonului? _____
Ce te-ar putea face și pe tine să cazi spiritual? Apocalipsa 3:14-22 _____
8. De ce nu putem presupune că toți membrii bisericilor căzute fac parte din Babilon? Apocalipsa 18:4; Ioan 10:16 _____

Studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, pp. 49-60; 375-390

VIZIUNI DIN CER

O priveliște a luptei

Am văzut în viziune două armate într-o luptă teribilă. Una dintre ele avea în frunte steaguri care purtau semnul lumii, cealaltă avea în frunte steagul pătat de sânge al Prințului Emanuel.

Steag după steag era lăsat să se târască prin țărână, pe măsură ce companie după companie din armata Domnului se alătura dușmanului și seminție după seminție din rândurile dușmanului se unea cu poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu. Un înger care zbura prin mijlocul cerului pune stindardul lui Emanuel în multe mâini, în timp ce un general puternic striga cu voce tare: „Intrați în rânduri! Cei care sunt credincioși față de poruncile lui Dumnezeu și față de mărturia lui Hristos să ia acum poziție, arătând de care parte sunt! Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei; nu văatingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi îmi veți fi fii și fiice. Toți cei care vor să vină în ajutorul Domnului, printre oamenii viteji!”

Lupta a devenit tot mai încheștată. Victoria înclina când de o parte, când de cealaltă. Deodată, soldații crucii s-au retras, ca atunci când un stegar „cade în leșin” (Isaia 10:18). Dar aparenta lor retragere era doar ca să câștige o poziție mai avantajoasă. Se auzeau strigăte de bucurie. Se înălța un cântec de laudă la adresa lui Dumnezeu și glasuri de îngeri se uneau în cântare, atunci când soldații lui Hristos înfingeau steagul Lui pe zidurile fortărețelor deținute până atunci de dușman. Căpetenia mântuirii noastre conducea lupta și le trimitea ajutor soldaților Săi. Puterea Lui se manifesta cu tărie, încurajându-i să împingă lupta până la porți. El le arăta lucruri mari și minunate, conducându-i, pas cu pas, biruitori și ca să biruiască. În cele din urmă, victoria a fost câștigată. Armata care urma steagul cu inscripția: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” a triumfat în mod glorios. Soldații lui Hristos erau chiar la porțile cetății și, cu bucurie, cetatea L-a primit pe Împăratul ei. Împărăția păcii, a bucuriei și a neprihănirii veșnice a fost Instaurată.

**Nu este timpul
acum ca aceia
care sunt poporul
lui Dumnezeu să
fie slabi.**

Acum, biserica este implicată în luptă. Acum, avem de înfruntat o lume cufundată în întuneric adânc și dedată aproape cu totul la idolatrie. Dar va veni ziua când lupta se va încheia și victoria va fi câștigată. Voia lui Dumnezeu trebuie să se facă și pe pământ. Atunci, națiunile nu vor mai avea altă lege decât legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită și îmbrăcată cu veșmintele laudei și ale mulțumirii – cu haina neprihănirii lui Hristos. Întreaga natură, în frumusețea ei fără egal, Îi va aduce lui Dumnezeu un tribut continuu de laudă și de adorare. Lumea va fi scăldată în lumina cerului. Anii vor trece în bucurie.

Lumina lunii va fi ca lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare ca acum. La priveliștea aceasta, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor striga de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni în a proclama: „Nu va mai fi păcat și nici moarte nu va mai fi.” Acesta este tabloul care mi-a fost prezentat. Dar biserica trebuie să lupte și va lupta cu dușmani văzuți și nevăzuți. Agenții lui Satana, în chip omenesc, sunt pe câmpul de luptă. Oamenii s-au coalizat pentru a se opune Domnului oștirilor.

Aceste alianțe vor dăinui până ce Hristos Își va părăsi locul de mijlocire dinaintea tronului harului și va îmbrăca veșmintele răzbunării. Agenții satanici sunt în toate orașele, preocupați să-i organizeze în partide pe cei care se opun Legii lui Dumnezeu. Se alătură acestor confederații atât oameni care susțin că sunt sfinți, cât și unii care declară deschis că sunt necredincioși. Acum nu este un timp când poporul lui Dumnezeu să fie slab. Nu ne putem îngădui nici măcar o clipă să lăsăm garda jos. „Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor Diavolului.” - *Mărturii pentru biserică*, vol. 8, pp. 41, 42

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Sunt căutați patrioți creștini

Printre copiii lui Israel luați prizonieri în Babilon la începutul celor șaptezeci de ani de captivitate, se găseau patrioți creștini, tineri credincioși principiilor, care nu aveau să fie corupți de egoism și care aveau să-L onoreze pe Dumnezeu chiar cu prețul de a pierde totul.

Domnul privea cu mare plăcere la acești tineri loiali și cinstiți. Ei trebuiau să sufere împreună cu cei vinovați, dar în providența lui Dumnezeu, această captivitate era mijlocul prin care aveau să iasă în față. Exemplul lor de integritate nepătată în timpul perioadei de captivitate în Babilon strălucește de slavă cerească.

Printre cei care I-au rămas credincioși lui Dumnezeu după ce au ajuns în țara captivității, profetul Daniel și cei trei prieteni ai lui sunt exemple ilustre a ceea ce până și tinerii pot deveni atunci când sunt uniți cu Dumnezeul înțelepciunii. Pentru cei care sunt chemați să facă față încercărilor și ispitelor, ne-a rămas un scurt raport al vieții celor patru evrei. [...]

Nu mândria sau ambiția i-a dus pe acești tineri la curtea împăratului, în compania celor care nici nu-L cunoșteau și nici nu se temeau de adevăratul Dumnezeu. Ei au ajuns captivi într-o țară străină fiind purtați acolo de Înțelepciunea Infinită. Despărțiți de influențele de acasă și de asocierile sacre, ei au căutat să se achite de îndatoriri cu credibilitate, onorând poporul asuprit din care făceau parte și slăvind-L pe Cel ai cărui slujitori erau. Acești tineri primiseră o educație corectă în primii ani de viață, iar acum își onorau învățătorii din copilărie. Ei aveau obiceiul să-și unească tăgăduirea de sine cu seriozitatea scopului, cu stăruința și cu statornicia.

Educația primită de acești patru tineri în Iuda nu era conformă școlilor lumești, ci scopului și planului lui Dumnezeu. Școala în care au fost educați nu avea

programa școlilor de dinaintea distrugerii lumii prin potop – școli în care dominau sentimentele de necredință și unde natura era recunoscută și venerată mai presus de Dumnezeul creator al naturii. Acești tineri au fost crescuți în familii în care au fost învățați frica de Domnul.

Părinții lui Daniel l-au învățat în copilărie obiceiul cumpătărilor stricte. L-au învățat că orice ar face trebuie să se conformeze legilor naturii; că hrana și băutura au o influență directă asupra fizicului, minții și moralității; că trebuia să răspundă în fața lui Dumnezeu pentru capacitățile sale; că nu trebuia să urmeze nicio cale lipsită de înțelepciune care i-ar fi scăzut sau slăbit puterile. Ca urmare a acestor învățături, el înălța Legea lui Dumnezeu în mintea lui și o venera în inima lui.

Această educație timpurie a fost pentru Daniel și prietenii sursa susținerii lor. Lecțiile învățate în primii ani i-au condus să hotărască să nu se lase corupți la curtea Babilonului. Pentru ei, adevărul era adevăr. Aveau sădite în inimă principiile acestuia. Ei înțelegeau că omul crede în neprihănire cu inima și dă mărturie spre mântuire cu gura. Pentru ei, prima și cea mai mare poruncă – „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” – era adevăr și trebuiau să-i dea ascultare.

În școlile fondate sub îndrumarea lui Dumnezeu,

teamă de Domnul era temelia adevăratei educații. Cunoașterea de Dumnezeu a fost transmisă din generație în generație. În Abel, pe care l-a ucis Cain, și după aceea în Enoh, Set, Metusala,

“ Linia de demarcație dintre cel credincios și cel necredincios trebuie să fie clară și distinctă. ”

Noe și mulți alții, Domnul a avut martori credincioși, oameni drepecți care s-au temut de El înainte generației lor. Aceștia nu aveau o memorie slabă și perfidă. Ei primiseră cuvintele educației de la Adam și le repeta-se mai departe copiilor și nepoților lor. Multe evenimente istorice importante și adevăruri erau exprimate în cântece.

Daniel și prietenii lui erau familiarizați cu viețile lui Abel, Set, Enoh și Noe. Ei prețuiau adevărurile care fuseseră transmise din generație în generație. Aveau gravat în inimă chipul lui Dumnezeu. Atunci când au fost înconjurați de atmosfera răului, acești tineri au rămas integri. Nicio putere sau influență nu-i putea îndepărta de principiile pe care le învățaseră de tim-

puriu în viață, studiind Cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu.

Dragi tineri și tinere, studiați istoria lui Daniel și a prietenilor lui. Viețile lor trebuie să vă inspire cu hotărârea de a-I fi credincioși lui Dumnezeu. Ori îi sunteți loiali, ori nu. Integritatea creștină este întărită prin hotărârea de a-I sluji Domnului cu credință. Ridicați stindardul pe care stă scris: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Nu faceți niciun compromis cu răul. Linia de demarcație dintre cel credincios și cel necredincios trebuie să fie clară și distinctă. Luați decizia fermă de a împlini voia Domnului tot timpul, în orice loc. - *The Youth's Instructor*, 21 mai 1903

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Enumeră cele trei caracteristici prin care se distingeau patrioții creștini când au fost duși în Babilon. _____

2. Ce anume **nu** i-a adus pe acei tineri la curtea împăratului? _____

3. Descrie tipul de educație primit acasă de Daniel și de cei trei prieteni ai lui. _____

4. Ce principii de cumpătare l-au învățat părinții lui Daniel pe acesta în copilărie? _____

5. Care a fost sursa susținerii lui Daniel? _____
Poate că într-o zi vei fi părinte. Ce poți să faci ca să-ți ajuți copiii să stea fermi de partea adevărului? _____

6. Ce anume te va inspira să-l fii credincios lui Dumnezeu? _____
7. Care sunt cele două alegeri pe care le avem la dispoziție? _____
8. Cum este întărită integritatea unui creștin? _____
9. Ce anume trebuie să fie clară și distinctă? _____
10. Ce trebuie să fii ferm hotărât să faci? _____

Capitole de credință

GPS-ul lui Dumnezeu—partea 1

de Barnabas Hope, misionar AFM în Turcia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

În timp ce mergeam prin pădurea din apropierea casei mele, ieri dimineață, am dat peste o oaie moartă. Nu era deloc plăcută vederii – era umflată și își ținea picioarele înțepenite drept în sus. M-a făcut să mă gândesc la parabola oii pierdute.

Cum ar fi stat lucrurile dacă totul s-ar fi întâmplat diferit în povestire? Dacă nu ar fi existat un păstor bun care să fi ieșit să-și caute oaia? Dacă păstorul s-ar fi oprit din căutare pentru că era întuneric și târziu? Dacă oaia aceea pierdută aș fi fost eu? Da, aceea oaie moartă aflată la distanță de turma ei mi-a dat câteva lecții bune la care să mă gândesc. Într-o zi din săptămâna trecută, am privit prin parbrizul mașinii într-o intersecție aglomerată și am fost surprins să văd o figură familiară care mă privea dintr-o mașină de lângă a mea. Nu îl mai văzusem pe Kutlu de mai bine de doi ani. Acest profesor pensionat fusese unul dintre cei mai interesați de studiul Bibliei înainte să se mute. Pe vremea aceea, citea împreună cu soția lui timp de o oră pe zi dintr-o Biblie pe care i-o dădusem. Primea cuvintele lui Isus cu un mare entuziasm. Nu cu mult înainte să se mute, i-am amintit să mediteze cu mare respect la Calvar. Cu ochii strălucind de zel, mi-a spus: „În relatarea din Biblie, sutașul a spus: «Cu siguranță acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!»” Cuvinte mari din partea unui musulman! Cu adevărat creștea în credință; dar după ce se mutase, nu mai reușisem să-i cultiv credința la telefon, deoarece cunoștințele mele de limbă erau sărace.

Cam cu o lună înainte ca Kutlu să se mute, a avut loc un eveniment interesant. Obişnuiam să fac mișcare în fiecare dimineață împreună cu el. Într-o dimineață, un bărbat pe nume Rashar ni s-a alăturat în plimbarea prin livada de măslini. Am presupus că era prietenul lui Kutlu. La un moment dat, Rashar m-a apucat de braț și a spus: „Imamul meu mi-a dat un *Incil* (Nou Testament). Mi-a plăcut foarte mult! Crezi că poți să găsești pentru mine *Tevrat* (cărțile lui Moise)? În aceeași dimineață, i-am dat o Biblie integrală. Cam la o lună după ce Kutlu s-a mutat, am hotărât să merg și să-i fac o vizită pe neaunțate. Cam cu

jumătate de oră înainte să sosesc în oraș la el, l-am sunat. A fost încântat de faptul că soseam. Când am intrat în inima orașului acestuia cu 10 000 de locuitori, am fost surprins să văd un bărbat ieșind în fugă dintr-o cafenea, fluturându-și

brațele în semn să mă opresc. Confuz, am oprit. Era Rashat! În ziua aceea am aflat că Rashat și Kutlu erau frați. M-a făcut să mă gândesc la relatarea lui Ioan despre Andrei și Petru.

Am petrecut o zi interesantă cu cei doi. Am petrecut un timp solemn de reflecție la mormântul ficei lui Kutlu, care murise când avea doisprezece ani.

I-am vizitat pe prietenii apropiați ai lui

Kutlu și am vorbit despre lucruri spirituale. În noaptea aceea, cei doi bărbați m-au dus la casa din munți a lui Rashat. Acolo, am văzut Biblia deschisă lângă canapeaua lui, așa că am știut că citise din ea. Noaptea mi-a spus: „Poate că ar trebui să te faci musulman și eu, creștin.” Știam că în fraza aceasta era ascuns un element de logică culturală. Îi plăcea foarte mult ceea ce învățase despre Hristos, dar s-ar fi simțit blestemat dacă ar fi părăsit islamul. Singura cale prin care putea echilibra păcatul părăsirii religiei lui ar fi fost să aducă un străin în rândurile islamului.

L-am mai vizitat pe Kutlu de câteva ori după aceasta, dar era ocupat să o ajute pe cealaltă fiică a lui să facă față numeroaselor probleme pe care le întâmpina pentru a deschide o farmacie. Părea că flacăra sa spirituală se stinge. Aspectul spiritual al prieteniei noastre se ofilise, iar din punct de vedere lingvistic eram incapabil să întrețin flacăra la telefon. De asemenea, viața mea era plină. Faptul că înființam o nouă biserică în orașul nostru atrăgea de la sine numeroase cerințe. După un timp, a trebuit să depozitez prietenia cu Kutlu pe raftul memoriei ca pe o amintire plăcută. Nici pe Rashat nu l-am mai văzut. Oile erau de-acum pe cont propriu. (Va continua)

CONTRA CURENTULUI

28 decembrie

Vă puteți permite să nu luați în considerare veșnicia? Vă puteți permite să vă lăsați duși de curent și să trăiți indiferenți față de Dumnezeu?"

The Youth's Instructor, 26 aprilie 1894

CELE **Trei** ISPITE

Text de memorat | Luca 4:8

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: ‘Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să-l slujești

SECȚIUNEA I

Marii generali aleg locul și timpul pentru bătălii. În marea luptă dintre Dumnezeu și Satana, a existat o bătălie esențială care trebuia câștigată, iar Dumnezeu, marele General din acest război spiritual, a ales locul unde Fiul Său, Isus, avea să Se confrunte cu Satana, în acest conflict decisiv.

Luca 4:1 Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie.

Pentru o perioadă scurtă, după botezul Său, Hristos S-a bucurat de comuniunea fericită cu Tatăl Lui. Dar aceasta s-a încheiat mult prea curând.

Când a intrat în pustie, Isus era înconjurat de slava Tatălui. Absorbit în comuniunea cu Dumnezeu, a fost înălțat mai presus de slăbiciunile omenești. Dar slava s-a depărtat și El a fost lăsat singur să lupte cu ispita. - Hristos, Lumina lumii, p. 118

Unii cred că, dacă în jurul nostru totul ar fi perfect, atunci nu am păcătui. Am putea crede că dacă părinții, profesorii sau prietenii noștri ar fi perfecți și nouă ne-ar fi mai ușor să fim perfecți. Cu toate că mediul poate fi de mare ajutor, totuși Satana și îngerii lui au păcătuit chiar în mediul perfect din cer. Adam și Eva au păcătuit fiind înconjurați de mediul perfect din Grădina Edenului. Alegerea de a păcătui există chiar și într-un mediu perfect. În același fel, putem alege să fim neprihăniți chiar și într-un mediu alterat.

Cât de uimitor este contrastul dintre peisajul deprimant și respingător al pustiei și frumusețea din

“ S-a umilit într-atât încât S-a coborât până la cea mai adâncă suferință umană, astfel încât să poată ajunge la om ca să-l ridice din degradarea în care îl adâncise păcatul. ”

—*Confrontation*, p. 33

DIN CUPRINS:

B-52

Cele trei ispite

Suferințele lui Hristos

Înarmat pentru război

GPS-ul lui Dumnezeu – partea 2

Eden! Oriunde privea, Hristos putea să vadă efectele distrugătoare ale păcatului și blestemul pe care l-a adus acesta pe pământ. Această pustie reprezenta foarte bine starea spirituală a Israelului.

Dumnezeu a gândit istoria poporului Israel ca pe o ilustrație a vieții lui Isus. De exemplu, poporul Israel a plecat din Egipt când de-abia se forma, ceea ce ne duce cu gândul la momentul când copilășul Isus a părăsit Egiptul. În unele situații, un an din istoria Israelului a fost reprezentat de o zi din viața unui profet. Dumnezeu a exemplificat acest lucru în viața lui Ezechiel.

Ezechiel 4:6 Poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; îți pun câte o zi pentru fiecare an.

Cele patruzeci de zile petrecute de Isus în pustie au reprezentat cei patruzeci de ani petrecuți de Israel în pustie. Însă acolo unde Israel a eșuat, Hristos a ieșit mai mult decât învingător. Israelul nu a avut încredere că

Dumnezeu îi va asigura hrana potrivită (Exodul 16:2), dar Isus a avut. Israelul a fost îngâmfat și L-a ispitit pe Dumnezeu în pustie (Exodul 17:7), pe când Isus S-a încrezut în El cu smerenie. Israelul s-a închinat lui Satana (Exodul 32:4; 1 Corinteni 10:20), însă Isus S-a închinat doar lui Dumnezeu.

Cu toate că au rămas consemnate doar ultimele trei ispite, au existat numeroase hărțuiri încă din momentul în care Isus a intrat în pustie și a început să postească. Timp de patruzeci de zile, Hristos a meditat și S-a rugat. S-a pregătit pentru lupta iminentă cu Satana. Timp de patruzeci de zile S-a rugat să fie întărit în misiunea Sa viitoare. Săptămânile au trecut, corpul Său a slăbit, dar credința Sa nu L-a trădat. Cu toată că înfățișarea exterioară se stinge, omul dinăuntru era reînnoit în fiecare zi. (2 Corinteni 4:16.)

În cele din urmă, ajunsese în punctul în care putea să moară de foame. Atunci, Satana L-a atacat frontal.

SECȚIUNEA II

Satana a introdus păcatul în lume prin mâncare. Reușindu-i acest lucru, el a ispitit fiecare om să se îndoiască de Dumnezeu, într-un punct sau în altul, în ce privește alimentația. Satana a dezvoltat o varietate de modalități prin care să ne ademenească, astfel încât să ne facem un dumnezeu din pântecelul nostru (vezi Filipeni 3:19).

Satana a găsit un mod preferat de a prezenta această ispită atunci când i-a făcut pe israeliți să se teamă că vor muri de foame în pustie, dacă Îl vor urma pe Isus.

Timp de 4 000 de ani, Satana și-a rafinat talentul de a găsi acces la oameni prin apetitul lor. A ajuns să aibă atât de mult succes cu această ispită, încât era convins că Hristos nu va fi capabil să-i reziste, la venirea Sa pe pământ. Satana ajunsese să fie atât de încrezător în sine și în metodele sale, încât s-a lăudat că îl va învinge pe Hristos. Satana îl știa bine pe Hristos; Hristos îl crease și avuseseră o relație fericită înainte de răzvrătirea lui Satana. După răzvrătirea fostului înger de lumină, Hristos l-a înfrânt pe Satana și l-a alungat din locurile cerești. Apoi, Satana a continuat războiul pe acest pământ și s-ar putea lăuda cu unele mici victorii temporare înregistrate de-a lungul Vechiului Testament; dar de-a lungul timpului a văzut cum Hristos îl surprinde în mod inevitabil și transformă aceste victorii deșarte în înfrângeri uriașe.

În cer, Hristos era mai puternic decât Satana. Dar atunci când Hristos a devenit om, a devenit mai slab decât Satana, iar acesta din urmă era sigur că, în cele din urmă, o să-L învingă pe Isus. Prin Irod, Satana a încercat

să-L ucidă pe Isus când Mântuitorul era doar un bebeluș neajutorat.

Apoi, a încercat să-L învingă când era copil și tânăr, prin intermediul tovarășilor, al membrilor familiei sau al liderilor religioși, precum și prin diverse alte moduri. Satana știa însă că va veni un timp când i se va permite să se apropie în mod direct de Hristos. Astfel, a fost martor la botezul Lui, iar după aceea L-a urmat în pustie. A privit și a așteptat ca Hristos să devină tot mai slab din cauza postului. A așteptat până când Fiul lui Dumnezeu ajunsese atât de slăbit de lipsa hranei, încât era aproape să moară. Acum, fiind sigur de victorie, Satana a atacat. Luând înfățișarea unui înger de lumină, Satana a pretins că este cel care l-a oprit pe Avraam să-i ia viața lui Isaac. Satana a părut surprins să vadă înfățișarea lui Isus. Oare Dumnezeu Tatăl nu Se va îngriji mai bine de Fiul Său? În mod cert nu Îi va permite să sufere astfel! Satana s-a prefăcut că nu voia altceva decât să se asigure că Isus era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Matei 4:3 Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.

“Mai bine să mori decât să păcătuiești; mai bine să duci lipsă decât să înșeli; mai bine să suferi de foame decât să minți.”

—Mărturii pentru biserică, vol. 4, p. 495

Pentru Isus, păcatul era o nenorocire mai mare decât înfometarea. Cu doar patruzeci de zile mai devreme, Îl auzise pe Dumnezeu spunând: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit.” Isus avea încredere totală în cuvântul Tatălui Său și a refuzat să facă vreo minune ca

dovadă că Dumnezeu spusese adevărul. Isus a reamintit cuvintele spuse de Moise lui Israel, atunci când poporul se înspăimântase că o să moară de foame.

Deuteronomul 8:3 Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiești numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.

Fără nicio ezitare, Isus i-a repetat lui Satana cuvintele din Scriptură. Poate că umanitatea lui Isus Îl făcea mai slab decât vrăjmașul Său, dar Cuvântul lui Dumnezeu era mai puternic decât Satana, iar acesta din urmă a trebuit să se recunoască înfrânt.

SECȚIUNEA III

Cu toate că s-a înfuriat teribil când Isus i-a respins prima ispită, Satana este un actor destul de bun și a continuat să pretindă că este un înger sfânt. Zâmbind, l-a felicitat pe Isus pentru că a trecut testul credinței în Tatăl Său, apoi a continuat sugerând o modalitate prin care Isus Își putea arăta încrederea nelimitată în Dumnezeu.

Ridicându-l pe Isus, Stana l-a dus în zbor la Ierusalim și l-a așezat pe una dintre streșinile templului. Cu următoarea ispită, Satana a continuat să semene îndoială, manifestând o credință aparentă și citând parțial și selectiv un pasaj din Biblie.

Matei 4:6 Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

Isus a amintit, din nou, un incident petrecut în timpul peregrinărilor evreilor prin pustie. După ce Dumnezeu le-a dat mană să mănânce, i-a condus într-o zonă fără apă.

Fiindu-le sete, oamenii l-au ispitit pe Domnul și au spus: Dacă Dumnezeu ne-a adus aici, de ce nu ne dă apă și nici pâine? – Spiritual Gifts, vol. 3, p. 257

Acel „dacă” trăda necredința lor. În loc să creadă cuvântul lui Dumnezeu și să se încreadă cu răbdare în El, israeliții își scuzau cărtirea și neascultarea așteptând cu îngâmfare îndeplinirea ca Dumnezeu să-și respecte cuvântul.

Credința cere împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu și aduce roade în ascultare.

Încumetarea se întemeiază și ea pe făgăduințe, dar le folosește la fel ca Satana, pentru a scuza nelegiuirea. - Hristos, Lumina lumii, p. 126.

Isus a citat din nou Scriptura.

Matei 4:7 De asemenea, este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.”

Văzând că Isus l-a recunoscut, Satana i-a făcut o ofertă de pace. El i-a spus lui Isus că nu era nevoie să urmeze drumul crucii. S-a oferit să-l dea lumea înapoi lui Hristos fără să fie nevoie ca Isus să-și tăgăduiască eul sau să Se sacrifice. Pretinzând că este stăpânul acestei lumi, Diavolul l-a dus în zbor de pe templu

Matei 4:8, 9 pe un munte foarte înalt, l-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și l-a zis: „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”

Tot cerul privea. Satana dezvăluia cine era cu adevărat. Mândria lui nu mai putea fi ascunsă. Ceea ce voia cu adevărat era închinarea Creatorului. Hristos Și-a manifestat imediat indignarea.

Matei 4:10 „Pleacă, Satana”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.’”

Satana voia dovada că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Acum, Isus i-a dat-o. La porunca lui Hristos, a fost forțat să plece.

Cu toate că învinsese, Hristos a căzut slăbit la pământ, muribund. Cu dragoste, „au venit niște îngeri și au început să-I slujească” (Matei 4:11).

Înainte de a obține autorizația de a practica o anumită meserie, trebuie să treci un test. Isus trecuse testul. Și noi trebuie să trecem aceleași trei teste, iar dacă ne vom baza pe Isus, El ne va întări.

Evrei 2:18 Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți.

„Mai bine să mori decât să păcătuiești.” Aceasta este lecția pe care o învățăm din experiența în pustie a lui Isus.

Fiecare dintre noi poate, prin puterea Lui, să refuze să-și dea la schimb moștenirea cerească veșnică pentru promisiunile goale ale lui Satana. De astfel de oameni are nevoie lumea cel mai mult.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

Secțiunea I

1. De ce un mediu perfect nu este soluția pentru a învinge păcatul? _____
2. În lecție sunt menționate trei istorisiri despre israeliți. Ce ar fi putut să facă oamenii în fiecare situație pentru a-l reprezenta cu adevărat pe Isus? Exodul 16:2-8; 17:1-7; 32:1-6 _____
3. De ce a ales Satana să-l atace pe Isus când Acesta era slăbit? _____
La ce ar trebui să te aștepți când ești slăbit de stres, de foame sau de oboseală? _____

Ce gânduri încurajatoare găsești în versetele următoare? 1 Corinteni 10:13; Evrei 2:18; 4:15, 16; Luca 22:31,32

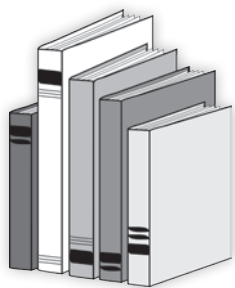
Secțiunea II

4. Satana nu a putut să zdruncine încrederea pe care o avea Isus în cuvântul Tatălui Său. Observă deosebirea dintre credința neclintită a lui Isus și experiența Evei din Eden. Vezi Geneza 3:1-6 _____
5. De ce a fost important pentru Isus să memoreze multe texte din Scriptură în timpul copilăriei și tinereții Lui? _____
Te va ajuta memorarea textelor biblice să învingi ispita? _____

Secțiunea III

6. Explică diferența dintre credință și încumetare. _____
Enumeră câteva modalități prin care sunt tentați tinerii să se încumete? _____
7. La a treia ispită, Satana l-a oferit lui Isus ceea ce părea să fie calea ușoară. Cu ce căi ușoare te-a ispitit Satana pe tine? _____
Ce avertisment dă Isus privind cedarea în fața ispitelor? Matei 7:13,14; 16:24-27 _____
8. Hristos este mai puternic decât Satana. Cum te încurajează acest adevăr în propria luptă cu ispitele? _____

Studiu suplimentar: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 114-131; *Confrontation*, pp. 9-93

VIZIUNI DIN CER

Suferințele lui Hristos

De curând, am fost trezită din somn, în timpul nopții, și mi s-a dat o viziune a suferințelor îndurate de Hristos pentru oameni. Sacrificiul Său, batjocura și ridiculizarea pe care le-a primit din partea oamenilor răi, agonia Lui din Ghetsimani, trădarea și crucificarea Lui – toate mi-au fost viu prezentate.

L-am văzut pe Hristos în mijlocul unei mari mulțimi de oameni. El căuta să le impresioneze mintea cu învățăturile Lui, dar ei Îl disprețuiau și Îl respingeau. Oamenii îngrămădeau asupra Lui insulte. M-am întristat foarte mult când am privit această scenă. M-am rugat lui Dumnezeu: „Ce este de făcut cu această adunare de oameni? Niciunul nu va renunța la părerea înaltă despre sine, ca să-L caute pe Domnul ca un copilăș? Niciunul nu-și va zdrobi inima înaintea lui Dumnezeu în pocăință și în mărturisire?”

Mi-a fost înfățișată agonia lui Hristos în Grădina Ghetsimani, când tainicul pahar tremura în mâna Răscumpărătorului. „Tată, dacă este cu putință”, S-a rugat El, „depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu” (Matei 26:39). În timp ce Se ruga Tatălui, mari picături de sânge cădeau de pe fața Sa pe pământ. Elementele întunericului erau adunate în jurul Mântuitorului, ca să-I descurajeze sufletul.

Ridicându-Se de la pământ, Hristos S-a întors în locul în care îi lăsase pe ucenici, după ce îi îndemnase să vegheze și să se roage împreună cu El, ca să nu fie biruiți de ispită. Voia să vadă dacă ei I-au înțeles agonia; avea nevoie de simpatia lor omenească. Dar i-a găsit dormind. De trei ori S-a dus astfel la ei și, de fiecare dată, ei dormeau. De trei ori S-a rugat Mântuitorului: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta”. Acum, soarta lumii atârna în balanță. Dacă El ar fi refuzat să bea paharul, urmarea ar fi fost ruina veșnică a neamului omenesc. Dar un înger din cer L-a întărit pe Fiul lui Dumnezeu să accepte paharul și să bea suferința lui amară. Cât de puțini sunt aceia care își dau seama că toate acestea au fost îndurate pentru ei personal! Cât de puțini spun: „Aceasta a fost pentru mine, ca eu să-mi pot forma un caracter pentru viața nemuritoare care va urma”.

În timp ce aceste lucruri îmi erau prezentate atât de viu, m-am gândit că niciodată nu voi fi în stare să prezint înaintea poporului acest subiect așa cum este el și v-am dat doar o slabă expunere a ceea ce mi-a fost arătat. Când m-am gândit la paharul acela care tremura în mâinile lui Hristos, când mi-am dat seama că El ar fi putut să refuze să-l bea și ar fi putut să lase lumea să piară în păcatul ei, am promis că fiecare energie din viața mea va fi devotată lucrării de a câștiga suflete pentru El.

Hristos a venit pe pământ să sufere și să moară pentru ca, prin credința în El și prin însușirea meritelor Lui, noi să putem deveni împreună-lucrători cu Dumnezeu. A fost planul Mântuitorului ca, după ce Se va înălța la cer pentru a deveni Mijlocitorul omului, urmașii Săi să ducă mai departe lucrarea pe care a început-o El. N-ar trebui ca omul, ca unealtă în mâna lui Dumnezeu, să manifeste un interes special în a le duce lumina soliei Evangheliei celor care stau în întuneric? Puțini sunt dispuși să meargă până la marginile pământului, ca să ducă lumina adevărului oamenilor de acolo, dar Dumnezeu cere ca fiecare suflet care cunoaște adevărul să caute să-i câștige și pe alții la dragostea de adevăr. Dacă nu suntem dispuși să facem sacrificii deosebite pentru a salva sufletele care sunt gata să piară, cum putem fi socotiți vrednici de a intra în cetatea lui Dumnezeu? [...]

Dacă nu simțiți că este o onoare să fiți părtași la suferințele lui Hristos, dacă nu simțiți în suflet nicio povară pentru cei care sunt gata să piară, dacă nu sunteți dispuși să sacrificați ca să economisiți mijloace pentru lucrarea care trebuie să fie făcută, nu va fi loc pentru voi în Împărăția lui Dumnezeu. Noi trebuie să fim părtași la suferințele lui Hristos și la tăgăduirea Sa de Sine, la fiecare pas. Avem nevoie ca Spiritul lui Dumnezeu să Se odihnească asupra noastră și să ne conducă la un continuu sacrificiu de noi înșine. - *Mărturii pentru biserică*, vol. 9, pp. 101-104

CONEXIUNEA ISTORICĂ

Înarmat pentru război

Stim că pericolele și ispitele care îi asaltează pe tineri în prezent nu sunt puține și nici mici; și înțelegem că fiecare mijloc ce poate fi folosit pentru a reprima păcatul și pentru a încuraja neprihănirea trebuie să fie folosit cu cea mai mare seriozitate de cei tineri.

Trăim într-o perioadă în care, pentru a rezista atacurilor răului avem nevoie de rugăciune și de veghere constantă. Cuvântul prețios al lui Dumnezeu este etalonul pentru tinerii care vor să-I fie loiali Împăratului cerului. Aceștia trebuie să studieze Scriptura. Trebuie să memoreze verset cu verset și să aibă cunoștințe despre ceea ce Domnul a spus; iar apoi, cuvântul Său trebuie ascultat cu strictețe. Când sunt testați și trec prin încercări, tinerii să deschidă cuvântul lui Dumnezeu înaintea lor și, cu inimi smerite și în credință, să-L caute pe Domnul ca să le dea înțelepciunea de a descoperi calea Sa și puterea de a umbla pe ea. Domnul Își iubește copiii cu un devotament mai mare decât cel al unei mame față de copilul ei. Răspunzând la întrebarea: „poate o femeie să-și uite copilul?”, Domnul, prin profeții Lui, spune: „Chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip. Iată că te-am săpat pe mâinile Mele.”

Hristos poartă, în cer, urmele pline de cruzime ale cuilor. Cum ar putea uita ceea ce a cumpărat cu sângele Său? Va lăsa El copiii și tinerii să fie o pradă în fața ispitelor vrăjmașului? Nu. El a luat ample măsuri de prevedere pentru fiecare tânăr, pentru ca, atunci când aceștia Îl cheamă din mijlocul dilemelor și al încercărilor, să le

copilăriei. A fost și adolescent și înțelege dilemele și dezamăgirile acestei perioade. Îi este milă și are înțelegere pentru cei greșiți. S-a ales cu răni cumplite pe crucea de pe Golgota, care l-au lăsat urme pe mâini, astfel încât să-i poată binecuvânta și mântui pe copii și pe tineri. El îi cunoaște conflictele; cunoaște și dorințele vrăjmașului. El știe că inima ta este întristată din cauza păcatelor și vrei să fii corect și să faci fapte bune și este pregătit întotdeauna să-ți dea ajutorul necesar atunci când Îl vei chema.

Poate că ai un caracter curat și nobil și o experiență bogată în slujba lui Isus Hristos. Însă trebuie, la fel ca Iosif, să îți întărești inima să reziste primei insinuări din partea ispititorului de a face răul. Singura ta plasă de siguranță este să faci din cuvântul lui Dumnezeu studiul tău. Dacă vei ascunde cuvântul Său în inima ta, nu vei greși calea datoriei și a siguranței. Această carte binecuvântată te va învăța să fii cinstit, cumpătat în toate lucrurile, modest, harnic, sincer și onest. Ascultarea de sfaturile ei te va face un companion credincios pentru tineri, influențând pururea spre cele înalte, spre puritatea caracterului; o influență care va duce departe de păcat, pe căile neprihănirii.

Va fi o astfel de viață lipsită de bucurie? Nu! Va fi plină de mângâiere și de satisfacții, deoarece aduci cerul în viața ta, pacea, peste sufletul tău și lași mărturie că „Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul” și că „descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.”

Mi-aș dori ca toți tinerii să înțeleagă cât de prețioasă este ofranda unei inimi predate lui

Dumnezeu. Cu câtă dragoste păzesc îngerii pașii tinerilor care se tem de Dumnezeu și Îl iubesc. Isus îi cunoaște după nume, iar exemplul lor îi ajută pe alți tineri să facă fapte bune. Tânărul care și-a ascuns în inimă și în minte

“El este pregătit întotdeauna să-ți dea ajutorul necesar atunci când Îl vei chema.”

asculte rugăciunile și, în fața fiecărei ispite, să pregătească o cale de scăpare.

Domnul nu corectează decât prin dragoste și cu milă. Și Isus a fost copil, așa că știe ispitele și încercările

cuvintele lui Dumnezeu de avertizare și de încurajare, făgăduințele mai prețioase decât perlele, din care se poate hrăni oricând, va fi un canal viu de lumină. Acesta este legat direct de Sursa luminii. Soarele Neprihănirii Își trimite lumina și razele vindecătoare peste sufletul lui, iradiind raze de lumină peste tot în jur.

Îi sfătuiesc pe tineri să nu dedice lecturii cărților de povești sau de ficțiune momentele prețioase care le-au fost date ca să se pregătească pentru veșnicie. Astfel de lecturi vor slăbi mintea pentru bucuria lecturilor pline de putere, care întăresc intelectul și îmbunătățesc principiile morale. Lecturarea cărților de povești formează gustul pentru lecturi incitante, care îndepărtează mintea de Scriptură și ne descalifică pentru a ne face datoria; astfel de lecturi fac ca prețioasele cuvinte ale lui Dumnezeu, care ar trebui să fie de cea mai mare valoare pentru noi, să pară seci și neinteresante. Mintea trebuie să fie hrănită cu hrană curată, dacă vrem ca inima să fie curată. Gustul moral este pervertit de lecturile fictive.

Tinerii trebuie să pornească un război împotriva fiecărui obicei care are chiar și cel mai mic potențial

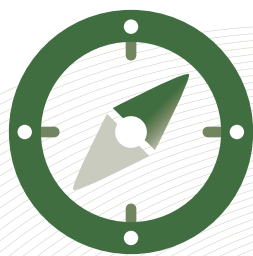
periculos de a îndepărta sufletul de datorie și de evlavie. Aceștia să aibă perioade stabilite de rugăciune, pe care să nu le negligeze niciodată. Dacă ies la luptă încă îngăduindu-și obiceiuri vicioase în timp ce mărturisesc a avea părtășie cu Hristos, în curând vor fi o pradă ușoară în fața șireteniei lui Satana. Însă înarmați cu cuvântul lui Dumnezeu, prețuindu-l în inimă și în minte, ei vor ieși nevătămați din fața asalturilor oamenilor sau ai vrăjmașilor lui Dumnezeu.

Fac apel la tineri să nu fie găsiți niciodată fără să aibă armura spirituală, cu care vor putea opri toate săgețile de temut ale adversarului. În numele lui Dumnezeu, ridicați stindardul adevărului și al neprihănirii – poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Acum aveți nevoie de armura perfectă a adevărului, de sabia Duhului, al cărei tăiș nu se va toci niciodată, ci își va croi drum prin păcat și nedreptate. Repet, Biblia este etalonul pentru tinerii care vor să-I fie loiali Împăratului cerului. „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” - *The Youth's Instructor*, 3 august 1887

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. De ce este important să studiezi și să memorezi Scriptura? _____
2. Ce va face Isus pentru fiecare tânăr care Îl cheamă din mijlocul dilemelor și al încercărilor? _____
3. Explică de ce Isus nu te va uita niciodată și de ce poate să te înțeleagă perfect? _____
4. În ce fel a fost Iosif un bun exemplul pentru tineri? _____
5. Unii oameni cred că o viață de supunere strictă față de Dumnezeu va fi lipsită de bucurie. De ce nu este adevărat acest lucru? _____
6. Ce fel de tineri vor fi un canal viu de lumină? _____
7. De ce nu este bine să citim cărți de povești și de ficțiune? _____
8. Ce ar trebui să pornească tineri noștri? _____
9. Care este etalonul pentru tinerii care vor să-I fie loiali Împăratului cerului? _____

Capitole de credință

GPS-ul lui Dumnezeu—partea 2

de Barnabas Hope, misionar AFM în Turcia

Ajută-mă

Să-L cunosc pe Isus

Din cauza câtorva provocări, nu am fost capabil să mențin relația de prietenie cu cei doi frați, Rashat și Kutlu. Însă Domnul mi-a amintit din nou de acești bărbați care erau interesați de studiul Bibliei.

Într-o zi, Nevzat, grădinarul și îngrijitorul complexului de apartamente unde locuiam, a venit la mine. Era o persoană muncitoare, dar și puțin derbedeu – întotdeauna avea datorii și câteodată ieșea plin de sânge din băți, prin baruri. În ziua aceea, se întorsese de la țară cu furgoneta plină de pepeni verzi. „Barnabas”, a spus, „ieri am fost în orașul meu de baștină, la 200 de kilometri de aici, ca să culeg pepenii aceștia. În timp ce eram acolo, am întâlnit un bărbat pe nume Kutlu, care a spus că te cunoaște.”

„Da, este adevărat!” am spus, minunându-mă de coincidență.

După aceea, Nevzat a devenit foarte serios. „Ascultă. Eu beau băuturi alcoolice și am nevoie de ajutor. I-ai dat lui Kutlu o carte. Crezi că m-ar putea ajuta și pe mine cartea aceea? Trebuie să-mi dai și mie una, omule.” Nimeni până atunci, ori de atunci încolo, nu mi-a cerut o Biblie cu atâta ardoare. M-am întrebat dacă o să mă jefuiască de una, dacă aveam să spun nu. Din această conversație, mi-am dat seama că prietenul meu Kutlu încă vorbea despre lucrurile pe care le învățase.

Într-o zi, după câțiva ani, făceam cumpărături într-o piață mare din oraș. Un bărbat de acolo vinde pâine pe care o face într-un cuptor din lut, nu departe de casa mea. Într-o noapte, l-am dus cu mașina pentru că a lui se stricase și de atunci își amintea cu drag de mine. M-a întâmpinat, mi-a dat o pâine și a spus: „Asta e un cadou pentru tine. Barnabas, îi cunoști pe Kutlu și pe Rashat?” m-a întrebat. „Eram în vizită la niște rude într-un sat de munte, când i-am întâlnit pe acești frați, iar ei au spus că te cunosc.”

Locuiesc într-un oraș cu trei milioane de locuitori. Aceste reamintiri nu sunt o coincidență. Este evident că Păstorul cel bun nu a vrut să-i uit pe Kutlu și Rashat.

Ceva mai târziu, Păstorul cel bun a potrivit lucrurile pentru întâlnirea noastră – momentul când mașina lui

Kutlu și a mea s-au întâlnit la una dintre milioanele de intersecții din acest oraș vast. Ne-am recunoscut, ne-am parcat mașinile și am sărit afară din ele, după care ne-am îmbrățișat. Kutlu se muta într-un alt oraș chiar în săptămâna aceea, așa că am făcut schimb de numere de telefon. Dacă nu ne-am fi întâlnit, nu aș fi știut cum să-l contactez. Se afla la noi în oraș doar pentru câteva ore, vizitând niște rude.

A doua zi, vineri, m-a sunat Rashat. Mi-a zis că și el urma să-mi viziteze orașul în weekend și i-ar plăcea să mă vadă. I-am zis că-l pot vizita chiar în noaptea aceea.

Am petrecut câteva ore bucurându-mă de conversația cu ei. Erau musulmani cu o credință puternică, dar și cu o minte deschisă. Au subliniat mereu faptul că „suntem o familie care crede în Dumnezeu Creatorul. Noi nu pretindem doar să avem o religie.” Nu mai întâlnisem un musulman care să utili-

zeze cuvântul „creator” așa constant cum o făceau ei.

La sfârșitul conversației, Rashat m-a întrebat: „Mergi la biserică mâine? Aș vrea să te însoțesc.” Așa s-a întâmplat că Rashat ni s-a alăturat la Școala de Sabat și la predică. După masa de părtășie, m-a întrebat: „Este vreun astfel de grup de oameni în apropiere de locul unde stau?”

I-am dat o lecțiune trimestrială în limba turcă și i-am răspuns: „În mod cert poți să formezi tu unul!”

Dumnezeu ne-a înzestrat pe fiecare dintre noi cu un GPS ca să-I „detectăm” și să-I păstrăm oile prețioase în siguranță în turmă. Nu știu care sunt planurile Sale pentru a continua să îi păstreze aproape și să-i ajute să crească spiritual pe acești copii ai Lui. Atât Kutlu, cât și Rashat locuiesc departe de mine, dar Bunul Păstor îi îndrumă spre pășuni pe care doar El le cunoaște. Rashat a început cursul biblic special prin corespondență. Mă rog ca Domnul să mă ajute să-I fiu credincios ca administrator în școala Sa de păstorit. (Final)

